

ספר חי' העולם הבא
והאגרת זאת ליהודה
לר' אברהם אבולעפיה

דִּשְׁנֵי לְה' צַדִּיקִים יָבוֹא
זֶה בְּסֻפֶּר

רָזַי חַי הָעוֹלָם הַבָּא

שהיבור ה"ה החכם השלם והכובל
המאור הנאוון הנגדל המפורסם החסיד
והעניו המקובל האلهי כמושר"ר

אַבְרָהָם הַרוֹאָה וַצְלָחָה שהיה
נקרא בפי כל רבי אברהם
הרואה שהיה בשנת אלף ומאתים
ושנים עשר אחר החרבן השם יוכנו
לְרָאוֹת בְּבִנִּיה ב"ב

מהדורה שנייה מתקונת
תמו תשנ"ט לפ"ק
בעה"ק ירושלים תוכב"א

תודתנו נתונה לאוצר בית הספרים
של האוניברסיטה העברית בירושלים
ולמחלקה כתבי יד בפרט
שסיעו בידינו

הpecia ריאשיית :
אהרון ברזני ובני

רחוב העליה 8, תל-אביב
טל: 03-6815542, 6823013

©
כל הזכויות שמורות
להעורך
אמנון גروس
08-9492335

נדפס בישראל
PRINTED IN ISRAEL 1999

סדר מחשב : עלעלים בע"מ

ספר זה מוקדש

לגייס, יבוק מקור הברכות - שמואל לויינגר
ויעיריתנו, אשת חיל עטרות בעלה - רבקה

ולעין הוריהם

צחק בר שמואל כי חשן תשמ"ט
חווגתו לאה בת ר שמואל כי טבת תשמ"א

אלימלך ביר ישראל כי טבת תשנ"ד
חווגתו ציפורה בת ר ברוך כי אדר אי תשנ"ה

ת. ג. צ. ב. ה.

צלום כי קודשו של רבי פנחס אליהו מילנא בעל "ספר הברית"

תב וושלב שׁלְבָלָב

כ. זכר. הכותב ומיימת הילך, מילך, מילך
הילך מאיר. נאך פלניאן. נאך ג'אלן
נאך ג'אלן

סיום הקולפן

יתים ונשלים שלבעלים

כה דברי הכותב פואן בן לאי"א מז' מהורד מאיר יצ'י
מק'ק וילנא בשנת תקליה הפה ק'ק אלטונא

צילום השער מכ"י אוקספורד בודלי 16950

אַלְמָנוּתִים מְלָאָתֵת וְרֹאָתֶם
 אֲלֹתָתֵיכֶם מְלָאָתִים כַּמְבָנֶת
 סִיטָּה שְׁפָתָן קְלָטָכְבְּנָתֶס
 טְחַנְּתָן יְהֻמָּתְכְבְּנָתֶס
 וַיְהִקְרֹם זָהָר וַיְהִקְרֹם זָהָר
 זָהָר לְשָׁמֶן מְחַזְּקָה קְסָדֶר
 רַוְתְּמַרְעַץ יְלָוָה קְחָתָה אַתָּבָת
 אַלְמָלָעָוָה מְקָרָהוָה הַשְּׁבָתָה
 וְשְׁלַחְיָתָהוָה לְקָדָר
 נְזִיד תְּהָלָה וְחוּמָה מְהָדָה טָהָר
 וְיְהִקְרֹם תְּהִקְרָה טָהָר זָהָר
 טְמָה רְיָה מְשָׁנוּתָה הַקְּבָנָה
 רְיָה חֹזֶק לְחֹזֶק פְּנָמָלָה
 לְמִזְקָה טְוֹשָׁתָה טְוֹשָׁתָה
 פְּזָכָל מִקְרָהוָה יְהֻמָּתְכְבְּנָתֶס
 חַסְמָתָה לְתָהָתָה זָהָר יְהֻמָּתָה
 לְמַחְכָּתָה אַזְבָּקָה סָמָבָה
 וְלִילָּתָה מְלָאָתֵת זָהָר בְּנָתָה
 מְרַקְבָּתָה וְנוֹזָבָה לְיָלָה וְנוֹזָבָה
 סְקָם לְמֹד פְּנַיְתָה לְמֹתָה לְמֹתָה
 סְלִינָה מְפָנָה שָׁרוֹן וְעוֹהָה
 טְמָלָתָה וְעוֹטָתָה סְמָלָתָה
 מְהָנָה שְׁאָפָה לְלָזָה וְלָזָה
 לְבָשָׂמָנוֹ כִּי סִינָה
 לְבָאָכָל עֲלֵינוֹ אַגְּדָה סְמָנָתָה
 לְבָאָכָל מְהַבָּלָה גְּמָנָתָה
 דְּלָעָתָן זָהָר יְמָמָתָה סְמָקָתָה

אַלְמָדָת יְהֻמָּתְכְבְּנָתֶס
 זָהָר וְזָהָרָתָה דְּלָתָה זָהָר
 כְּבָבָתָה חַטָּאת וְאַוְתָמָתָה
 רְעַבָּתָה לְאַזְבָּנָתָה
 כְּרִין כְּבָבָתָה שְׁלָמָתָה סְמָתָה
 קְרִילָתָה רְחִיחָה יְמָמָתָה סְמָתָה
 לְשָׁגָגָה סָדָה

כֹּהֵן רָאֵז וְקָרְשָׁת

כָּל מְכָלָמָה וְחַמְלָמָה
 קָרְשָׁת וְרוֹשָׁמָר כָּל
 הַסְּדָה כְּרִימָה לְרִזְקָה יְהֻזָּה
 רְיוֹחָה וְלְמָלָאָה יְכָחִין לִזְמָבָס
 שְׁזָבָבָת עַמְּבָבָת יְהֻזָּה זָהָר
 לְבָבָה וְלְמָלָאָה וְלְפָקָד זָהָר
 צְבָבָה כְּבָבָה יְזָרָבָה יְזָרָבָה
 וְסָבָבָה יְזָרָבָה וְזָרָבָה
 בְּנָה יְהֻזָּה רְאָה תְּבָבָה סָדָה
 חַסְבָּה יְהֻזָּה סְכָנָה לְבָבָה וְלְבָבָה
 פְּזָבָבָה חַטָּבָבָה חַטָּבָבָה
 קְרִיזָבָה יְהֻזָּה חַזְבָּבָה
 וְוִילָבָבָה זָרָבָה יְהֻזָּה זָרָבָה
 זְהָלָבָבָה וְזָבָבָה לְבָבָה
 וְזָבָבָה שְׁקָרָבָה כְּבָבָה
 סְכָסָבָה קְרִיזָבָה זָהָר

תובן העניינים

5	הקדמת העורך
19	זאת ליהורה
37	פתחא זעירתא מהעורך
39	חיי העולם הבא

הקדמת העורך

יְהֻלָּה הַזִּעְרָר וַיַּחֲבֹךְ הַבּוֹרָא, אֲשֶׁר הָאַצִּיל יָרָאת הַדּוֹד, אֵלֹיו דְּבָקָה
נְפִשִּׁי יָצָא, אֱלֹהִי מָה נְפִלָּתָה וְגַם גַּעֲמָתָה.

הַוְלְכָתָנוּ בֵּין עַצְּיַהְיָר לְבָאוּ בְּאוֹהָלִיךְ. פָּתָחָת לִיבָּנוּ פְּצִיעָנוּ פֶּה כִּי
נְבָהָלָנוּ.

"חִזּוּת לִילָּה אֲקוּם לְהַדּוֹת לְךָ". מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךְ הַיּוֹם מָה גָּדוֹלָה
מַחְשָׁבוֹתִיךְ. "עַנִּי יוֹרֶדֶת מִים כִּי רַחֲקָמְמָנִי".

הַקְּבָצָנוּ וְשָׁמְעוּ בְּנֵי יַעֲקֹב כָּלָכֶם. קָומֵי רָוֵן בְּלִילָה לְרָאשׁ אֲשָׁמוֹרוֹת שְׁפָכִי
כְּמַיִם לְכָךְ נְכָח פְּנֵי הַיּוֹם. אֲשֶׁר אַלְקָךְ כְּפִי, כִּי הַבָּאתָנוּ אֶל הַגָּן. וְנָרֶד לְטִיאָל
בָּנָן וְהָנָה עַזְּחַיִם וְשָׁמוֹן "חַיִּים הַעוֹלָם הַבָּא" וּנְرָאה כִּי טָוב. וְהָנָה הַגְּנִיעָה
עַת הַבִּיכּוֹרִים וְנִשְׁמְנוּ בְּטָנָא וְנַעֲלָהוּ בְּרִנָּה אֶל בְּחִירֵי הַשֵּׁם לְמַעַן כִּי לֹא
יְמַנֵּעַ טָוב מַבְּעָלוֹ וַיְטַעַם הַכּוֹהֲנִים וַיַּעֲרֵב לְחָרָק.

בְּרִיחֵלוּ וַרְחִימֵוּ בָּאָנוּ לְהֻלּוֹת עַל מִזְבֵּחַ הַדְּרָפּוֹם גְּנוּים מְכַתְּבֵי שֵׁל
הַמִּקְוָבֵל האֱלֹהִי הַחֲכָם הַשְּׁלָמָם וְהַכּוֹלָל הַמְּאוֹר הַגָּאוֹן הַמְּפֹרָסָם הַחַסִּיד
וְהַעֲנִיוּ כִּמְוֹהָרְרָא אַבְרָהָם אַבּוּלָעָפִיהָ בֶּן שְׁמוֹאֵל זְצַלָּהָה שַׁהְיָה נִקְרָא
בְּפִי כָּל אַבְרָהָם הַרוֹאָה.

וְהִי לְמַעַלָּה מ-700 שנים נִמְצָאים כְּתָבֵי הַרְבִּים בְּמַרְחָפִים וּבְמַסְתָּוּרִים
וְלֹא עַל כְּבָשָׂנִי הַדְּרָפּוֹם.

רבי אברהם אבולעפה נולד בשנת ה' אלףים (1240 למנינym) בסרגונמה שבמדינת ארנון אשר במלכות ספרא. עד גיל 18 למד מאביו מקרה עם הפירוש והדריך נ"ך משנה וגמרה.

בגיל 20, שנתיים לאחר שנתיות מאביו בא לאָרֶץ יִשְׂרָאֵל ורצונו למצוות את נהר המבטין. אך מכיוון שבארץ הייתה מלחמה בין ישמעאל ועשו חזר ליוון שם נשא אישה. (המשך מתוך ספרו אוצר עוזה הננו) "ואשוב דרך מלכות יון אשר שם נשאתי () בלבתי. ותערני רוח ה' ואקח את אשתי אתי ואשים פנוי לבוא עד מומי רצוני ללימוד תורה. ואני בעיר קפואה קרוב לרומי מהלך חמישה ימים, מצאתי איש חכם ונכון ופילוסוף ורופא מומחה ושמו רבי הילל [מיורונה] ז"ל. ואתחרה אותו ואלמוד לפניו מעט מהכמת הפילוסופיהomid נתקחה לי מאדר ואשתדל במידעתה בכל חיי ובכל מאודי ואהנה בה יום ולילה ולא נתקררה דעתני ממחשבתי עד למחרתי מורה הנבוכים פעמים רבות וגם לימרתיו במקומות הרבה הרבה בקפואה (שם מקום) לארבעה תלמידים. במקרה ויצאו לתרבות רעה כי נערים בלי מדע היו ועובטים. (וכתוון) [ובנוסף עוד] עשרה ולא הועיל לאחד מהם, אבל הפסידו שני הדרכים הראשון והשני.

ובאצירפו (שם מקום) [עוד] ארבעה וגם בהם אין מועל כי הדעות משונות מאד בבני אדם כ"ש בעמקי החכמה ובסתורי התורה, ולא ראיתי מי שרatoi למסור לו אפילו ראש פרקים מן האמת כמו שהוא.

וברומי [מסרתוי] לשני ז肯י העיר ר' צדקה ור' ישע' בעלי ברית ז"ל והצליחו בו קצת הצלחה ונפטרו כי זקנים היו הרבה.

ובברצלונה [למדהתי] שנים אחד זקן ושמו ר' קלונמוס ז"ל, אדם גדול ואחד בחור משכיל ומכין ונכבד מאד מטובי העיר ושמו ר' יודה

המכונה שלמן והצליח הצלחה מעולה. ובכורגום [מסורת] לשנים רב ותלמיד. שם הרב, ר' משה ציפנא ו"ל אדם גROL וחכם נכבד. ושם התלמיד, ר' שם טוב ג"כ בחור נחמד וטוב אלא שהבחורות מנעו מן הלימוד ולא למד (מןנו) עמי כי אם קצת קובלות חיזוניות לא הוא ולא רבו.

ובמדינת שלום [מסורת] ל] שנים, האחד מהם ר' שמואל הנביא שקבל ממני קצת קובלות והשני ר' יוסף נקתייליא ישמרו שומר מעלה. והוא بلا ספק הצליח הצלחה מופלאה במה שלמד לפני והוסיף מכחו ומדעתו הרבה וה' היה עמו.

ואמנם בעיר הזאת שאני בה היום ושמה סיינס היא מפני מצאתי ששה אנשים ועימי הבאת השביעי מمنו למדו לפני קצת זמן קצר מאד וכל אחד מהם קיבל מה שקבל ממוני מעט או הרבה וגפardo ממוני כולם חוות מאחד והוא בא ראשון אשר הוא הסיבה הראשונה לכל מה שלמד כל אחד ואחד מפי. ושמו סעדיה בר' יצחק סנלאפי ו"ל ואחריו החזוק ר' אברהם בר' שלום ואחריו החזוק יעקב בןנו. ואחריו יצחק חברו ואחריו החזיק חבר חבר חבור והוא שלשה מהם בעלי שלש מדרגות ושלשה מהם בעלי מדרגות אחרות למטה מהן. ושם השבעי ר' נטראני הצרפתי ו"ל. () ונעלם מיד מפני [כמה] סיבות והוא שמנע מהם והוא מכם רצונות והו מהן טכניות ומהם מקרים ומהן הכרחות.

ואני הייתי בן א"ל שנה במדינת ברצלונה העירוני ה' משנתاي ואלמוד ספר יצירה עם פירושיו ותהי עלי יד ה'.

ואכתוב ספרי חכמויות מהם ספרי נבואות מופלאים ותהי רוחי בקרבי רוחה ה' הגיע לפִי ורוח קדושה (הת)נוספה בַי ואראה מראות נוראות רבות ונפלאות על ידי מופת ואות ובכללם התקבצו סכבי רוחות

קנות. וראיתי דמיונות ושגיאות ונבהלו רעיוני על כי לא מצאת איש מאישי מני שירוני הדך אשר אלך בה. ועל כן הייתי בעיור ממש שבחדרים ט"ו שנה. והשטן עומד על ימינו לשטני והיה משוגע מראה עיני אשר רצתי לקיים דברי התורה, ולהתם הקללה השנייה י"ה שנה עד אשר חנני ה' לקיים קצת מדע ויהי ה' עמי לעזרה משנה א' עד שנת מ"ה להצילני מכל צרה.

ובהתחלת שנת אל"ה (מ"ו) הנביא חפץ ה' ביו יביבאני אל היכל הקודש. והוא הזמן שבו השלמתי את הספר הזה ("אוצר עין הגנו") אשר חיבורתו פה במשני לתלמיד היקר הנכבד הנעים המשכיל המבון החושך לדעת אמריתת התורה התמימה הוא ר' סעדיה הגוכר ראשון לשבעה הנוכרים, על אשר ראיתו שדבק بي לאהבה כדי להיות בידו לויידון לאשר למד לפניו מפני היוות השכחה מצויה וגם בהוותו בידו ידעת שיעיל לחבריו הנכרים תועלת שכליות עם לדומים להם ברוב מה שכחוב בו". (עד כאן מתקד אוצר עין הגנו).

בשנת 40 לחיו ניסה לפגש את האפיפיור ניקולאוס השלישי (על מנת לנסתו לניר אותו). האפיפיור ציווה לכל שוערי ביתו שברגע שיראו את "רויאל" (אחד מכינויו של אبولעפה, חיאל בןיהם אברהם) ייקחו אותו מיד וויצו אותו מחוץ לעיר וישרפו באש. והעצים היו מוכנים מבועד מועד.

והודיעו הדבר לרואל" ובהתבונתו ראה מה שראה והחליט להתעלם מאיומי האפיפיור והגע לסוריאנו אשר שם טירתו של האפיפיור. ובhiveנסו בשער העיר יצא שליח לקרהו ובישרו שביליה מת האפיפיור מותה מגפה פתאומית ובכך ניצל ממות בטוח.

ואחר כך נתפס ברומי ע"י "האחים הקטנים" ולאחר חורש שוחרר ו עבר לסייעיה. שם המשיך וריכו סכיבו תלמידים רבים שהמרו למשמעתו אך הוא ביןיהם גם מחנדים. כמה מנכבדיו האי ממחנדייו פנו להרשב"א, רבי שלמה בן ארთר, רבה של ברצלונה שהיה מגדולי הרור בהלכה ובקבלה, שיורה להם כיצד להתייחס לרבי אברהם אבולעפיה. כאן החלטה המחלוקת הקשה על רבי אברהם אבולעפיה (עד יוכא באורך בהמשך). רבי אברהם אבולעפיה נאלץ לגלות לאי קומטני ושם נראה שהסתלק לעולמו בשנת הנ"ב לח'יו. (התאריך נקבע מכיוון שאין כל ידיעה מפעילהו לאחר שנת ה' אלף נ"ב).

במכתב שכוחה רבי אברהם לירידיו אברהם קומטן מצין רבי אברהם אבולעפיה כי כתב כ"ז ספרים על פי הסוד ועוד כ"ב ספרי נבואה. (כ"ו
כמנין הויה כ"ב כמספר אותיות הא"ב).

חלק גדול מספריו לא נמצאים עמן ויתר ספריו רוכם ככולם נמצאים בכתב יד ומתקים לנאותם.

עתה נבווא לבירר את החולקים והמצדרים למען ינהנו שכליינו באשר נלק:

זה לשון הרשב"א ז"ל בתשובותיו (תשובה תקמ"ח). "ואחד מהם היה אותו הנבל שם רשיים יركב אותו אברהם, שם עצמו נביא ומשיח בסיציליה. ופתח בכוכיו כמה מבני ישראל ולוליו שטגרתי הפתח בפניו כחמלת השם עם רוב כתבי קהילות הקדש כמעט שהתחילה והוא מכלה ברוב דבריו הדמיונים והכוכבים, שהיו כחכמות רמות לאויל ושנתן דעתו עליהם כמה ימים ובתרדמה. מה שהוא מרגיל עצמו ולוקח

הכוהנים ורבבי חכמים בגימט' ומערב בהם דברים מעטים אמיתיים
לקוחים מספרי החכמה".

אחרי הרשב"א כ-2002 שנה, הופיע *למחולקת*, רב**י יהודה חייט**, שהי
בזמן גירוש היהודים מספרד. וכותב פירוש לספרו של רב**י פרץ הכהן**
(שהוא בן זמנו של הרשב"א) *"מערכות האלקות"*. בהקדמתו לפירוש
כותב רב**י יהודה חייט** כך:

"גמ ראייתי ספרים שהבר חכם אחד שמו ר' אברהם אבולעפיה
ולסכלותו וגאוותו בנה עצמו אברהם המורה ומשנחרב בית המקדש
נתנה נבואה לשוטים כי פירוש המורה בזה המקום שוטה. כי בן קורין
בלשון יווני למורה "שטייא" כמו שבhab רשי זיל בפסוק שמעו נא
המרירים (במדרב כ'). השמר מפניו אל תשמע בקלו כי ספריו מלאים
דמיונות ווופים בדויים מלבו הוא עשה ספר *"אור השבל"* ובחשך
הולד וنم עשה ספר מורה והוא פירוש לספר המורה על דוד
הקבלה ראה עד כמה הגע סכלותו לפרש דברי המורה עם דברי קבלה
בדווה מלבו אשר לא עלה על מחשבתו של הרמב"ם זיל ולא עלתה
על לבו. ועוד *"ספר השם"* והוא פירוש השם בן ע"ב עשו בולו כתוב
בעיגולים להבהיר את המעיינים כי חשב בזה ישלים חסרונו וכולו מלא
צופים ממוחה המדומה בדויים".

לאחר מתקפות קשות אלו מוכן מודיע לעלו לדפוס כתביו של רב**י אברהם אבולעפיה**. אך למורת הכל כתביו הועתקו במשך מאות
השנים פעמים רבות והלומדים בהם רבים ונפרט בקרב המקובלים.
ונשאלת השאלה על מה המתכו כולם העוסקים בתורתו של
רבי אברהם אבולעפיה.

והנה מי שפתח אור חדש הוא רבינו החיד"א רבי חיים יוסף דוד אוזלאי ז"ל.

כעת אביה המצדדים ואין בכוונתי ח"ז לחלק או לעערר אחרי גדוליםם. אם הראשונים כמלאכיהם אנו לבני אדם ואם הם לבני אדם אנו כחמורים ולא כחמורים של רבינו פנחס בין יאיר. וזהו השם בעורי כי כל כוונתנו לשם שמיים ובהתורת אמת עסקיןן.

הריד"א נוהג גם הוא משנה והירות ובספרו "שם הגדולים" לא מביא את רבוי אברהם אבולעפיה בחלוקת הראשון "מערכת גדולים", אלא מביאו בחלוקת השני "מערכת ספרים" בערך "חיי עולם הבא" ציטוטו: "חיי עולם הבא הוא ספר שחיבור ה"ר אברהם אבולעפיה בעיגול שם ע"ב וראיתיו על קלף כ"י (כתב יד). ודע שהרשכ"א בתשובה ס"י תקמ"ח והרב יש"ר בספר מצורף לחכמתו ולילו בו באחד היריקים ויותר. ברם קושטה קאמינה דחויתה לדב נдол ממאריך רזין ובישראל נдол שמו ואחריו דברו לא ישנו שהוא מקרוב לט' (לספר) הנזכר ותוועש לו ימינו".

הריד"א ממש מציל את כתבי אבולעפיה מהיכרות ולולי דבריו וכרכחו מי יודע אם היה נשאר משאשו מרבי אברהם אבולעפיה וכתבו. עוד נשוב בהמשך לדברי הריד"א ולמי התכוון באומרו "לרב נдол".

לאחר שאמרו עניי מדברי הריד"א נתבהلتني לחפש ברשומי הדורות ומלךטי ומקבצי חכמי הדורות. וההשגים רבים ומאלפים.

בספר "היוחסין" אשר חיברו רבוי אברהם וכותת ז"ל בשנת רם"ד (1504 למןינט) לא הזכיר רבוי אברהם אבולעפיה כלל.

בספר "שלשות הקבלה" אשר חיברו רבי גדריה ו' יחיא ז"ל בשנת שמו (ו' 1586 למניים) לא מוזכר רבי אברהם אבולעפיה כלל.

ב"סדר הדורות" להגאון מו"ה יהיאל היילפרין שנכתב לפני 300 שנה, לא מוזכר רבי אברהם אבולעפיה (כלא היה). אך בחלק השלישי בשמות הספרים מופיע שוב בצעעה, ספרו חי העולם הבא. ציטוטו: "חי עולם ר' אברהם הרואה פ"י על שם המפורש ב"ז. מובא מן רוד להרבב".

עד כאן נראה כאילו רבי אברהם אבולעפיה, לא היה ולא נברא!

רבי אברהם אבולעפיה משבח במאמר אחד מתלמידיו שהתקבל בפי כל הלא הוא רבי יוסף ג'יקטיליה שהשאור בידינו אווצר גדול של ספרי קבלה (ועין מערכות האלקות בהקדמה דף ד"). אך למרבה הפלא מופיע רבי יוסף ג'יקטיליה ב"סדר הדורות" בשנת ה" אלף ר"ן (מביאו בשם "שלשות הקבלה"). הרוחיקו אותו 200 שנים מרבי אברהם אבולעפיה.

"בשלשות הקבלה" יש שניוי קטן ולא כ"סדר הדורות" שנת ר"ן, אלא ר"ז. ציטוטו: "הרבות רבי יוסף ג'יקטיליה מיזצאי ספרד והרב רבינו יעקב ז' חביב גם הוא מיזצאי ספרד קיבל מרבותיהם ומהגאנונים שהיו לפנייהם בשנת ה" אלף ר"ז וביננו יוסף ג'יקטיליה הנקרא הר"ג היה חכם בגמ' ומופלג בחכמת הקבלה וחבר ס' "שער אורחה" וס' "שער השמים" ופירוש מרכיבת יחזקאל".

פרט חשוב נוספת המידע של רבי יוסף ג'יקטיליה "גנת אנז" לא הוכר ועוד נאריך בהמשך.

מכיוון שרבי אברהם אבולעפיה מזכיר את רבי יוסף ג'יקטיליה כתלמידו ומנגד רושמי הדרורות הקפיצו אותו 200 שנה קריםמה יבוא השלישי ויכריע בינויהם.

רבינו יצחק דמן עכו, תלמיד חבר ואיש סודו של הרמב"ן כותב בספרו "מאידת עינים", בפרשת זאת הברכה. (כיאור על פירוש הרמב"ן על התורה). ציטוט: "ומאדר יש לו לאדם להיזהר בכבוד השם ית' בכל דרכו כי כבוד לא כמkeitת אנשים שנתן השם ית' בהם רוח לחבר ספרים, והם מעוטי הרגש עבי המות, וכותבים האוכרות בכתביה אישורתם בשלמות, שאין הפרש בין צורחות אותם הנכתבים בספר תורה אלא התניין, כגון רבוי יוסף ג'יקטיליה וכיוצא בו שהבראו ספרים וכתבו בהם האוכרות לעשרות למאות ולאלפים. ולולו ששמעתי שהוא ירא שמים, היהי אומר שבעתשו כן שהוא מאותן שאין בהם יראה שמים".

ביקורת החירפה שמותח רבוי יצחק דמן עכו על רבוי יוסף ג'יקטיליה היא כידוע על ספרו "ננת אנזו", שנכתב תחת השפעתו של רבוי אברהם אבולעפיה. לעומת זאת לאחר ספרו "שער אורה" החשיבו רבוי יצחק לאחד מגדולי המקובלים בדורו.

לכן ברור מודיע הוושטט ספרו של רבוי יוסף ג'יקטיליה "ננת אנזו" מרשימה הספרים ב"שלשת הקבלה".

אולם בכלל אופן חייב להיות שרבי יוסף ג'יקטיליה היה בדורו של הרמב"ן ושל רבוי אברהם אבולעפיה, ודאי שלא יתכוון רבוי יצחק דמן עכו לדבר על מי שעטיד להיוולד בעוד 200 שנה!

בספר "היזחפין" מוזכר רבוי יוסף ג'יקטיליה כהרף עין במננו הגבון. יהחסין השלם דפוס לונדון שנת תרי"ז דף 244 ציטוט: "רעשה הארץ

באלול שנת קי"ג. וקודם זה הוה השר דון יוסף דיאסינה וחרב יוסף ז' ג'יקטיליה הקבור בפינייאפייל".

טבלת השנים המרוכקות של הנוגעים בربור:

הרמב"ן – ד" אלףים תותקנ"ד – ה" אלףים ל" (1270-1194 למנינים)
הרשב"א – ד" אלףים תתקצ"ה – ה" אלףים ע" (1310-1235 למנינים)
ר' אבולעפיה – ה" אלףים – ה" אלףים נ"ב (1292-1240 למנינים)
ר' ג'יקטיליה – ה" אלףים ח' – ה" אלףים פ"ג (1323-1248 למנינים)
ר' יצחק מעכו – ה" אלףים י" – ה" אלףים ק" (1340-1250 למנינים)

כעת נחזר ל"פורח החידה" הלא הוא החיד"א, רבינו חיים יוסף דוד אוזלאי זצ"ל. אשר חי כ-500 שנה לאחר המחלוקת, ומגלה לנו סוד גדול. מיהו אותו הרוב הנדול שמקרוב בספר "חיי העולם הבא", הלא הוא המהרה"ז, רבינו חיים ויטאל.

אחד מספריו החשובים של המהרה"ז "שער קדושה" שנכתב לפני 400 שנה לערך ועלה על מכਬש הרופום כ-150 שנה לאחר מכן בשנת ה" אלףים חצ"ה. כבר בהוצאה הראשונה צונזר הפרק הרביעי ע"י המדרפים וכן מופיע הספר במשך למעלה מ-200 שנה.
רבינו המדרפים: "אמר המדרפים, החלק הזה הרביעי לא בא להעתקה ולא להדרפסה כי מאחר שהכל שמות וצורות וסודות נעלמים, אשר לא כדת להביעו על מוכחה הדפוס".

לפני כעשר שנים ראה אור ספר חשוב, "כתביהם חדשים לרביינו חיים ויטאל", ע"י אהבת שלום. בין חלקיו הספר מופיע בשלהמו

החלק הרביעי של הספר "שער קדושה", אשר הועתק מתוך כתב ד' שהיה תחת ידי מר"ז החיר"א. כמובן שישנם עוד כמה כתבי יד של זה החלק הרביעי בספריות האוניברסיטאות ברוחבי העולם ובידי האספנים. ראוי לעיין בהקדמה שמכיא הרב נתנאל ספרין שליט"א ובפרק בולו.

המהרחה"ז מביע תמייה נלהבת ברבי אברהם אבולעפה ובשיטתו. החלק הארי של הפרק מובא בדיק ע"פ שיטתו של רבי אברהם אבולעפה להשגת רוח הקודש.

ונראה לעניות דעתך שזו הסיבה שלא הורדם החלק הרביעי. הדבר היה יכול להביא אף לעדרוד מעמדו של מהרחה"ז!!

הפרק הרביעי מדבר בהשגת רוח הקודש ע"י התכודות, ומכיא מגדולי המקובלים אסמכות לשיטתו. וכמובן רבי אברהם אבולעפה תופס חלק גדול מאד עם ציטוט נרחב מכחبيו. והמעין יنعم ויבסם לו.

ואם המהרחה"ז נתן לרבי אברהם אבולעפה גושפנקא כה רחבה, היה מן הראוי למצוא עוד מגדולי המקובלים הצדדים בשייטה ומוכרים את רבי אברהם אבולעפה לטובה.

ואכן אפשר למצוא אצל רביהם מגדולי המקובלים הסכמה והערכתה לשיטתו של רבי אברהם אבולעפה.

כמובן נזכיר שוב את רבי יוסף ג'קטיליה שהיה מככרי תלמידיו. ומספרנו "גנת אננו" נכתב בהשפטו של מורה.

הרדרב"ז, רבי דוד בן זומרא, היה תלמידו של רבי יוסף סרגוסי. (רבי יוסף שנולד בסרגוסה עיר הולדהו של רבי אברהם אבולעפה. עוב את ספרד בזמן הגירוש והתיישב בסיציליה, לאחר עלה לארץ ישראל. ידוע שזכה לגלויא אליהו). הרדרב"ז מתרבר בספר

הקדמת העורך

"מן דור", כותב בספרו (רפטום מונקאטש שנה תער"ב) דף י"ג עמ' ב". ציטוט:
"ובספר חי עולם הבא כתיב כי שם בן ע"ב הוא שם המפורש ולפי דעתינו
כולם דברי אלהים חיים".

רבי שלמה אלקבץ שהיה תלמידו של רבי יוסף טיטראק שכיר
מספר בנויש, כותב בספרו "ברית הלוי" (הוצאה תרכ"ד) דף י"ג עמ'
ב". ציטוט: "ומצאתי בם' חי עולם הבא פרפרת נחמדה מסכמת למה
שאמרנו והוא כי נעלם שם משה הוא מיין כלומר "מ"ם שיין ה"א
וכהסיו שם משה הנשאר הוא מיין".

הרמ"ק רבי משה קורדובירו שהיה תלמידו של רבי שלמה אלקבץ,
מייחס בספרו "אור יקר" את הספר "שער צדק" לרבי אברהם
אבולעפה. ב"פרדס רימונים" מצטט הרמ"ק כמה פעמים ספריו של
רבי אברהם אבולעפה.

שני חיבורים נפלאים, הודפסו לראשונה לפני תשע שנים (תשמ"ט), ע"י
ישיבת "שער השמיים". בעריכת הגאון הרב יוסף אלעוז אלמלך פרוש
שליט"א, "סולם אליה", "שער צדק".

בהקרה לה"סולם אליה" מגיל לעשות העורך באומרו כי האריז"ל
מדובר "מתוך גרונו של המהורה" ז' וממילא גם "שער קדושה" הלא הם
דברי האריז"ל. لكن החיד"א באומרו על הספר "חי העולם הבא"
... "דחויתי לרב גדול... ואחרי דבריו לא ישנו...". כוונתו בודאי ובל'
שם ספק לדבינו האריז"ל.

הספר "סולם אליה" נכתב ע"י הגאון המקובל רבי יהודה אלכטני
וצ"ל, שהוא רבה הראשי של ירושלים וחיה בשנים ר"ג-רע"ט

(1519-1453 למנינם). הספר כולל מבום על פי תורתו של רבי אברהם אבולעפה ונראים ציטוטים רבים מרביו בפרט בפרקם האחרונים.

הספר השני "שער צדק", המוחם לר' שם טוב ספרדי. יש המייחסים אותו לאחד מתלמידיו הרשב"א וייש המייחסים אותו לרבי אברהם אבולעפה. פעמים רבות מזכיר המחבר את הרמב"ן וקוראו "הרבר" והרשב"א היה מתלמידיו של הרמב"ן لكن הדעת סובלת יותר ליחסו לאחד מתלמידיו של הרשב"א (אולי רבי יצחק דמן עכו).

גוף הספר מוכיר מادر את המחבר לו "סולם עלייה" ומילא גם הוא בניו ע"פ שיטתו של רבי אברהם אבולעפה.

לטיכום לא לנו להזכיר ברעה. הרשב"א — כМОון טענותיו וסבירותיו עמו, וכן השוא.

אך ראיינו במשך הדורות מחלוקת שאין בכחנו להזכיר. ולפעמים היום מזכיר.

בתקופה בה אנו עוסקים בספרינו נתגלה ספר הזוהר הקדוש. כמה קשה הייתה המחלוקת והבלבול במנם לגבי מקורו של ספר קדוש זה. היום אם ננסים בחקר הנושא "הלב נצבע" והדעת לא נוטה לסבול דיבורים קשים אלו, כאילו הם وسلم הזוהר הקדוש לא נכתב ע"י רבי שמעון בר יוחאי.

למדנו מרבותינו, דברי אמת שרים וקיים ואם רבותינו קיבלו ודאי וודאי שהוא מאמנים לב שלם שהזוהר הקדוש בולו יצא מפי פה קדוש וטהור הלא הוא רבי שמעון בר יוחאי.

תקורת העוז

ראיינו את המחלוקת הקשה במננו על הרמה"ל הקדוש ז"ע. עד כדי נדי וחרם גנורת שריפה על כל כתביו ח"ג, אך המן עשה את שלו, וב"ה כתבי מתנוססים בראש חוותות.

למען והייתה נקיים לפני השם, אפתח באינרת שליח רבי אברהם אבולעפה לר' יהודה מברצולונה, לאחר התקפותיו הקשות של הרשב"א למען תגוע האינרת גם לידיו של הרשב"א (כמובא באינרת لكمן) וגם אליכם אחוי ורעני.

אמנון גروم

וזאת ליהודה

**אגרת שלח ר' אברהם אבולעפיא לר' יהודה המכונה
שלמו**

"אהבת צדק ותשנא רשע, על כן משחך אליהם אלהיך שמן
שנון מחריך" (תהלים מה' ח'). "צדיק לעולם בילימוט ורשעים
לא ישכנו ארץ" (מלשלי י' ל'). הצדיק ורע לו רשע וטוב לו, רשע
ורע לו צדיק וטוב לו. "עיני נגרה ולא תדמה מאין הפוגות עד
ישקיף וירא כי משמים. עיני עללה לנפשי מכל בנות עיר". צוד
צדוני כצפר איבבי חנים. צמתו בבור חי וידיו אבין ב"ג. צפו
מים על ראש אמרתי נזרתי. קראתי שמק יי מבור תחתיות.
קולוי שמעת אל תעלם אזיך לרוחתי לשועתי. קרובת ביום
אקראך אמרת אל תيرا. רבת ה' ריבי נפשי גאלת חי. ראית יי
עותתי, שפטה משפט. ראיתנה כל נקמתם כל מחשבתם לי"
(aicah ג' מט-ס).

כל הנבאים כולם, וכל הקדמוניות מהכמי אומות העולם,
בקשו לדעת מעלה הסולם, מקטנם ועד גדולם, ויתנו קולם,
כפי כוחם וחילם, לדבר ולהברר לכבוד בעל גמולם, ולא עברו
לגבולם, ומהם ראו מרחוק ומהם מקרוב ומהם שהסולם, מעין
לבם נעלם, ומהם באו אל היכל אולם, זולתם מהמון העם
מעליהם סר צלים, ולעבד את הנבראים נבראו ונערכו, לא ידעו

ולא יבינו בחשכה יתהלךו, אף על הקדמוניים נסמכו, ואחרי דעתם נמשכו, ואם כן יאשים שם חنم לאיש מן האנשים, אשר דעתו כ דעת הנשים, ושותני הקצות בקצת התוגורמים והכושים, אשר דיעותיהם נמשכות אחרי האישים המתחלפים, מעידים על סוד הצירופים הנבדלים וה משתתפים, והם במדרגה הסולט הנזכר אשר לחכמים ניכר לעלה מדרגת הקופים, ולמטה מדרגת בני אדם אשר بعد החלון משקיפים, ואם הם הנחשים השרפים, עם אנשי החסד נאספים, וחכמי הצדורים, הם מורים, הדריכים הישראלים, לגמלים ולחמורים, ומהז יתגלה עניין הטבור, אשר הוא יסוד לכל הצבור, להבדיל לכט הדיבור, בין עם הארץ ובין הבור, ויזובן למשכיל סוד אמתת העבור, שבין הפרידה והחברה, וישיגו השלמים אם הנפשות הנפרדות רבות או אחת, ואם הנפרדת תנצל או תרד לבאר שחת, או אם תשאר באחת, הבורות, לדורי הדורות, או תשוב להיות לפני התchia הכללית, או תתגלל פעמים שלש כדמות לילית, ואמנס בעלי הקבלה, היודעים סוד היבום מעניין יהודה ותמר כלתו עם ער ואונן ושילה, ומעניין אלימלך ונעמי ומחلون וכליון ובועז ורות וסוד יולד בן לנעמי והדומה לו, כענין ויתعبر במשה בסוד הבל הם היודעים סוד הסולט, יותר מכולם, וכולם עם דעתם סתרי השמות והחותמת עם הספרות, וידעו כי המורגות והמושכלות הן ידועות ומהן מביאין החכמים הקדמוני, להוליך המופת בצורות קיום לאמת כל ראייה והיקש, והמושכל כולל בתחילת הויות עשר ספרות החשבון מפני שהם ראשית כל המושכלות הנולדות מהמחשבה השכלית, ומורגן כולל בתחילת הויתו חמישה מיני השגה חשита, והוא אחד המורגן והמושכל שני עניינים

שהם ראויים להאמין לפי מינם והם המקובל והמפורטים, אבל מפני חלשות אין בהם כח להיות הקדמות ההיקש, ולפיכך לא תוליד מהם הקדמה מופתנית, ואמנם הם בעצם אינם צריכים לאמתם בראיה, והמפורטים ידועו לכל לפי התחלפות אנשי הפרסום וע"כ לא אריך בשלשת הנזוכים והם המורגים והמושכל והמפורטים, אבל אזכור מעט במקובל בלבד וזה מפני שהמקובל נחלק לחלקים רבים, ומפני שעיקר אמונהינו נשרש בקבלה ובسمועה אזכרים ואדבר בסחרי דברי במהות כל קבלה בכלל ואומר כי שם דבר הנקרא קבלה בכלל דומה לשם דבר הנקרא שמוועה ולשם דבר הנקרא הבנה, ר"ל כי כמו שהשםועה וההבנה צריכה אל נושאים כן הקבלה צריכה אל נושא אחד או רבים, וכך שהנושא השםועה וההבנה הם גופים כן נושאי הקבלה הם גופים, וכך שהגוףים מתחלפים בענייניהם מצד מהותם ומצד מקורותם כן המקבליים קובלות מתחלפות במהותם ובמקורותם, אמן אין לי צורך להאריך פה בעניין הדברים המקבליים כל קובל, כי אם בקבול אנשי תורה שקבעו המקבליים מאומתינו בלבד שמצד אותו הקובל נקראים בעלי הקבלה, ואומר כי הקבלה הזאת הנעלמת מהמוני הרבניים המתעסקים בחכמת התלמוד נחלקת תקופה לשני חלקים בכלל, והם, (א) חלקו דעתו השם על דרך עשר ספריות הנקראות נתיעות אשר המفرد ביניהם מקטן בנטיעות ותם המgalim סוד הייחוד. (ב) וחלק ידיעות השם על דרך כ"ב אותיות אשר מהם ומנקודותיהם ומטעימות הורכבו השמות והחותמת והם המדברים עם הנביאים בחלוומות ובאוריות ותומים וברוח הקודש ובנבואות, ושני החלקים האלה אינם מorghשים ולא מושכלים ראשונים ולא מפורטים וע"כ הם

נעלמים מרוב החכמים, ואמנם ידיעות השם מצד פעולותיו אינה מעنين הקבלה והיא צריכה אל חכמת המחקר, אשר אין דברי פה לפि דרכיהם של החכמים הთם הנקראים פלוסופים חכמי המחקר, והקבלה הזאת יכולה נכללת בספר יצירה, ואני קבלתי פירושיו משנים עשר מפרשין לפि ספריהם, והם קצטם מקשיט זה על זה וקצתם מוליכים פירושים אל דעת חכמי המחקר וקצתם מורים בקצתם הקבלה וקצתם בכולה, והשלט שבhem אשר הורה בכלל ידוע, והקרוב לו המורה במקצתה, והחסר שבם פירשו לפि דעת החוקרים, וידוע שככל הנמשך אחר דעת החוקרים ירצה להפוך כוונתו זאת ויקרא את השם אצל חסר מכולם ואת החסר שלם מכולם וייה האמצע ביןוני לשני הדעות, והמקובל ירצה לאמת ולקיים דעתו כמו שזכرتיה, ואין ספק כי החלק הראשון קודם במציאות זמן הלימוד בקבלה לחלק השני והשני קודם במעלה מן הראשון, כי היא תכילת בבריאות אישים מן האדם, והגיע אליו הוא אשר יצא שכלו לפעול לבדו והוא אשר נגלה עליו אדון הכל וגלה לו סודו, אבל הראשונים כולם מן המקובלים הנזכרים נקראים נביאים לעצם וيشתפות עם יודעי השם מצד פעולותם קצר שיתנו בזזה השם, והנקראים נביאים מזה הצד הם המדברים בלבד במחשבותיהם הרבות המשתלפות ונושאים ונותנים ביןין לבין עצם בלבד, ואור השם מאיר להם על קצר מחשבותיהם בקצת עתות המחשבה אור קטן, והם מכיריהם בעצם שזה האור הוא מזולתם אך אין דבר בא להם שיכירוה (הוא) שהוא דבר כי אם אור, אבל השניים הם כולם נביאים שמתחלין לאור באור החיים, ומשם מתעלמים מאור לאור מתוך משא ומתן של מחשבותיהם המורכבות והמרוחקות מן השיתוף,

וההתקרבות מתוך ריבוי הזכות אל היחיד עד שוב דברים הפנימי דברך אל דבר שהוא מעין כל הדבר, ותעלים עוד מדבר אל דבר עד שהדבר האנושי הפנימי כת' בעצמו ומכוון עצמו לקבל דבר אלוקי, בין מצד ציוורו של הדבר בין מצד הדבר בעצמו, ואלה הם הנבאים באמת במשפט ובצדקה, א"כ קבלת עשר ספירות וענינם קודמת לקבלת עוז ידיעות השמות ולא יתרפה זה, אלא אם יאמר אומר כי הספירות בעלי השמות שביהם נבדלות זו מזו, כי זה אינו כוונת בעלי השמות ואדוני החכמות, וזה כי בעלי הספירות יקרא להם שמות ויאמר כי הספירה הראשונה שמה מחשבה, ויווסף לה שם לבאר ענינה ויקראוה כתר עלין מצד להיות הכתר דבר מונח בראשי המלכים, שהראש דומה בכלל הגוף למגדל הגבורה בכל העיר אשר בתוכו היכל המלך והוא מקום שכינתו, והכתר אינו ממין הראש אבל הוא מקף כולה מלמעלה, ועצם הראש מתעלם בתוכו, ככה מחשבה מורה מעלה העצם האلهי והכנתו, והעצם מסתתר בתוכה על דרך משל שאין שם תזק ולא חוץ ולא פנים, ויווסף לה שם ביאור ויקראנה עוד אויר קדמוני וענינו מבואר יותר מעניין כתר, ככה יעשה לכל ספירה וספירה מעשר ספירות בלבד, ובבעל השמות כוונתו כוונתנו אחרת מעולה מזאת מאד מאד. ועמקת דרך זו של שמות היא עמיקה שאין בכל עמקי מחשבות האדם עמוקה ומעולה ממנו, והיא לבדה משתתפת המחשבה האנושית עם האלוהית לפי יכולת האנושית ולפי מה שהאדם מوطבע עליו, וידוע שמחשבת האדם היא סבת חכמתו וחכמתו היא סבת בינתו ובינתו סבת חסדו וחסדו סבת יראת קונו ופחדו סבת תפארתו ותפארתו סבת נצחונו ונצחונו סבת הוזרו והוזרו סבת עצמו ועצמו סבת

מלכותו הנקרא בלבתו ב"שכ"מלו", ומאודعمקו מחשבות השם אשר יצר את האדם בצלמו בצלם דמותה הבניתו.

ואם באתי לפרש אלו העניינים המפוזרים בין ספרי וחוורי מכם מפורשים מהם הרמוניים, הייתי צריך להאריך ולסדור ולהעריך סדר קבוע מועתק מהם, כי לא קדמוני אדם מקובל לחבר בקבלה ספרים מבוארים יותר ממוני לפי מניini שני חלקי הנזכרים בספרות ובשמות, וכל ראיותיו ומופתיהם הם בנויים על סתרי תורה שבכתב ותורה שבעל"פ, ואולם כוונתי בזאת האגדת השלווה דרך מנהה לכבוד החכם הנכבד החבר הנאמן ר' יהודה המכונה שלמון היא להודיע לו ולכל רואיה, שאני כבר קיבלתי חלק הידיעה הראשונה הספרות הנזכרות, לפני קבל החלק השני, כי לא ימצא שני אלא אחר המצא הראשון, עם היות בין שניהם שתוו גדול כתוו נפ"ש החיה עט המדברת, ושתווי ידיעת השני פועלות בריותיו על דרך המחקר עם אלו החלקים שהם שני חלקים הקבלה הוא כתוו הנפש הצומחת לחיה ומדברת, ושלשתם על דרך משל בשותפות כדומות כהן ולוי וישראל, ואם יחשב בעל הספרות לדעת בתורה שבכתב או בתורה שבעל"פ לפי נסתירין יותר ממוני, יודע לו אחר זה שהוא תועה ומטעאה, ואמנם כתבתי ג"כ זאת האגדת השנייה להודיע לכם אחי כי מה שחייב הרבה ר' שלמה ב"ר אברהם ז"ל בן אדרת (הרשב"א) על ענייני או מה ששמע היה הכל הבל ורעות רוח, והראייה על זה שאני ש"ל (שבח לאל), כבר סדרתי למודי ולמדתי המקרא ודקדוקי הפעולה די ספק, עד שחברותי בדקודק עוד ספרים מספקיים ללימודיהם עד שיקראו בעלי דקדוק בדורינו זה כל יודעט כפי הצורך, ולמדתי תלמוד גמרא) ופסק שני מורים, עד שהספק לי ממוני לדעת קצר

המצות, ולמדתי דרישות ואגדות וברירות למוד ביןוני, ולמדתי הגיון וחכמת הטבע וקצת הלמודים בעלי עמקה, ולמדתי חכמת האלוהות על דרך המחקר, ולמדתי מקצת חכמת הרפאות מפני ידיעת ענייני הגוף והתחלוותם בעבר שיש לה מבוא גדול בחכמת הטבע וכן חולין, ולמדתי המורה הנקרא "מורה הנבוכים" מורה באמת עמוקה מופלאה עם סתריו ועמו המלמד ו"ספר האמונה" לר' סעדיה וספר "חובת הלבבות" לרביינו בחיי, וכל אלה עם ספרי אברהם בן עזרא בחכמתנו הניעוני והביאוני לבקש סוד הספרות והשמות ודרך החותמת (ההוכחות).

וכל הנזכר לפניהם דעתם לא הביאני אל תפארת הנבואה, אבל הביאני אל התהילות החכמה, וכבר נאמר אל יתהיל חכם בחכמתו, אבל בהגעי אל השמות ובהתיריו קשיי החותמת נגלה אליו אדוֹן הכל וגלה לי את סודו והודיעני עת קץ הגלות וזמן התחלת הגאולה על גואל הדם, ואז הכריחני להתבادر בנבואה והביאני לדבר ולחבר בחכמויות גם בתושבות מופלאות מהודשות ושירות נعימות, ואחרי הודיעי אותו אהובי חברו הנכבד אתה ר' יהודה את כל זאת, אשוב להודיעך שאני שמעתי מפי אנשים נכבדים נאמנים عليك שמיום הפרדי ממק התעסוקה בחכמויות וקבעת עתים לتورה, אבל לא ידעו לומר אם שום קבלה משני מני הקבלה אשר זכרתי קבלת או לא קבלת דבר מהם, ע"כ לא יכולתי לדבר עמוק בה אפילו ברמזו קטן עצמי כי אם במקרה, ועתה הכריחני לדבר עמק בזה המעת הכתב שלח הרב (הרשב"א) לבני פלירמו לר' אחיטוב שהיה מלא נאצות, ולא היה שום דבר

חכמה כי אם חרופים וגופרים כמנג הנערים הקטנים, שאינם בעלי דעת, עד שרביהם מרואיו הכהיחסו חתימת ידו וקרואה מזויף, ואמנם אני שהכרתי מדבריו עניינים ידועים לענות לו על דבריו להודיע לך והזמינים לך שהדברים שחשב או ששמע היו להפוך, ולפיכך אודיעך שבعلي קבלת הספירות, חשבו לייחד השם ולבסוף מאמותה השלוש ועשרהו (כלומר שעאוו פי עשר) וכמו שהגויים אומרים הוא שלשה והשלשה אחד, כן מקצת בעלי הקבלה מאמנים ואומרים כי האלוהות עשר ספירות וחמשה הם אחד, והנה הם רבוּתוֹת תכילת הריבוי והרכיבוּתוֹת תכילת המרכבה ואין ריבוי אחר העשרה, ואלה יודעים שלא עלה מעלה מעשרה ולא ירדה השכינה למטה מעשרה ולא הבדילו בין הצבור שהם תשעה ובין שליח הצבור שהוא עשרי, והיודעים לחלק הספירות ולכלולן יודעים שהספירות הם תשע נתינות ומז לתשע מראות שראה יחזקאל הנכללות בפסוק אחד והעשירי שורש האילן, אם האחד פרי האילן או האחד שורש האילן והעשירי יהיה קודש לה והוא הפרי, אבל הסבנה הראשונה שקרה אין סוף, לפי דרכנו אינה ספרה, אבל סופר הספרות והוא אשר נתע האילן מרשעו ועד פריו, והגן עד לא כי הוא מקום הנתינות כלו הנטוועים בעדן.

ונחר יוצא מעדן להשkont את הגן ומשם יفرد והיה לארבעה ראשיים, שתי אזנים שומעות הקבלות ושתי עיניים רואות פניהם המלך, ודעת מה לעלה ממק עין רואה ואוזן שומעת, וככתב "יאזן שומעת ועין ראה כי עשה גם שנייהם" (משל כי ייב). ומשם יفرد והיה לארבעה ראשיים ארבעה ראשיים, עדים נאמנים ארבע פרשיות בתפилиין, שהם, שמע והיה, חדש והיה ארבעה בתים

שם קשיירים במקומות שמוות של תינוק רופס, מוחו של תינוק סופר עשר הספירות שם נכלין באربع לפיה צורות האצלות, בדרך זו איבג'יד אשר האצלות נאצלות ממש כזו (כאלו נכתבו יוד אלפִים זה אחר זה), ומזה תדע כי המורכב האחרון שהוא האדם הכלל כל הספירות אשר שכלו הוא השכל הפועל, בשתנייר קשוינו תמצא עמו הייחود המיעוד ואפלו האצלות הראשונה שהיא המחשבה המייחדת על סוד החותם וביד כל אדם יחתום, וצורות תפילין של יד לעד ברורה אשר ביד כהה כמו הלב שהוא מקור חיים כולם ושם ארבע פרשיות בבית אחד וזה סוד כולל מלת אחד על דרך זו א' ח'ז', כי הבטים הם כולם ה" שנחלקים בסוד הציצית אל ה" קשיירים ואל ח' חוטין, והתפילין נחלקין כך אל א"ד", בית אחד סימנו א", ארבע בתים סימנים ד", ועוד הפרשיות כולם הם ח" והם תוך הבטים על כן באה אות ח" בתוך א"ד".

והנה סוד אחר נגלה מסוד הרכבת הפרשיות עם הבטים, ויידוע כי הכהות הפנימיות והrhoחות הנעלמות האנושיות הם תוד הגופים נחלקים, ובעצם אמיתית כל כח וכח וכל רוח ורוח כשייתרו מקשריהם ירוצו אל מקורות הראשון שהוא אחד בלתי שום שניות וכל רבוי עד א"ס, וההתהרה מגעת עד למעלה שמצויר שם, את השם מתعلاה ויושב בראש הכתיר העליון ומהחשבה שוואבת ממש ברכה משולשת שהוא מלאי החסרון, כמו שנאמר "וְאַמְלָא אֹתוֹ רוח אֱלֹהִים בְּחִכְמָה וּבְתִבְונָה וּבְדִעָת וּבְכָל מְلֹאכָה" (שמות ל' ג'). כי גם המלאכה מקבלת שפע אצלות וברכה מכח הממלכה, נמצאת אומר, שהוזכרת השם שואב מזכיר הברכה מלמעלה, ומוריידה למטה

ונמצאת למד, כי ברכת הכהנים בשמות הקבלה הנזכרות בשמות הקודש משויילשה בסוד ברכה מושלשת, כלומר מספר מלת ברכה שלש פעמים היא נכרת מדרך מספר אוטויתיה תחלה, שם ששים, נגד שנים רבוע, ותדע זה מסוד פסוק אחר, והוא אמרו, "אשרי העם יודעי תרואה" ה' באור פניך יהלכו" (תהלים פ"ט ז') והוא סוד אמרו, "עליה אלהים בתרואה ה' בקול שופר" (תהלים מ"ז י'). כי סוד ברכה זכר, וע"כ זכרו תרואה נאמר ביום הדין לסלק מידות הדין, תבין זה מן השלש שלש ב"ר של ברכה ותמצאו תרויו ועוד שלש כ"ה הנשאר ממלאת ברכה ותמצא ע"ה, חבר תרוי עם ע"ה ותמצא תרואה, והמחבר זה החיבור בידיעה לא במקרה הוא אשר יחבר אר"ץ עם שמיים (ארץ + שמיים גי' תרואה) כאמור הכה התהנתון הארץ הנקרא ארץ ושמו יבשה שנאמר, "ויקרא אלהים ליבשה ארץ" עם הכה העליון האلهי הנקרא שמיים ושמו רקיע שנאמר, "ויקרא אלקים לרקיע שמיים", וכן רקיע עם יבשה עולמים במספרם כמספר השמיים והארץ ולפיכך נאמר, אשרי העם יודעי תרואה, ולא אמר תקו, ולא שמעו, אבל ידעו (בידיעה ולא במקרה כאמור לעיל), ולא עוד אלא שהשלים העניין של הברכה יאר ה' פניו אליך, ורמז, העם, הוא המיחד שבכל העמים והוא העם הידוע והוא היוסד סוד תרואה ולא זולתו, ועל שאר עמים נאמר "ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים" (איוב ל"ז כ'), ועל ישראל בהיותם בגלות, מפני שהסתיר פניו מהם וסלק שכינתו מביניהם נאמר, "העם ההולכים בחשך ראו אור גדול", והשלים וכפל ואמר, יושבי הארץ צלמות אור נגה עליהם" (ישעה ט' א') כי אי אפשר לומר זה על האומות, והנה תדע כי

הפסוק הראשון תיבוטינו הם ג", רמזו לכל הברכה שהיא משולשת, והשני ג"ב תיבوت לו רמזו אל תוספות שני הברכות על הראשון, והשלישי ה"ב תיבوت לו רמזו אל תוספות ב" ברכות עוד, כי כל הרכות הנכללות תחת הברכה הכללית האחת המשולשת הן שש ועם הכללית הן שבע ברכות, וכשתשים הכל שבע כנגד שבע ספירות תחבר אותן אחת שהיא המשולשת המיוחדת עצמה, תמצא הכל עשר כנגד עשר ספירות, ולפיכך הכהנים נושאים את כפיהם ומחלקין אכבעותיהם בחלוקת ידועים בקבלה ליחידים, כדי לקבל כל אחד האכויות מכל הספירות יחד ביחיד אחד, לשאוב הברכה הכללית מן הברכה העליונה המשקה הכל, השורש עם הענפים והעלים והפירוט ואוכליהם.

וידעו כי צורת היד והכף צורה כללית מורכבת מיוחדת והיא שורש לאכבעות, והאכבעות הם ענפים ליד, נחלקים לצורות מתחלפות בגודל, ובעובי, ובכח, ובפועל, ובאורך, וברוחק, ובמערכת מקומות ונבדלו זו מזו, בעניין ובঙולה, ונשתתפו בשם מלת אכבע ובקצת עניינים الآחרים, כי האברים באברים יש מהם מתדים מאד, ויש מהם רוחקים מהנדמות, ויש מהם נוטים נתיחה גדולה אל הצד האחד מן הקרוב והרחוק בדמות, ויש מהם נתיחה קטנה, וכמה אמצעיים יש בין הנטיות, וכן דרך המראים והאכבעים שבין הקצוות לבן ושחור, וכן במטעים כמר והמתוק, וכן הקולות קול הרעש וקול הלחש, וכן הריחות ריח מושך עם הפכו הידען בלי מקום, וכן הממוששים בעניין הקור וחום וחלח והיבש, וכן בכח הכוחות, לפיכך כשיקריב המקריב הכוחות צריך שיקריב הז'

אל הוך כדי שיתאחדו בזכות. וע"כ קדמו המדות לשכל, כדי לזכות בהם הרוחות הנפשות והנשמות, והנה TZU' עוז שיש בברכת כהנים נוספות בכל פסוק לפי סדר אותיותה, כי הראשון יש בו י"ה אותיות, ונוסף עליו השני ה", והשלישי נוסף על הראשון, ועל השני נוסף ה", והנה התוספות בשם השם, והרמז בי"ה שמו, כלומר בשם יה"ו, כי תוספות התיבות ב" ב" ב", ותוספות האותיות ה" ה" ה", וככלם יה"ו, והנה תוכם עוד ר"כ ר"כ לפ"סוד ברכה ברכה ויג פעים ר"כ סודם סתר ורמזם בכלל ייחד סוף תוכן וראש, וסוד תוספות אל יהוה אלוהים.

ראה גם ראה היאך צריך להזהיר מן המדות המתחייבות מן הספריות, הייש שם מציל מהם, ואת השם האומר, ואין מיידי מציל, והידים ידי עשו חוזרות להתברך ולברך במעשה, עם היוטם בעלי הרכיב שופכי דמים, בידי עמלק, "וידי משה כבדים ויהי ידיו אמונה עד בא המשש" והסוד תלוי על אמרו, "כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק" (שמות יז י"א), וא"כ בזכרנו קול יעקב, בהזכרת השם כתבו במקדש, עם הידים ידי עשו בעליונים, ונשים ברית יחיד מכريع ביןותים והיא ברית הלשון, וכן נעשה בתחרותים עם ברית מילה ונשתף הדיבור המולדת תלמידים עם המעשים, והכח המולדת בניט עם התנועה, אשר יד ורגל רמז לשני העניים בהם, בכח כ"ב אותיות המגלות סוד הספריות באמת לא במרקלה, מיד נחת קבוץ הכותות יחד ונרים דג"ל ירושלים (גמי' תרי"ג) בשם השם ונקבץ הגליות ונڌאי ישראל יכנס השם למען שמו, שכן כתיב "לא למענכם אני עושה בית ישראל כי אם

לשם קדשי"י ייחזקאל ל'יו כ"ב, והנה סוד שלם רמז אל חסרו
השכינה מעירנו ומתווכינו ומציאותה הכוללת יי' ספריות יחד,
אל שובה לשכון בתוכנו ובארצנו ובבתינו ובבית מקדשינו!
ודע כשתכלל שפע עשר ספריות בחשבון המרובע מן אחד עד
עשרה שייעלו שכינה כאלה א ב ג ד ה ו ז ח ט י, ודע שלא לו
האותיות הקדושות העשר מורות עניין כל הספריות,ומי
שחושבד לדעת הספריות בלתי הוראות טוענה ומוטעה ומטענה,
אבל צריך להתבונן באמירותם אחר קבל החכם מדעתו הראשי
פרקים, שקיבלו מרבו ורבו הרבה עד משה מפי הגבורה, וצריך
לדעת שתופם וhabdalem וסגולתם ושמותם וצורות חותמייהן,
איך תשתף החתימה עם הכתיבה והכתיבת עם החתימה,
כדמות מה שאנו עושים היום במילת אל' אל' אל, כי מכלל
החתימות הוא וצריך לכלול הספריות העליונות עם האמצעות
והתחתנות, לפי שלשים צורות אלו הידועים לכל ורמז לחכם
די.

א ב ג ד ה ו ז ח ט י
י כ ל מ נ ס ע פ צ ק
ק ר ש ת ז מ ו ו ז א

והשתכל בעצמן השתכלות שלם ועיין בו עיון תמים ותמאצ
בצורות אי' כלומר תמצא שיש למחשובתיק ראשית ע"כ תורה
הענין ראש אי' על זה, ועוד המחשבות נמשכות ויורדות מנו
הראש אל הזורעות השתיים שסופיהם הי' ספריות האcubeות,
דרך הצואר עד תוכן הלב, אשר ממש מתפשים לזרועות, ועוד
המחسبة מתפשתת מצד שמאל ויורדת עד הכליות אשר אחד
מהן ימנית ואחד שמאלית והנה הא' בעלות שלש צורות

כלליות כוללת שלשה עולמות מעלה ומטה ואמצע וסימן שלשם זכר, זרוע כוליא ראש, והנה סימן ברכיה יחשב, לב בין, כליות יועצות, על כן עצת חכמה שהיא עצמה היא תקום, ולפיכך צורת ב' מקבלת מכח צורת א' ברכה מן הכלליות והיא פשוטה ידה לקבל מהן למטה ואין פניה החכמה אל המחשבה כי אינה יכולה לקבל ממינה פנים אל פנים, על כן יש פנים בשתי הברכות השיוות ואין פנים בראשונה, וגם ראוי לציר ב' כזו ב' שיש לה לחכמה אשר ב' של בראשית מעידה עליה עם ב' של ברכה קבלת הקטנה מלמעלה וגודלה מלמטה, ומפני אי' של אrror המן, אשר סודו בשר, וענינו ב' שיר קלומר ב' המורה על החכמה, הוא שר העולם, קלומר שר כל בשר, לפיכך היה ב' של ברוך מרדכי, סימן המשקה והשתיה, ויובנו זה מסוד נבי'א שהם אותיות כוללות ראשי שני העניינים, וסופיהם ורמזו להם אבנוי שיש תהור.

צורת ג' צורת בינה כזו ג', כי יש לה ראש וזנב, הנה לב מבין וסוף שם מופיע רמז אל ראש שם חכמיה, וסוף שם ליב רומו על ראש שם בינייה, וסוד שם כביד רומו לראש שם דעתית, ואלה השלשות בהם שלש רוחות, צומח שוכן בכבד, חי שוכן בלב, מדבר שוכן במוח, וסימנק כולם כאחד קדושה לך ישלו, והנה הם שלשת מקורות הגוף, ושם העיר מיום הי' שמה, רמז אל, "עיר קטנה ואנשים בה מעט" (קהלת ט' י"ד) שהוא משל נשוא על גוף בן אדם, ועל התחלף כחותיו, כמו שנרמז במוראה, ובשתוף עמם המקור הרביעי שהם שני הביצים, שסימנים לפיו ראשם ב", ותחברנה עם כל'ם הנזכר יהיה סוד ארבעת מקורות הגוף בכ'לם, וע"כ הם משמשים בלשון הקודש

המקור לאותיות בכ"לס בראשי התיבות והשמות, כך קיבלנו מספרו של הרב ר' יהודה הנגיד אשכנזי ז"ל מרוטנבורג, והענין הראשון קבלנו מספרו של הרב ר' אליעזר אשכנזי ז"ל מווormshaא, אשר לא היו בזמנינו ונשארו זכרוניהם בספריהם, ואילו ראיינו שאלאם על יותר עמוק מזה, ואמנס היהות צורת גימל מורה על צורת בינה, הוא מצד היהות נשרשת בלב, וחוט השדרה שהוא בעל ראש וזנב ברצתו דרך ישירה ממוח הראש, מוציא ממנו קו שבדרך ממנו הלב, וממה שנזכר תבין מה שלא נזכר, ותדע שכמו שנמצא צורת אברי גופו, מתחלפות צורות האותיות, ותוכן הספרות מתחלפות ומשתתפות, וכאשר תחשבות לומר על ספירה אחת זו אינה זו האחרת, תמצאה שאינה היא מצד, והיא היא מצד, וכשתתיר כל קשרי הספרות תייחדים בעל כרחך, וכשתתירם תכלית הייחוד לא תמצא בהם כי אם הייחוד, וכשתהיה מייחד מן המיויחד, לא תמצא שם שום ספרה, כי אם הסבה הראשונה בלבד, רמז אל זה, כשתנתן כל העצים המתחלפים עם שרשיהם וענפיהם ועליהם ופירותיהם, אל כבשן האש ישבו כולם ראש תחלה, וכשייתנו מן האש ישבו אל העפר, שהוא הדשן, הנקרא אפר, ותדע זה מעפר שריפת הפרה, וזה רמז הכל היה מן העפר והכל שב אל עפר, והמספר המושכל לעד הנאמן כי בהתייכן הרכבותיו ישוב הכל אל ראשיתו שהוא אחד.

זהו הדבר אין נושא אבל היא מביאה אליה, על כן המתלויצים עליה לא הכירו שרצה ולא ענפיה, ועליה ועליהם נאמר, "כי רבים חללים הפליה ועצמים כל הרוגיה" (משל ז' כי), והשם יודע כי זה המעת שכתבתני לך, עם מה שתראהו

באגרות הרב שאני שלוח לידך, כדי שתתגיעהנו לידיו, לא הייתי כותבו בשום פנים LOL האכרה העתיד להיות המכרייחני להודיעכם מה שראוי להמשך אחוריו, והיא ידיעת השם בשם, על דרך "ספרי תורה" "ספר יצירה" ושאר ספרי קבלה הדומים לו בעניינים אלה שהם עקריו השגת האדם, וייחדתי לך זה הקונטראס ההפוך לרמזו שתכפה אהבתך בקבלה, אחר אהבתך החכמה, ותירוץ מעילות הדעת הקשורה במוחך, ומשם תירוץ בכך המחשבה השכליות להוציא הכל מן הכל אל הפועל, אולי יתעשה אלהים לנו ונגביר האמת על השקר, ונגביר החיטים על המתים, ונחיב בנו מציאות הברכה והעדר הקללה, ונכricht את הטוב שינצח את הרע, ונגרש הרע מפני הטוב, ונקרה את הצדיק צדיק ואת הרשע רשע, ולא נהייה חנפחים מהפכים כוונת ממציאנו יית לפי מחשבות הבעל.

ועתה אני מחלה פניך מאד, שתעיין בדברי עיון יפה כראוי לאיש כמוך, ואל תדינם בתחילת מחשבה, לא לזכות ולא לחובה, אבל דיןיך אחרי ברור שלם, וראה והבן מהם מה כוונתי בהם כפי יכלתך, ואחרי שירדתם בסוף דעתך לפי מחשבותיך, תודיעו לרבי שלמה דעתך בדין ובמשפטם, ואמנם דע כי מה שהתחלתי בזאת האגרת, בחלוקת ההכרחית בארכעת הדברים הראשונים, שבה הייתה כוונתי לרמזו לך דעת המקובלים בעניין סוד העברות, שהיא אצלם, שהנפשות מתגללות להשלמת הדין, כמו שנרמז ב"ספר הבahir", למשל הפת המעופש ושחחSID הוגמל חסד לקונו והוא הלומד תורה, והוא סבת חיים הנצחים, והראייה, "כי על כל מוצא פי ה' יחי האדם" (דברים ח' ג'). שהוא תורה, שהוא יצא מהפיכים כוונת

ועליה יחי האדם כשמתי עצמו עליה, מרמזו, "אדם כי ימות באלה" אל תקרה באהله, אלא כי ימות בה, ושם נאמר על עניין יראת ה' היא אוצרו, مثل תמרים, וסוד הנשומות נרמזו שם לפיה זו עם עניין אמרם, אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשומות שבגוף, הוא אומר כל הנשומות שבגוף האדם, ויזכו החדשות לנצח ואז בן דוד זוכה להולד כי נשמותו יצא חדשה בכלל האחרים.

וכן הרב הקדוש (הרמב"ז) מזכיר עניין סוד העבור, בפירוש איוב בטענות אליו לישיב דעת החכם, בעניין צדיק וטוב לו הוא אשר גמור, ומשפט צדק ניכר לכל בתחילת המחשבה, וכן רשות ורע לו, ואין מ.debת הקושיא אלא בהיפוך הסדר, כי על כן צריך לחפש מציאות מן ההפקע פעמים שלש, כמו שרמזו הרב (הרמב"ז) ג"כ בספרו "תורת האדם" בשער הגמול שלו, וכלל אומר לך על כל זה בסוף דברי, והוא זה, דעת כי התורה עם הדברור כולם הוא כחומר למחשבה, ומה שהמחשبة חפצה לתת צורה בחומר הנזכר על דרך משל החומר מקבל הצורה ההי, כי החומר כمرאה, שמקבלת כל הצורות ומראה אחריה מה שקבעה, ולולא זה, לא היו האומות מתחלפות, ולא הדיעות והאמונות וכדומה לו, וא"כ המחשבה היא דבר שבנה מצטירות החכמות, ולולי זה לא היה הכתוב אומר, "חכמים מה להרע ולהיטיב לא ידעו" (ירמיה ד' כ"ב) והנה החכמה בעלת ב' פנים, שנאמר, "מחשב להרע לו בעל מזימות יקרה" וכן בא בדברי רוז"ל, מחשבה טוביה הקב"ה מצרפה למעשה. ומחשבה רעה אינה כן כמוזכר בתלמוד, מחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה למעשה, והנה שם המחשבה הרהור, ואמרו אסור להרהור אחר מידותינו, ואמרו רוז"ל הרהור עבירה קשין

מעבירה, וכבר ידעת פירוש הרב (הרמבי"ס) בפרק ג' "מהמורה" והוא פירוש מעולה, ולפי זה قولנו נאמר, "כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם דרכי" (ישעה נ"ה ח') ועל מה שהוא אומרם במחשבתם הרעה, נאמר להם, אתם אומרים לא יתכן דרך ה', הלא דרכיכם לא יתכו, וידוע שنفس המשכלה היא בעלת המחשבה, והיא אחת, ומחשובותיה שתיים, והמחשבה לה כתר עליון, והיא המביאה לידי הפעולות הטובות והרעות, ואמנם הפעולות בחכמה قولן טובות, ובסכלות قولן רעות, והמתבונן במבצעים ובמה שיתחייב מעצמן ומכם, ידע זו אותם, כפי הבנתו, וכפי המשכטו אחרי הדעות הנאמנות אצלם, ואין בחינת ההבנה כי אם בדיעה, ואין דעת בלי בינה, ואין בינה כי אם בחינה, בין החכמה והסכלות, ואין חכמה בלתי השתכלות, ועיוון ורוב משא ומתן במחשבת הנפש המשכלה, וא"כ המקובלים כשהלא יחשבו בחכמתם מחשבת נשומות, ולא יתרחכו עד שיבדלו, כי כוונתם בין הדעות, עד שיאמינו מה שיאמינו בחכמה ובתבונה ובדעת, מעט הבדל בין קבלתם, ובין קבלת מקובליהם שאר אומות קבלתם. זהו אשר רציתי לגלות לך מזרת עני שם קבלה ודרכיה.

פתחא זעירתא מהעורך

פתחא זעירתא למען באי עד הלום. מנסיוני שאני חופר וכוחן מלקט גרגע כה וככה, ועודין אפס קצחו לא אראה.

דברי תורה ענויים במקומות אחד ועשירים במקומות אחר. המעניין יראה לעיתים, עניין מסויים לא ברור או לעיתים חשוב יחשוב שלא הונח במקומות אך אם יסויים הספר פעם ופעמים יותר יראה בגודלות המחבר שਮפאת גודל הבנתו וחיששו סידר הכל על מקומו, דאג ותרח פן יבואו להרים אל הקודש פנימה ולא יעלה איש אל ההר ההוא. כאמור של נעליך מעל רגליך כי כולם קודש הוא.

כבר הוזהר המחבר בכלל יבלה לרוץ פנימה. יהוור כל עניין כמה פעמים וינסה להבין בחילופי השמות.

גלא כי לא יצא כתוב זה לאור ורק יחידי סגולה החזיקו בו והוא 700 שנה והמעתקים לא תמיד דרכו בהעתיקתם, רבו בו טעויות הסופרים.

עמדתי נבוק ובפרט בטבלאות השמות והמעגליים על מי אסמן. השוותי כמעט בכל הכתובים הנמצאים באוניברסיטאות (כ-30 במספר) מהקדומים ביותר מהמאה ה-14 (למןינם). דהינו זמן קצר לאחר הסתלקותו של רבי אברהם אבולעפה ועד המאהותיים ביוור מתחילה המאה ה-19 (למןינם).

רוב הטעלאות והגנגלים בדוקים ומתחוקנים לפי הנחיות המחבר והיכן שידי לא השינה, הלכתי על פי הכתבים שנבחנו כמדויקים יותר. ההגנות הנמצאות בשולי הדפים חלקם נלקחו מתוכן כתוב היד אשר אינם הגנות המחבר וחילקם הושפטו מדעתו. בחלק מההגנות באנן להראות מכוחו של המחבר לעסוק בגימטריות. אך לקחנו זעיר מן הספר שרוכבו ככלו מלא גימטריות. כך שהשארנו בידי המיעין האפשרות לקבל ריגושים בכל פינה וענין. ואבוא בזאת לנך על המוגמר ולהודות להשם יתברך שיוכנו עד כה ודיינו.

ואסיים בברכת המחבר להירע הספר הזה כראי לעומקו הוא אהוב למעלה ונחמד למטה ונוחל שני עולמות שנאמר, "להנחלת אוחבי יש ואצורותיהם אמלא" כי עמוק עמוק הוא מי ימצאננו והשם ברחמיו יאיר ענינו. Amen

אמנון גרים

חיי העולם הבא

אמר הצעיר באלפי יהודה באתי באלה הדברים הנאמרים באמת להזהיר כל בא שער הספר הזה שאל יבאל (ירוץ) ברוחו לבא בכל עת אל הקודש עד שיטהר ממחשבתו מהבלוי הומו זינקה עצמו מהגאווה והכעס כי היא הקליפה המונעת מלכunos לחוזות בנוועם ה' ולבקר בהיכלו וצריך לו להשפיל את עצמו מלפני כל אדם ששמע חרפתו וסובל וייה כוונתו לשם שמים וייה רחמייו אפילו על שונאיו שלו כשהיאנו שונא המקום וייה נדריב לבב ונכח רות. יבזה תאות השורה וכבוד ותאות מאכלים רעים ותאות נשים וייה אהוב האמת ושונא השקר וייה צנוע ויבקש כבוד אנשי החכמה ועיקר כוונתו יהיה לשם החכמה האמיתית ולא יהיה עסוק בחכמה זו את להתגנות ח"ז. יהיה תמיד תפילה לאל יושר צעדיו לכל ימות ימין ושמאל מן האמת.

שנית באתי כמו היה שאל יטעה ח"ז. לא באות ולא בנקודה שנאמר: "כי ישרים דרכיו שם צדיקים ילכו בהם ופושעים ייכשלו בהם" וכי שיעד זה הספר כראוי לעומקו הוא אהוב למעלה ונחמד למטה ונוחל שני עולמות עוה"ז וועה"ב שנאמר: "להנחיל אהובי יש ואוצרותיהם אמלא" כי עמוק עמוק הוא מי ימצאים והשם ברחמייו יאיר עינינו בתורתו אמן.

יהה תיה ותיה

רבעון עלמים יהיו רצון מלפניך להיכל בוה הספר עליאונים ותחתונים ושישתכח כל אחד ואחד בלימודו בין בכחוב ובין בדיבור בכח ואמיין שארך הנadol והגרא והמיוחד ובכל כח הווית בזהיר משマー הנдол יהוה ובכל שמות וכינויין דיליה דכולחו יהיו עיניה הבי יהי כולהן עליאוני ותחתונים כאוכרים בההוא ספר זהוין משマー ומההויתו דיליה כזהיר דזהיר ברקיעו ותן נא רשות לכל מאן דארכר בספר הזה בכח ואמיין שマー לאוזמנה מיד ביה בהרף עין לנלאה ביה כל חד וחדר מילין יקוריין ויזין גניין קמי שכינתא באידי יחידא בגנותא לאנהרא משマー מוה הספר ולאתחבר עמוק בדא החיבור ולאתקשרא שכינתק ברך בכמה (קדושין) קישוטין לקיים בה וראיתה לזכורי ברית עולם אמן סלה נצח ועד.

אד	זו	כל	סע	צט	בה	חט	מפר	גשnik	יוה	הי	ויה	והי
									ימין	שמע	שדי	ידש
מעלה	מטה		פנים	שמאל					היו	הי	ויה	היו

שֵׁי דָה יְוִי

בעזרת שוכן רומה אתחיל לכתוב

הקדמה

תהייה כמו ר' ש.	אך ברוח נכאה.	להשיג נבואה.	שליח יד ברואה.
עסיסיו במדרש.	ובשר שתה יין.	מלב חם תזין.	מרומאים תעין.
בגט זה תנורש.	וצורת לבנה.	ההה שיש בוקנה.	בהוד זיו שכינה.
כחכם וחרש.	ודבר בחידות.	מושול על יסודות.	והגד עתידות.
ונטע ונשרש.	ב יוד הא חותמו.	פרק יה בעצמו.	פרוי לב בצלמו.
ונקפא ונקרש.	מוזהם בורע.	היציר שמו רע.	ונוגף עוז מצורע.
ורצח וירש.	ויעץ בתהמיה.	הייה מרומית.	רצינו להמית.
וחקר ודרש.	מבקש המיתו.	אשר על עצתו.	שאל צור דתנו.
ושקט וחרש.	והרג ורצת.	צוחצח לשון צח.	בפיק שח ונצת.
בכל עיר ומגנש.	מדלג כאירה.	בשם יה תהייה	המן עם תהייה.
בחכמה יפורש.	וכח ונבורה.	תגלת בתורה.	והוד הבחירה.
ברוג גוף מפולש.	ברכב ע"ב מושולש.	כאפר וחולש.	הרוג גוף מפולש.

**פירוש השם המפורש ושמו חyi העולם הבא
וכוד מספר אותיות ידו של ים'**

דע כי אהיה הוא אצילות, אלהים בראה, הויה צירה, אדני עשי. ושם המפורש הוא בבריאה שהוא גין עדין העליון והעולם בgmtoria קומה קניה והם אחד. אדני ואלהים בראה ועשה והם ב' ההין ונאר הויה בגמי חי ובי הנשארים מחי עם הבא הם עשרה והם עשרה שמות של שם המפורש וסוד מספר אותיות הם יריו של ים כי ים הוא בינה בראה ו' שמות אלו הם ה' שהכרמן ירושלים ובצור זה יהלום היא ימי שלם בגמי שכינה.

זה הוא פירוש שם בן מ"ב אותיות, שם בן מ"ב אותיות הוא פירוש שם בן י"ב אותיות, שם בן י"ב אותיות הוא פירוש שם ד' אותיות אשר הוא השורש והעיקר ואשר כולן הם פירושים עליון. להודיע סוד יהודו יתרוך שמו, וזהו השם שהוא בן ד' אותיות הוא לבדו שם המזוהה, ושאר שמותם כולם פארותיו אשר כולם מתבסרים עליו וכל שם ושם מלאו השמות הוא קדוש ומקודש. ונאמר על שם בן מ"ב אותיות שהוא קדוש ומקודש, "אין מוסרין אותו אלא למי שהוא צנוע ועומד בחצי ימיו ואיןו כועס ואין משתכר ואיןו מעמיד על מידותיו ודבריו בנחת עם הבריות. וכל הידוע והoor בו ומשמרו בטהרתו, הוא אהוב למעלה ונחמד למטה ואימתו מוטלת על הבריות ולתלמידו מתקיים בידו ונוחל שני עולמות, עוה"ז ועה"ב" (קידושין עא). וכן משפט שאר השמות הקדושים כולם כי אין הכוונה בכללם, אלא להשיג בהם עולמות. הם המועלות הנקראים אצלנו "שלש סעודות".² הנורעת מסוד שלש, היום, היום, שנאמר, "ויאמר משה אל כל אחד היום כי שבת היום לה", היום לא תמצאו אותו בשדה" (שמות ט"ז כ"ה). וסוד המן³ הוא סוד הימים והטל יורד והמן עליון והוא שכבת הטל, וכו' עתיד הקב"ה להיות המתים. "כי החיים יודעים שימושתו, והמתים אינם יודעים מאומה" (קהלת ט' ה'). וכל השמות הנזכרים יפורשו בספר הזה בעוה"י כל אחד כפי מה שהוא קיבלתנו האמיתית.

2. ג' סעודות הם ג' עולמות בראיה יצירה עשויה.

3. מן ומיט מספר אחד הם.

ואמנם נפרש תחילה השם הארוך לפני רוב אותיותיו, והסוד הכללי בו והפרטי הנולד ממנו, והוא שם בן ע"ב אותיות, שנאמר עלייו: "הנה אני בא⁴ אליך בעב⁵ הענן"⁶ בעבור⁷ ישמע העם ברברי⁸ ערך גם בר⁹ יאמין לעולם" (שמות יט). וכן נאמר על השם: "זה שמי לעלם זה זכרי לדור דור" (שמות ג'). והרמו על זה, "משה¹⁰ ידבר והאלhim יעננו¹¹ בקול" (שמות יט). וסודו שם הדברי¹² והם דברי השם כי ידבר הוא שמו יר"ו והאלhim יהו"ה מלא. והתרגום מעיד ואומר "ומן קرم¹³ ימתעני ליה בקול". והנה הוא קול משה¹⁴ וכן הוא קול השם כקול האדם המדבר כי התשובה והמענה על שאלת הנביא השואל הוא שווה בקול דממה דקה בתחילת ומתגברת והולכת חמיד, כמו שתתברר בסוד הנבואות.

(סליק ההקדמה)

- .4. אני הוא שם אני. בא ג' עולמות.
- .5. בעב בשם ע"ב.
- .6. הענן בעבור גימי קע"ז כמנין יהו"ה אדני אלהים.
- .7. בעבור יسمع הוא ע"ב רינו ונשאר שמי' הוא שם שמי'.
- .8. בזרבי בריין.
- .9. בז' כ"ב אותיות.
- .10. משה גימי' אייל שדי'.
- .11. יעננו בגימי' מקום. בקול בגימטריא מציה.
- .12. שם הדברי אותיות משה ידבר, משה ידבר והאלhim יעננו בקול משה ידבר הוא סוד רינו והאלhim, אותיות יהו"ה מלא.
- .13. קדס הוא קד"ס הויות.
- .14. קול משיה קול השם מספר אחד.

נבחר שם מעשר רב מכמה ומזהב חן טוב (משל' כב').

מנדל ע"ז שם יהו"ה בו ירוין צדיק ונשגב (משל' יח').

אמתות האמונה הישראלית היא, שהשי"ת ב"ה ברא הכל והוציא מאיין ליש כשגורה ידיעת חכמתו ית"ש ויתעלה, ברצונו הקדום התמידי אשר לא ישנה בשום פנים מאופני השינוי ולא יתרבה בשום ריבוי, אבל בריותו הרבה על כל פנים, והוא לבדו בלתי ריבוי כלל. אמנם יהודו חזק מאד לציריו בשום ציור אצלנו. כי אין בכלל ברואיו בעליונים ובתחתונים מי שיאכל להשיג אמיתות יהודו, ורק"ו שלא יוכל האדם לדעת מהות עצמו ית"ש, אבל תכליות השגת הנביאים והחכמים והפילוסופים, להרחיק ממנו ית"ש כל המידות הגופניות המדומות, הנחשות בתחילת הרעות בכח הדרמיון, המתעה השכל האנושי והمبرיחו מכל השגה אמיתית.

והנה כל הנביאים והחכמים וגם הפילוסופים ביארו מהות ציור הדרמיון ותכליות השגתו, ואמרו שהציור הדרמיוני (מן) הוא נופני מאד, ומפני זה לא נוכל לצייר דבר מן הדברים המושכלים כי אם בשותפות עם השגה ציורית גשמית. וע"כ אפילו הנביה בעת שהשיג הדיבור הנבואי הנשفع מהשם י"ת ב"ה וב"ש באמצעות השכל הפועל¹⁵ באדם עפ"י צירוף האותיות הנחשבות בלבד,

15. מט"ט של הפועל ושל הפועל גימי ישראל.

אי אפשר שלא יציר מה שהשיג בצורת גוף מדבר בדבר, כמו הנביה. מפני מציאות הכה המדמיה שבו, אבל הנביה יודע באמת שווה הגוף המתדרמה לו בעת הנבואה, אין לו מציאות גופנית כלל, אבל הוא דבר שכלי כולו רוחני, והתגשים אצלו בעת השגתו. מפני להיות הנביה גוף המשכיל האמת בשכלו הרוחני היוצא לפועל בעת ההיא.

וידוע שאנו עדת ישראל קהלה, וידועים באמת שהשיית ב"ה וב"ש אינו גוף ולא כח בגוף, וגם לא התגשים לעולם. אבל שפעו בORA אמצעי אחד גופני והוא מלאך בעת נבואת הנביה. גם מלאכי ה' העליונים שהם השכלים הנפרדים מכל חומר המזוהים לרוחניות, וגם נשות חסידי האומות ונשות צדיקי ישראל אינם גופים ולא כוחות בגופים, אבל הם כולם שכלים נפרדים בלבד. ונפש כל איש ואיש ממן הזוכה לחיה העולם הבא, היא משגה עצמה ומשגה כל הנפשות כולהן. כי היא דבר אחד נאמן מצד העצם הויה, ומברת השכל הפועל בה אשר היא הסיבה הראשונה הקורובה לקיומה ולמציאותה, יודעת השכלים הנפרדים כולם במציאותם, ומשכלת מציאות הבורא ית"ש וות' אשר ברא הכל לכבודו. אבל אינה משגה ומברת למצירת דבר גופני כלל, וגם אינה יכולה להכיל עצמה מהסיבה הראשונה העליונה, כי אם מציאות בלבד, אבל מהות לא, וגם משאר שכלים של מעלה ממנה אינה משגת מהם כי אם

מציאות בלבד ממשנת גם כן הבדל מעלות מציאות השכליים זה מזו, ומהשנת הבדל מעלות מציאות כל נפש זו מזו, וודעתה של נפש שהשינה יותר מהברתה, נהנית מזו השכינה יותר מהברתה, ושמחה ג"כ שמחת הנאה שאין חברתה יכולה להשיג שמחת הנחתה, ולא תעונגה. ולפיכך נאמר בקבלה שהקב"ה עושה לכל צדך וצדיק חופה הרואה לו, ונוטן לו הנמול הרاوي לו לפיו מעשי, והמעשה הגדול שבכל המעשים הוא לעשות נפשות, בסוד "ויאת הנפש אשר עשו בחרן". כי כן השם עשה את האדם ישר בדמויות אלhim עשה אותן, וזה המעשה רז הוא אצלו ותכלית המעשים הטובים כולם. וע"כ חייב כל משכיל לעשות נפשות יותר ממה שהוא חייב לעשות גופים, שגמ' חיוב עשיית הגוף אין תכליתו כי אם לעשות נשמות. ובכך ידמה האדם לעושיו שכן אמר הגביה ע"ה על עניין מעשה השם, "כי רוח מלפני יעטוף ונשומות אני עשית" (ישעה נז).

וע"כ חייב כל משכיל אשר השיג דבר מהשגות השכליות, למסור מהם קבלה אמיתית כפי מה שהשיג וכפי כוחו, למי שיראה לו שהוא מכין עצמו בהכנה הרואה להבין לה, ולא יהיה מקנא במקובלים אשר הם ראויים לקבל. שכן אמרו ר'יל, בכל אדם מתקנא חוץ מבנו ותלמידו, וגם ראוי למשכיל לשומר לעצמו במסירות הקבלה האלוהית שמספרם מעט מעט, כדי שלא יתבלבל השומע בהם כי סתרי עריות וסתרי בראשית וסתרי מרכבה שהם חכמת האלוהות הם עניינים עליונים מאד. ואמנם סתרי בראשית שהם חכמת הטבע, וסתרי מרכבה שהם חכמת אלhim, שניהם אלוהים, ואין כל דעת ורעת מן הדעת האנושית שיכולה להשיגם, וע"כ ראוי להסתירם מן ההמון הנמשך אחר מחשביו הזמןן, כי אי אפשר להשיגם אלא אחר לימוד רב והשתדרלות חזקה בחכמה ועיוון גדול בספרים, והתבוננות רבה עם אנשי האמת, והיפרדות מאנשי התאות השקריות. וכשימצא איש דורש החכמתה, ראוי גם כן למוסריה לו, ולא יעובנה האדם למות עמו במותו, אבל ישפיענה על זולתו, כפי יכולתו, בכתב או בעל פה. ואמנם סתרי עריות הם עניינים תוריים, והפילוסופים לא השיגום כלל באשר הם, וגם לא קרואום בשם זה. אבל התורה האמיתית המשלמת כל חסרה, הודיעתנו דבר זה, וاعפ"י שגם הם דברים כוללים ראשית ומרכבה, הנה נודע לנו סודם בפרט בתורה, מסוד אדם וחווה שהם בכל אדם כדמיון החומר והצורה, שהם ראשית והתחלה לכל מעשה בראשית. וכן אדם הראשון כדמיון הצורה, וחווה אשתו

הברואה מצלו כדריון החומר, שהוא אמר עליה, "עצם מעצמי ובשר מבשריו לזואת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת" ולא אמר, כי ממני לקחה זאת, אבל באומרו מאיש הורה עליו שארם נקרא איש. וע"ב (נאמר) על קין, הנולד משני הנמצאים הראשונים שבמי האנושי נאמר: "קניתי איש את ה". וכן כתוב גם בני אדם גם בני איש. ועוד נקראו בני אדם בני אנוש, גם כל אחד מהם נקרא אדם ונקרא איש ונקרא אנוש. כמו שאמר, "מה אדם ותדרשו בן אנוש ותחשבהו" (תהלים קמד'). ונאמר, "מה אנוש כי תוכרנו ובן אדם כי הפקדנו" (תהלים ה'). הנה התברר מהכתובים סוד שם אדם ושם איש ושם אנוש, שבכל אחד מהם הוא שם למן ולאיש.

ודע כי איש בלשון יון הוא אחד ותרגם איש הוא אין"ש ואחד בלשון יון אין"ש איש הכל אחד, ונקרוו בתורה אדם וחוה בשם אחר, שנאמר: "ויקרא את שמו אדם ביום הבראם".

ומתני עריות הם ביאת נחש על חוה שהוא הנואף והוא המטיל בה זהבמא. וישראל שעמדו לפני הר סיני פסקה זהמתן, גויים שלא עמדו על הר סיני לא פסקה זהמתן. והוא העניין הגדול הנכבד אינו צריך פירוש כי הוא מבואר למשכילים, כי התורה היא סיבת חי העולם הבא כאומרנו בברכה האחרונה (על התורה) "וחיה עולם נתע בתוכנו", וגם מזה יתבאר סוד "ויטע" השם אליהם גן בעדן מקדם", וגם סוד עז החיים ועז הדעת הנטויעים בגין, והתורה האמיתית היא סיבת הפסקת זהמת הנחש ממש. והנה נאמר במדרש כיון שנבראת אשה נברא שט"ז עמהם, ונאמר עוד שספרא אחרא אשר הוא השט"ז הוא הרוכב על הנחש והוא המשיא את האשה, ושיעורו בשיעור גלים שהוא גמל נושא משא כבר, והוא דבר מפתח הכח החכלי האנושי טרם צאתו לפועל, ומונעו מהഷגת האמת, עד שייהי האדם נמושך אחרי ההבל ויהבל ויישוב לתוךו וכוחו שהוא החושך וההבל, "כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו יכשה" (קהלת י' ד').

אמנם המשכילה האמת אשר הוא האדם באמת, לא יתפתח אחרי דעת האשה המפוארת מהנחש הנושך והורג בסיס המות שבפיהו, אבל ימשיך תמיד אחרי מצות יה' ב"ה, המשפיע עליו השכל

ויאכל מה שמחיהו, ולא יאכל מה שימיתחו, וכייר עז החיים הנטווע בתוך הגן הנטוועה בעדרן, על פי ה' אליה"ם מקדם, והנה עז החיים¹⁶ הוא חי העצם הקדמון והם חי מעלה ומטה¹⁷. וסודו כה דן העולם והמשל ידוע. אבל גנ"מ' שלו אותיות הקודש¹⁸, וכן נאמר על התורה, "עז חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר" (משל ב' י"ח) בגנ"מ' ישראל שאין אומה מחזקת בתורה כמוני, וסוד ישראל שכל הפועל, והוא בגנ"מ' רואה ואין נראה, אבל מאשך¹⁹ בגנ"מ' המצוות, כלומר שם תומכי התורה והמצוות וכן כתיב: "התורה והמצוות אשר כתבתי להורותם" (שמות כ"ד י"ב), "כִּי נָרְמֵצֹה וְתֹרֶה אָוֹר וְדַרְךָ חִיּוֹם תֻּכְחַת מַוְסֵּר" (משלו י' כ"ג). "וישכן מקדם לגן עדן"²⁰ את הכרובים ואת הלחת החרב המתהפקת לשומר את דרך עז החיים". ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחיה לעולם" (בראשית נ' כ"ד וכ"ה). וכן הגן תכיר הארבעה נהרות היוצאים מהנהר המיויחד היוצא מעדן להשkont את הגן, ומשם יفرد והיה לארכעה ראשיהם. והנה אתה רואה בו סוד הגן, והוא דבר שבו צומחין כל מיני צמה. וסוד צמה (השדה) דעהו מן צמה צדיק ומן מצמיה ישועה, והצמלה מורה על חידוש עניין חדש

16. עז החיים, אותיות חי העצם. העצם, הקדמון מספר אחד להם.

17. חי מעלה ומטה, בגין רג'il. וחי העצם, וכח דן העולם בגין רג'il כמו עז החיים.

18. ואותיות הקודש הם רל"א שעירים.

19. מאשך גנ"מ' ישרא"ל, ושכל הפועל, גם רואה ואין נראה גם המצוות.

20. ג"ז עדין הוא ע"ד גנ"ז בגין עדין הוא ע"ד גנ"ז מקדים היוות.

מהתגלגל בחידושיו כאילנות המצמיחות, שחולדותיהן פירות
חרשים וחידושן בכל שנה ושנה, כן שכלי בני אדם הם עצמה
המתהדרש בעולם, והגוף כגון שהוא בעל הצמחים, והנפש עוז
שהיא בעלת התענוגים והנוף נתוע בה. והסוד בכך עדין, עד ננו
שהגבואה שורה על פי עבר ננו והוא כנגן המנגן באליישע. ואמנם ננו
בעזרן מקדם סודו יורה לך אמיתות השם המפורש הזה.

זה, השם המפורש הוא ראשית לכל השמות והתחלה לכל הנבראים בשם העליונים והתקהנים, וסודו זכר ונקבה בראם, אדם וחוה, שם בן ארבעה אותיות יה"ה, חי העולם הבא. וזה השם הנכבד והנורא הוא מודיע לנו מוצאות העצם הנקרא סיפה ראשונה לכל נמצא, אשר הוא מהויב המוצאות בבחינתו עצמו, ומאמיותיו חוויב מציאותו נמצא הכל נברא בחכמו וברצונו, כשגורה חכמה רצונו יתעלה וממנו נגור ג"כ שם בן יה"ה אותיות זה רצה לומר יה"ב תיבות. והוא צירופו

יהה	יההו	יהוה
ההוי	הויה	הוהי
ויהה	ויההו	והיה
ההיו	היוה	היהו

אלא השמות התחייבו לפי צירופם מן השם המיויחד ושרש ידיעת הוראותם מתרבאך מן השמות אשר נכתב אחר זה.

חיי העולם הבא

וזהו שם של מ"ב אותיות והוא קדוש ומקודש והוא נודע
מצירופו וויצא מן פסוק ראשון שבתורה והוא מן ב' של
בראשית עד ב' של וְהַיְיָ וידוע שכל התורה כולה שמותיו של
הקב"ה וב"ש, והוא מופת תורי מושבל למקובלים. והוא צירופו

א	אָנָה	ב	בָּכָה	ג	גָּלָתָה
כ	כִּילָה	ד	דָּרָתָה	ה	הַרְמָה
ג	גָּבֵרָה	ד	דָּרָתָה	ו	וְרָשָׁה
ד	דָּרָתָה	ה	הַרְמָה	ז	זָרָתָה
ה	הַרְמָה	ו	וְרָשָׁה	ז	זָרָתָה
ו	וְרָשָׁה	ז	זָרָתָה	ח	חִזְקָה
ז	חִזְקָה	ט	טָרָם	ט	טָרָם
ט	טָרָם	ר	רָחִי	ר	רָחִי
ר	רָחִי	נ	נָמָרָה	נ	נָמָרָה
נ	נָמָרָה	ל	לְעָמָדָה	ל	לְעָמָדָה
ל	לְעָמָדָה	ב	בְּרוֹגָה	ב	בְּרוֹגָה
ב	בְּרוֹגָה	ק	קְדוּשָׁה	ק	קְדוּשָׁה
ק	קְדוּשָׁה	י	יְחִידָה	י	יְחִידָה
י	יְחִידָה	ש	שְׁעַתָּה	ש	שְׁעַתָּה
ש	שְׁעַתָּה	ת	תְּעֻלּוֹתָה	ת	תְּעֻלּוֹתָה
ת	תְּעֻלּוֹתָה	ע	עֲקָתָה	ע	עֲקָתָה
ע	עֲקָתָה	פ	פָּנָה	פ	פָּנָה
פ	פָּנָה	ו	וְשָׁמָעָה	ו	וְשָׁמָעָה
ו	וְשָׁמָעָה	כ	כִּילָה	כ	כִּילָה
כ	כִּילָה	ה	הַרְמָה	ה	הַרְמָה

זה השם המפורש²¹ שם ע"ב יוצאה מן הפסוק וימע ישר ומן פסוק ויבא הפהו ומן פסוק וית ישר וסימנק יה"י אור וסודו האר בגימ' העולם בולו.

21. כל שם ע"ב הוא פירושה הי' דשם הויה. הי' ראשונה דהויה פירושו שם של אנכי'י ועל כן הולכים בו הי' אותיות כמו הי' דוכרא או נוקבא ומה שהוא ט עיגולים מפני שהי' בטויות סמכין לה. ו"י דשם הויה פירוש שם של מי'ב וע"כ הולכים שיש שש אותיות והיכל מכון באמצע. הי' אחרונה פירוש שם שמי'ע ישראל, שם'ע ישראלי כדורים ק"ץ כדורים סוד גוף וגימטריא תתר"פ אלף נב"י ועשה תתר"ף כדורים ק"ץ כדורים חמישה שמות הגברות ובכל אחד ט' אותיות ואנכי'ו נתן כדור שלם לכל אותן ובו הי' אותיות אבל בצרוף שהוא ט' פעמים ק"ץ הוא תא תתר"פ. הי' של שם הויה פירוש י"ב צירופים והוא שם של י"ב. וכן שם של ע"ב נחלה לי'ב שמות וכן ט' סמכין הם י"ב והיו'ד בעצמה היא הילג וכן נחלה ע"ב לט' אותיות כמו ט' סמכין ואנכי'י היא מ"ה אותיות הוא אדים. ושמ"ע היא השכינה כי'אותיות במנין וחוי'ה ושניהם עם אנכי'ו הוא סוד סנד"ל ומקיף לשמי'ע שהוא סוד מט"ט שכיל הפוועל. הי' ראשונה שם אלהים שהוא חמש אותיות. ו' שם יה'ו ששה צירופים. הי' אחרונה שם אדני'י סוף דבר. י' של הויה נגד א"י דאם היא אויר יה' ב' צירופים יה' כסדר מי'ים מהופך שהי' אש ונשלם אמר'ש. יה'ו ששה צירופים וה' אחת המשלים אותם להיות שלמות ועומדת כמו היכל מכון באמצע והם שבע נגד בגיד כפר'ת ו"י'ב צירופי הויות נגד י"ב פשוטות הי' היא הקב"ה ושכינה שהיא חד. ו"יה' הם הכרובים יה'ו הם שרפים יה'ו י"ב צירופים הם חי'ות וה' היא האופן. זה הוא י"ב, עליונים יה' מתחנונים ויה' והם זכר ונקבה בראשים היא ה" העמים ז"ץ שהוא הלח"ש בכ"ד כדורים ראשונים כולם בה' והשנייה בי"ד וכל ק"כ כדורים גימ' בראם גם רגלי.

חיי העולם הבא

זהו צירופו הראשון מג' פסוקים ויסע, ויבא, ויט, ר"ת מן השמות הוא ישר מן ויסע. אמצע אמצעות מהשמות, הוא הפוך מן ויבא, סופי תיבות מהשמות הוא ישר מן ויט זהו:

בחת	אבא	להה	mesh
הקט	הרוי	מבה	יזל
תחו	מלחה	יי	נלב

ולו	כלי	ילוי	והו
פהל	לאו	אלד	הוו

ושר	לבב	ריי	אטם
ייז	רעה	אני	חעם
מיה	עשיל	עירי	סאל

ההה	מיב	ירת	שאה
יחו	מנד	בוק	להח

פוי	מבה	נית	ננא
מחי	ענו	יהה	ומב
מומ	היי	יבם	ראה

החש	עמא	דני	והו
צר	הרחת	יל	נממ

הנהuld זה השם המפורש כתוב מפורש ומצויר בראוי והוא הצירוף הראשון וממנו יוצאה בר' זיוויתיו שם המתחל מדתו ואחריו מהוה ואחריו המין ומגלאיו יוצאים מפלאות תמים דעים. והיוודע לגללו (כשעה) כשרה על כל פנים רוח הקודש לובשתו או שפע חכמה נשפע עליו להורות לשכלו אמיתות המציאותות (פתחותם). אבל צריך שיהיה המגלא חכם וمبין מרעתו מפני שאם מוסרים לו ראשיתicity פרקים מן השמיים שיבין הוא סוף הכוונה וורגניש במעט רמו כיطبع האדם שמבין מה שישיכילו במשלים ובשיתופ שמות ובצירוף אותיות בנוטריקון ובגימטריאות כולה.

זהו הצירוף היוצא מאربע זיוות, הוא נ"ד שמות.

א. מדתו יוצאה ממ' של מום ר' של דמבר' של בחת ו' של והוא ב. מהוה יוצאה ממ' של דמבר' של בחת ו' של מום הא של והוא ה. המין יוצאה הא של הווי ממ' של הקם יוד של מהוי נון של נם ה. מחזק יוצאה ממ' של נם ח' של מהוי ו' של הווי ק' של הקם ו. המים יוצאה הא של הקם ממ' של מהוי יוד של הווי ממ' של נם ג. בבמו יוצאה ב' של דמבר' של בחת ממ' של מום ו' של והוא ז. איים יוצאה א' של אבא יוד של ילוי יוד של הי מ' של מניך ח. יללו יוצאה יוד של פוי למד של לאו ו' של והוא ו' של חחו ט. אהוה יוצאה א' של לאו ה' של חחו ו' של פוי ה' של והוא י. וחפו יוצאה ו' של לאו ח' של חחו פ' של פוי ו' של והוא

כו. וחווי יוצא ו' של לוו ח' של החש יוד של נית י' של יי' כה. לעטוי יוצא למד של להען של איעטיה של סיט יוד של יבם כה. ימחו יוצא יוד של יהה מ' של מבה ח' של הרח ו' של לאו כו. שניוי יוצא ש' של החש נ' של נית ו' של לוו יוד של יי' לא. מהלב יוצא מ' של מיב ה' של האא למד של עשל ב' של לבב לב. שכרו יוצא ש' של עשל כ' של לבב ריש של ירת ו' של וול לה. אורדי יוצא א' של האא ו' של אומ ריש של ערי יוד של מיב לנ. אעלב יוצא א' של האא ע' של עשל למד של לבכ כ' של מיב לד. יומי יוצא יוד של ערי ו' של וול מם של אומ יוד של ירת לו. אתעל יוצא א' של אומ ת' של ירת עין של ערי למד של וול נ'. אוינו יוצא א' של אלד יוד של ייל יוד של הרי ו' של ענו יא. בלני יוצא כ' של אבא למד של ילי נון של מנק יוד של הייד. לנרי יוצא למד של אלד נון של ענו ריש של הרי יוד של ייל טז. הבדה יוצא הא של מלאה כ' של כל דלה של דני ה' של מבה ז. לבן יוצא למד של כל דלה של מלאה בית של מבה נון של דני יב. התקיא יוצא הא של הי ק' של מנק יוד של ילי א' של אבא טו. לדעה יוצא למד של ייל דלה של אלד עין של ענו ה' של הרי יה. מיימי יוצא מם של מלאה יוד של דני מם של מבה יוד של כל' בת. הנגר יוצא ה' של מיה נון של נתה ה' של החה ריש של ושר בט. ישתה יוצא יוד של מיה שען של ושר ת' של נתה הא של החה יט. מסאה יוצא מ' של יbam ס' של סיט א' של איע ה' של להה ל. מהוה יוצא מ' של מיה ה' של נתה ו' של ושר ה' של החה

ב. יבלוי יצא י' של איע' ב' של יbam ל' של להה י' של סיט כב. הלהה יוזא ה' של מבה ה' של יהה ל' של לאו ה' של הרח כג. הבאר יוזא ה' של יהה ב' של מבה א' של לאו ר' של הרח כה. התלי יוזא ה' של החש ת' של נית ל' של לוו י' של יי' מט. ואדע יוזא ר' של בוק א' של אני ד' של מנדר' של חעם לו. שיישע יוזא ש' של שאה י' של רייש' של מהש ע' של עלם מ. החיל יוזא ה' של ראה ח' של חבו י' של יהה ל' של סאלמו. אפעכ יוזא א' של ננא פ' של פהלו ע' של עטמ' ב' של נלב מג. מהלב יוזא מ' של מצר ה' של החע ל' של يول ב' של וmb לה. אלהי יוזא א' של שאה ל' של עלם ה' של מהש י' של ריימ'. נאלם יוזא נ' של ננא א' של סאל ל' של יהה מ' של עטמ' מא. הלווה יוזא ה' של פהלו ל' של נלב ז' של يول ה' של החע מ. מצבא יוזא מ' של וmb צ' של מצר ב' של חבו א' של ראה לט. מרום יוזא ר' של מצר מ' של עטמ' נ' של ננא ר' של וmb מה. לעין יוזא ל' של פהלו ע' של החע י' של يول ז' של נלב מ. הסהר יוזא ה' של שאה סמרק של סאל ה' של יהה ריש של ריינ'. מעבל יוזא מ' של חעם ע' של רהע ב' של בוק ל' של להח נ. חנקן יוזא ח' של חעם נ' של אני ק' של בוק נ' של מנדר' נ. החיה יוזא ה' של רהע ח' של יהו י' של יו' ה' של להח נ. חמרי יוזא ח' של להח מ' של מנדר' של רהע י' של אני נ. זוויי יוזא ז' של יו' י' של יהו י' של יהו י' של יהו

דע כי אלה השמות כולם המצורפים פה בפירוש הסודות של ע"ב אותיות אלה מהם יושג למתנהבים חי עולם הבא
ועל כן נקרא ספר הזה חי עולם הבא.

והנה נודע בקבלה נבואית אלוהית תורית, שבעת שהחכם המשכיל מצרף תשפע עליו רוח הקודש. וזה לך האות בעיוןך באותיות הקדושות האלה באמת ובאמונה ובצראף, אמן מה שבראש עם הסוף והסופ' עם הראש ראש עם תוך והתוכ' עם ראש והסופ' עם התוכ' והתוכ' עם הסוף וכן כולם, לפי זה הדרך גלגל כל אותן פנים ואחור בניגונים רבים (פי' עם הנקודות). ויתחיל בначת וימחר עוד וירגיל עצמו עד שהוא יהיה בקי מאד בחילופי הצירופים זה בזו, וצריך לו ג"כ שהוא בקי מאד בסתרי תורה ובחכמתם, כדי שיכיר מה שיבוא לו בגלגלי הצירוף ויתעורר לבו בחושבו הצירור השכללי האלוהי הנבואי. ותחלת מה שיעלה לו מזן הצירוף בהתבונתו תתחדש עליו פחד ורעה ויעמדו שערות ראשיו ויזדעו אבריו, אח"כ אם זכה תעבור עליו רוח אללים חיים ונחה עליו רוח השם רוח חכמה ובינה רוח דעת ויראת ה', וידמה לו כאילו משוח כל גופו מראשו עד רגלו בשמן המשחה ויהיה משרת ה' ושלוחו ויקרא מלאך האלדיים ויכונה שמו בשם רבנו והוא שדי אשר בינוו מטטרו"ן שר הפנים.

נשלמה המערכת הזאת של זה השם המפורש והוכרת אותיותיו Taboa אחריה מערכת זאת.

זאת המערכת מתגלגת בעיגול ומתולדות פירוטיה נשרשים שורשים של אלני גן עדן ונצמה בתוכם עין החיים, ועל כן תדע כי המערכת המובנת אכתבה עגולה בהוכרתם סתר, והוא סוף תוך ראש וממערכת ה' הנכבד הוא תרע עיקר השפע הרוחני והשכלי הנכואו האלוהי הנשפע علينا.

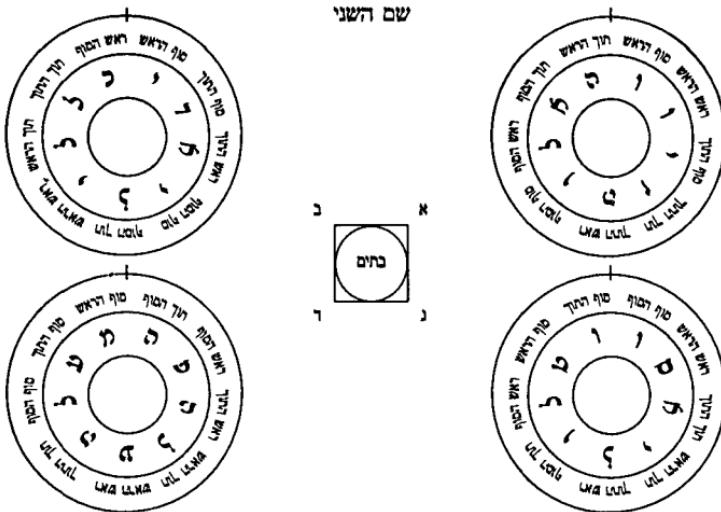
אללה הם המערכות השם המפורש ודרכו ומהלכו ומהלך אותיותיו לפי סוד צירופיו ולפי עניין הוכרת כל אותן מצל בית וכית מט' אותן הוכית, ואלה הם דרכי הבנת העניינים הנולדים ממנהו לכל פועל הנפועל מכוחו בשינוי חלקי טבאי הדברים הנבראים בו, וזה דרך הוכחתו בnikוד אותיותיו ובניגונם כל דבר ודבר על כוריו.

דע בני הנה כל בר ישראל הירא את השם חייב להזכירו לכבודו וכל הידע זה השם המפורש ומשמו בקדושה ובטהרה לכבוד הש"ת ב"ה לבדו או נוחל שני עולמות ועליו נאמר: "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו מך" (דברים כח'). אבל צריך להיזהר מאד (בעת ההוכחה) שלא ישנה אותן או נקודה ממקומה כי ישתנה האבר הנברא באות היהיא ממוקם בראיתה מגויתך כפי מה שתשמעו.

דע כי יש באדם ג' עניינים נבראים בגין' אמות אמר"ש מצורפות עם יה"ו והם מלאכי אש ורוח ומים. והנה ראש נברא מאש בגין' צורות של אש, כנגד מא"ק אש. ובטן ממים בגין' צורות של

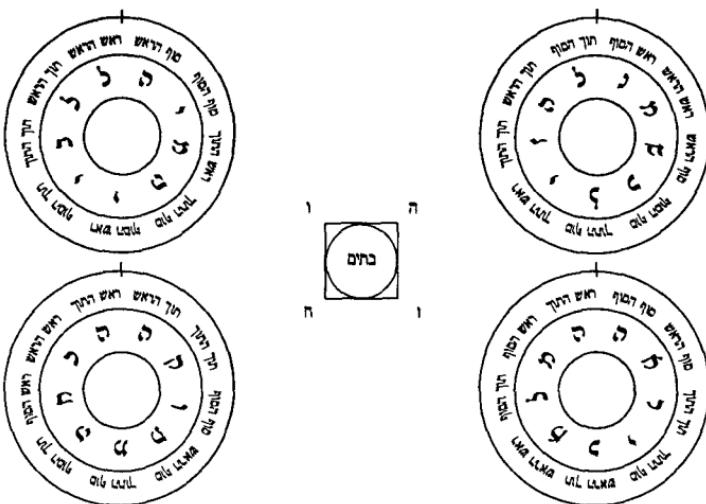
חיי העולם הבא

מים, בוגר טע"ד מים. ונוייה מרוח בוגר תמ"ד רוח. והאש, כפ' חוכמה. והמים כפ' זכות והרוח מכיריע ביןתיים. ומידה של מעלה קשה ושל מטה רפה, וכן הפכי המידות, כפי הקבלה, יודען לגלגל חכמת מידות השם.

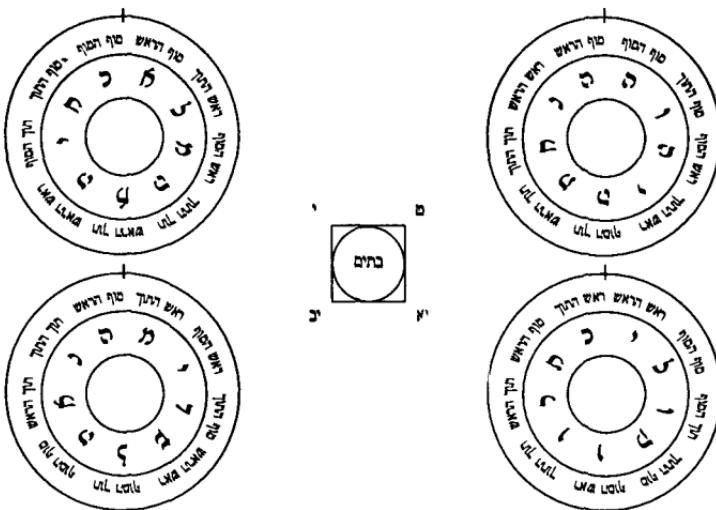
הזהר בני מادر מאור כאשר הזהירן אבותיך מן האש שלא תשרף, וממן המים שלא תטבע, וממן הרוח שלא תזיקך, שלא תשמש בתגנא וכל המשמש בשם המפורש לצורך מצרכי עצמו עובר על מצותה ה', כי ראוי לשמש לכבודו יה"ש בלבד כמו שנאמר, "כל הנקרא בשמי ולכבודיו בראתיו יצרתיו אף עשייתיו" ישעה מ"ג ז') ועל זה הודיע השם לנביאיו עניין שמו בשלשה דרכיו בראות ואלה הם: השמים, והארץ, והאדם²². ודע כי הנכבד במין האדם הוא איש היישראלי, "כי חלק ה' עמו" (דברים ל"ב ט'). והנכבד בישראל הוא הלווי. והנכבד בלויים הוא הכהן והנכבד בכוהנים הוא המשיח.

22. השמים והארץ והאדם הם ראש תוך סוף וهم כהן לוי ישראל.

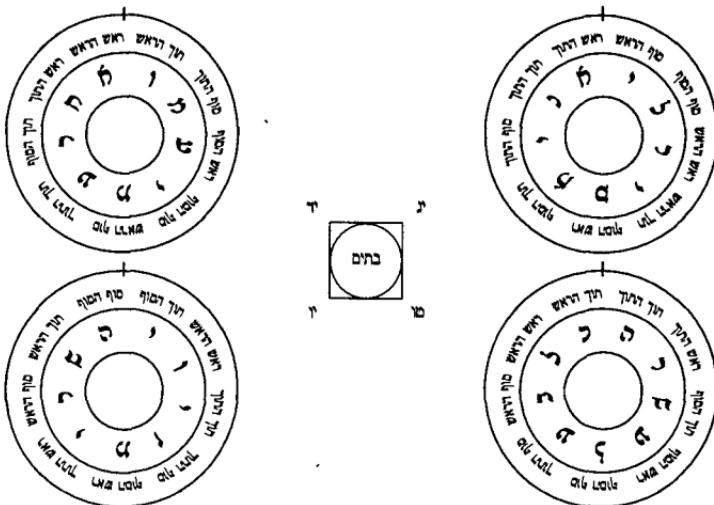

והמשיח הוא הכהן הגדול²³ מארחו והוא יודע את השם
ומברך בו את ישראל בשם המפורש בכתביו
במקדש ובכינוי במדינה, על פי הקבלה והרוך האלוהית הזאת
של השם, הכתובה והמצורפת בעשרה צירופים חמיש כנרג
המש, וכל דרך ודרך מורה על שם המפורש כולו שלם, ואמנם
הדורבים החמשה יוצאים מן החמשה והמשה מהם מובנים. אבל
הם נזכרים בניקוד אחד בלתי מובן כפי מה שהם מנוקדים, וצריך
הרוצה להזכירו לשמר פיו מטעות בשום אותן מאותיותיו פן יבא
ח"ו לידי סכנה מתחז טעותו כפי מה שאכתב בעיגולים על דרך
פירוש.

23. וכohen הגדול הוא מיכאל וכ Cohen הגדול מאחיו הוא מט"ט והוא משיח כי
שיין דלית יו"ד גימטריא חותמים משיח הוא מט"ט.

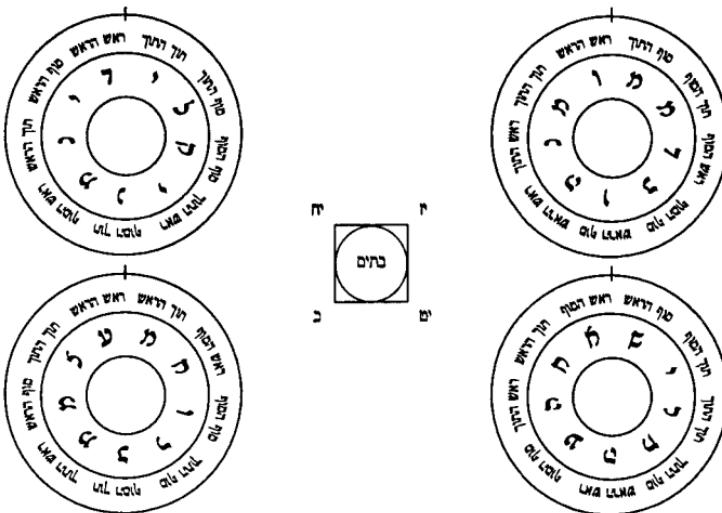

דע בני שהשם הנכבד והנורא הזה הוא שם ע"ב אחרות, כלומר בכל פסוק ופסוק מן ה' פסוקים שבו ע"ב אחרות, הנה א"כ עולמים כולם יחד ר"יו אחרות, וסודם הוא בהר ה' יראת, וו פירוש העניין הסוד הזה הר יה ווה, ה' פעמים ראש, ה' פ' יוד, ה' פ' וו, עליה הכל אני, פ' אלף נב"י אני", והנה הכל ה" פעמים יוד שלם, ואלה הם ה" מובנים עיגולים הפוכים עיגול זה צריך להיות לצד חוץ והחיצון לצד פנים, הרי אני אני כפול שם עשר מערכות לשם יר"ז.

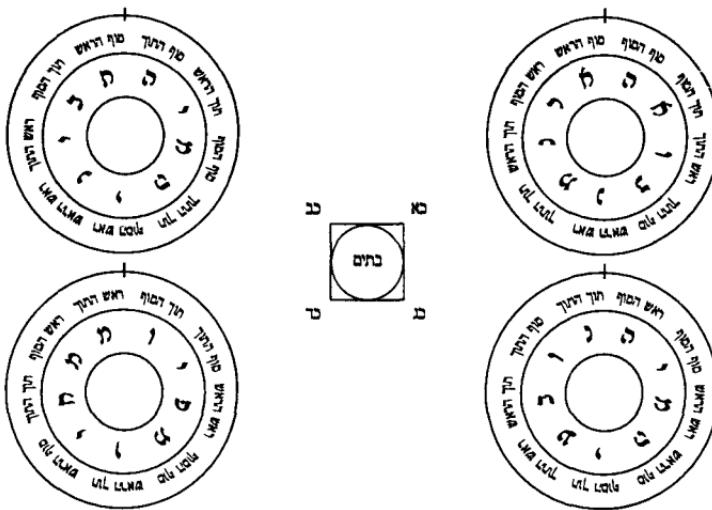
ועל כן נקראת עיר הקודש ירושלים, רמו ל' הנחסר מן השם
ירו שלם, בעבור י' מערכות אלו שם מתנגלים פה,
והנה יוד פעמים ר'ז²⁴ סודם בצלם, וסופי תיבותו של סתר אשר
בגנגל הסובב, ששודם סו"פ תר"ך רא"ש לפ"י צירופם הם שפה, על
זה רמזה התורה באמירה, "שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי"
בצלם אליהם עשה את האד"ם (בראשית ט). מ"ה האד"ם וזה כולם
הוא מפני שענדו באמת שאם אדם מזכיר השם באות החקיקה בכל
אבר ואבר מהאברים הנחלקים בנופו תענחו האות.

24. יו"ד פעמים ר"יו הם ב' אלפיים ק"ט, כמו בצלם ב' אלפיים ק"ט.

ואם היה מזכיר את האות וטועה ח"ו בקריאה האות המולך על האבר ההוא, אשר בראש האדם הקורא ח"ו, היה נתק האבר ההוא ומחליפּוּ מקומו ומשנה טבעו מיד והיה נתק (ס"א נתן) בו צורה אחרת והיה האדם בעדו (בגלו) בעל מום, ועל כן נחתם שם ויה"ו במלחת מו"ם²⁵, כדי להיזהר בזוכרו, וגם סוד אליה"ם אשר הוא דין על זה עניין האלוה"ת הנכבד והנורא ועל כן תזכור אותם אלא אחר היוטך בקי בהם מאד מאד בצרופ האותיות ובכל דרכיו האלוהיים.

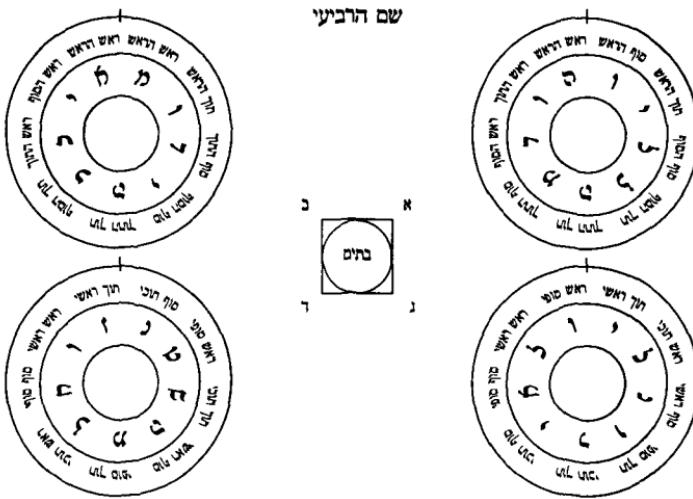
25. מו"ם בגימטריא אליה"ם. מו"ם שם אחרון בע"ב שמות.

עד כאן נשלם העיגולים תוך תוכו

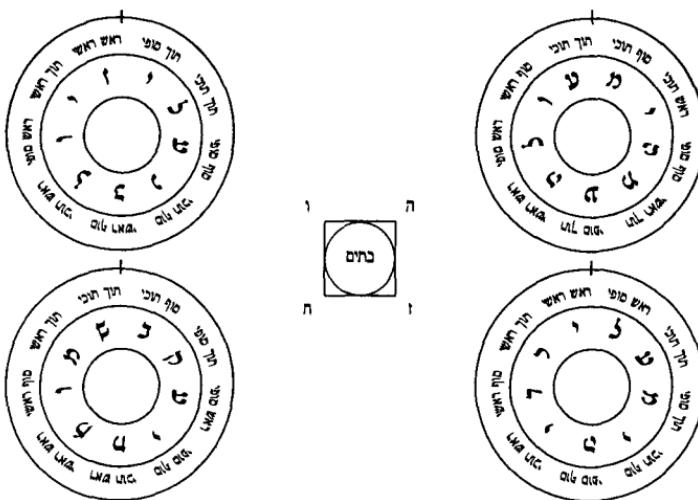
זוֹאת הדרך המעלוה היא בתחילת מעוטה בשפע ו Ach"c
 עוד מתגברת ועולה ומשפיעה באיש רוח הקורש,
 ופעלה באיש שפע נכבד מן הראשון ועולה ומהעלה עוד ומבייה
 באיש רוח נבואה. ואמנם מי שתיפרד נשמתו ממנה בעת ההובלה
 ימות בנסיקה ועל זה אמרו, רבינו עקיבא יצא נשמהו באחד כמו
 "נפש יצאה בדברו" (שיר השירים ה' א') ועל זה נאמר: "אשריך
 ישראל מי כמוך עם נושא בה' מגן עוריך ואשר חרב גאותך ויכחשו
 אויך לך ואתה על במו תירך" (דברים ל').

חיי העולם הבא

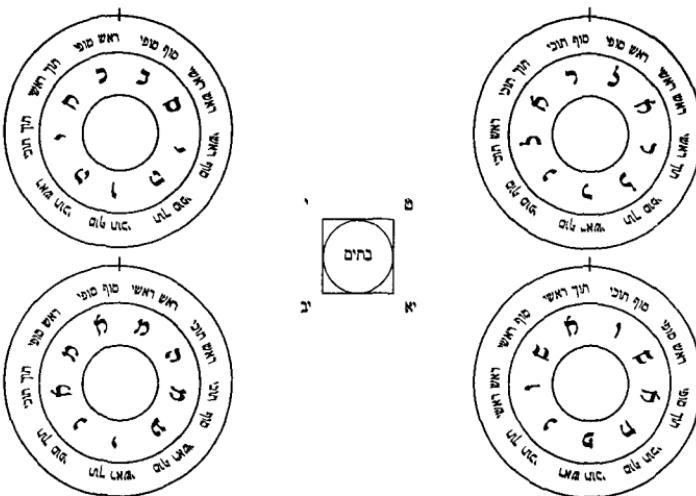

כון מתחילה העיגולים מראש ראשי.

זה השם המתפרש (ס"א המתפשט) מן המערכת השנייה אשר כתבנו, ובבר הוציאנו מן הפסוקים ויסע ויבא וית. שם, והוא, ילי, ומן, והוא, ילי מצורף יצא האל, והז, יוו, וצראפהו שם האל, והוא, ייצא מתוך צירופו היי, אום, וממנו יצא עוד שם הוד, מהל, ליו, וממנו יוצא עוד שם, חול, ויב וממנו יצא עוד שם סלה, ווו, בחו, וממנו יוצא עוד שם, סמא, לעפ, וממנו יצא עוד שם סמר, אל, הוה, שסודו מסר לנו יה"ה, וכל מי שהוא מקובל מכח השפע ידע כי זאת הקבלה אליו יוסרתו לנו.

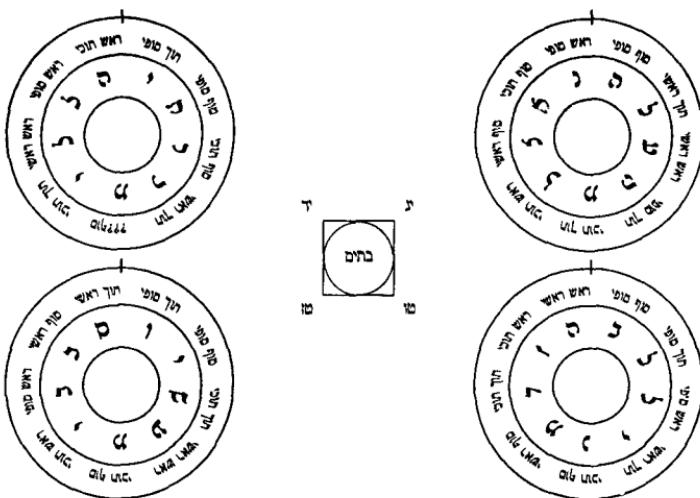

והנה תרעד באמת כי יציאת הצירופים האלה מון השם הנכבר
היא אצלנו קבלה הנבואהית, שמננה תרך הקפה הנפש בשם
וקבלת הייצאה היא להיות נשפעתו זו מזו, והנשפע ממנה נקרא
רווח הקודש, כשהוא חוק, ועוד עולה למלחת הנבואה, והצירוף
יוצא כה, מן וימע יוצאה והוא, ומן והוא יוצאה האל, ומן האל יוצאה הין,
ומן הין יוצאה הורד ומן הורד יוצאה הול, ומן הול יוצאה סלה, ומן סלה
יוצאה סמא, ומן סמא יוצאה סמר, ודע אותם בדעתך אלה כלום וכל
עליך לדעת שאר הקבלה כולה.

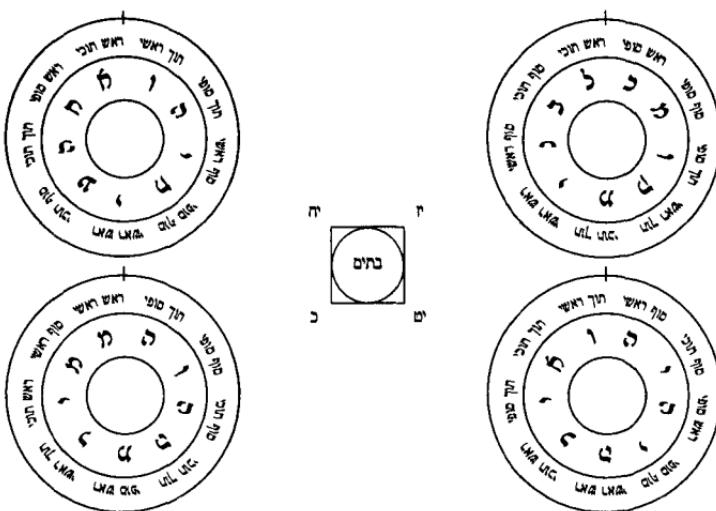
ואמנם דרך יציאת אלה צירופים הוא שצורך לקחת תחילת שלשה פסוקים, ולהפוך האמצעי לאחרור והשניים ישרים. וזה ררכם, קח ו' של ויסע, ה' של הלילה שהוא סוף פסוק של ויבא, וו' של וו"ט, ותעשה שלשתן שם והוא וכן כולם עד שם הסוף שהוא מום, ודע כי שם השני הוא יוצא מתוך שלשה שמות מצורפים מהם, הראשון והוא, והתשיעי הוא, ובשבעה עשר שהוא לאו, ואו יהיה שלשתן בצירוף האלווה זיוו, וכן כולם בסדר הוא הם יוצאים שלשtan תמיד בצירוף.

ח' חישולם הבא

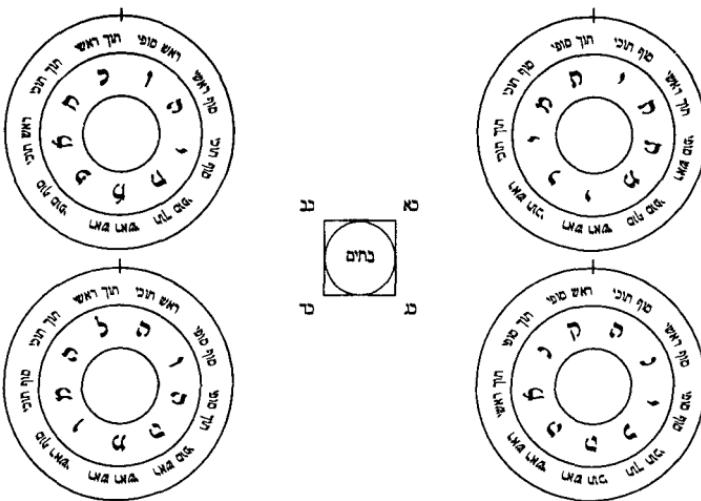

ודרכינו זו הידועה שהרוצח להוציא שמות אלה צריך
שיכתוב שם הראשון שהוא ילי, מיט, עלם,
מהש, ללה, אבא, בחת, שם שמונה שמות בשורה אחת בכתב
אחד מרוכע, ויבדל בין שם הבדל כשיעור שני שמות וכן
בשנית ובשלישית, ואח"כ עוד יבדיל בין השלש سورות הראשונות
לשלש سورות השניות עד השלש השלישית עוד שייהה ברוחב
שלש سورות השניות עד השלש השלישית עוד שייהה ברוחב
שמונה שמונה שמות בכל שורה וسورה ממנה.

חיי העולם הבא

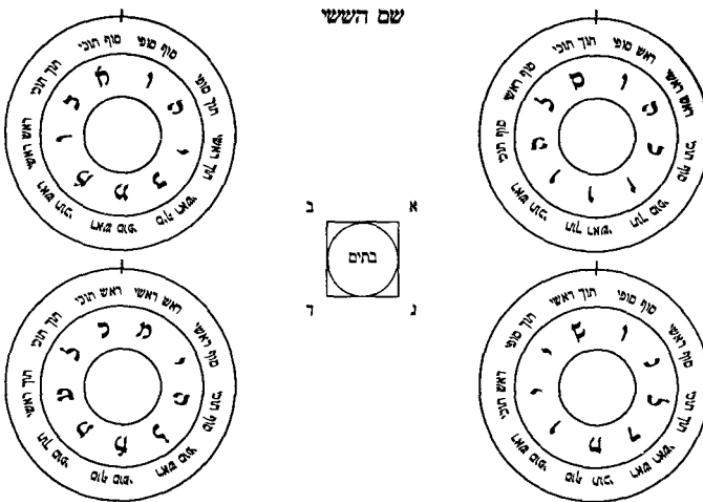

ובן תעשה בדרך השני שאתה רוצה להוציא, כי תיקח שם השני שייצא לך מצורף מן והוא חי לאו, שהוא ידוע מצירופי האלה ויוו, כמו שנכתב בעיגול, ותחלקו ג"כ לשישה חלקים, וכתבהו בשורה הראשונה בתחילת האל, ובשנית ג"כ בתחילת תחילן מן והזיהית תחילן מן ייוו, ואח"כ יבא לך השם השני לשם האל אשר כתוב אחריו ברוחב שם כלל, ואחריו יבא שם וטל, ואחריו יבא מעל, ועוד להז, ועוד לב, ועוד המל, ועוד הכת, והתשיעי הוא שם וזה.

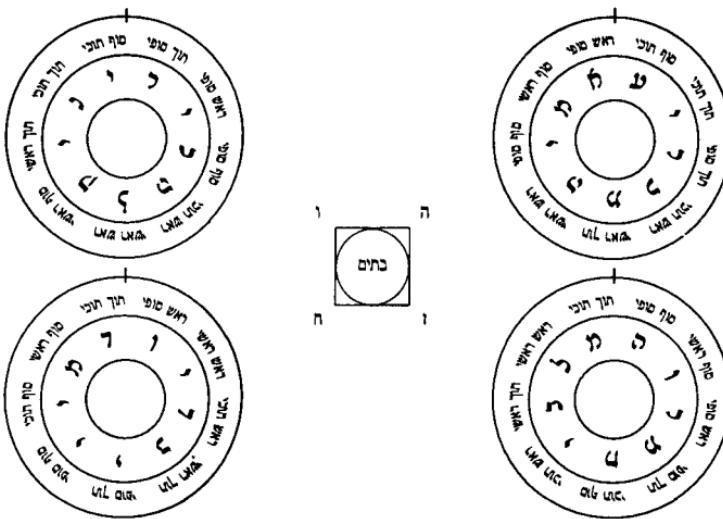

וכל הדרכים המתגלגים לפני זו והדרך הנזכרת מתגלגת
משלשה שמות לשולחה שמות וכן כולם, מראש עד סוף
בגngle, ומפני שעתיד אני לכתוב בעויהית ב"ה בעיגול אין צורך
להגיד לך יותר מכללי הצירוף. אם מבין אתה מדעתך ויש לך
קבלה בעולם מזאת הדרך ומן הדומה לה מיד תבין דרכי הקבלה
כולן ואין אני צורך העירה אחרית אחריו ואת הכתובה בוה הפירוש
שמננו תבין סוד הדבר ועומקו, בהיותך משתדר להשיג השם.

זאת הדרך היא המובנת בגיגול משולש צירופה, והוא הדרך
הנזכרת המודיעה סוד העולם והאדם,oSוד הוא הנשفع מהשכל
העלון האלקי עליינו, שבו נשיג השכל הפועל בנו הנקרא זיו
השכינה.

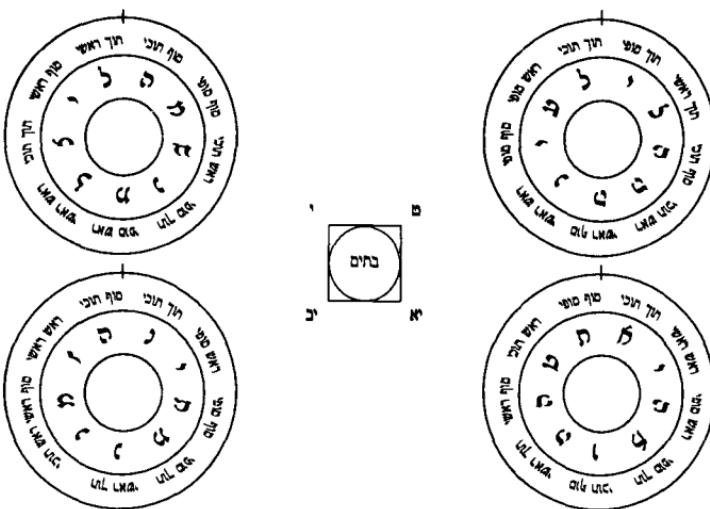

והנה תדע כי זו הדרך בעצמה היא אשר אכתבנה בעוגלה, וממנה תבין גלגול כולה לפי כוונת זה הפירוש, ומכאן ציריך שתשים לבך לצירופים האלה שמהם תבין סודות כל השמות. הנה תדע שהנביאים כולם לא יתכן להם שיתהנבו בalthi מחשבה של יכולות ודרך הנבואה היא הדרך המעליה מכל המעלות האנושיות, ומהו הספר תבין כל דרכי הנבואה איזותם ומהותם ואמיתות מציאותם. ועל זה ציריך שאביא לך הפירוש הנכבד של שם המפורש, כאשר הוא מיוחד וمبואר ומפורש, עד שלא תתהփך בדבר מאיתתו, וגם ציריך שאפשר לך נ"ב העניינים הנ Gouldים מידיעת עניינו והם ידיעת השם, בכל מה שאפשר לנו לדעת ולפרשם בכתב, והשנחתו בני אדם איך הוא בעולם הזה ומה הוא בעולם הבא.

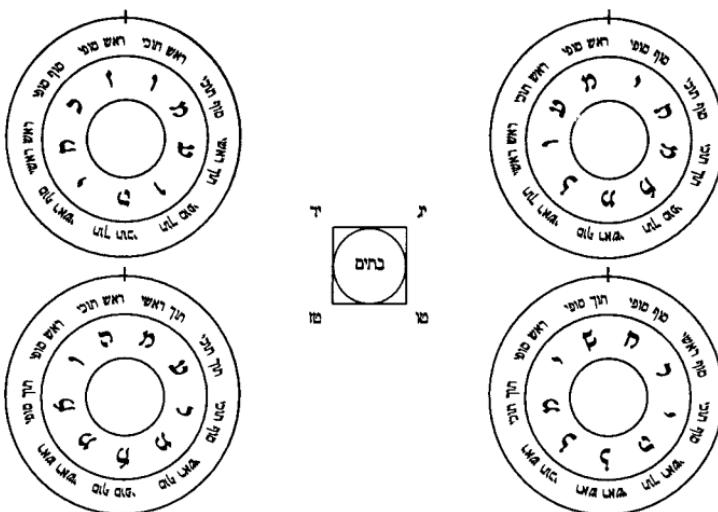

וצרייך להודיעך ג"כ באיזה דרך תמצא אמיתות העניין כולם
כאשר הוא, ותזכיר ממנו ה tallyית האחרון שבעבורו
נבראת, והדרך העליונה מהדריכים כולם היא דרך הצירוף להגעה
למדרגת הנביאים, ואם אתה מכלל אהובי החכמה התורית
באמת, צריך אתה להשתרל עד שתזכיר ממנו אמיתות מציאות
האדם ומהותו מתוך ספרי החכמה הטבעית, כגון "ספר היוצר"
ו"ספר התמונה" או מספרי הפילוסופים האמיטיים שהם יישראלים
ומקבלים מהאמת, שהם מדברי ר"ל, **וצרייך אח"כ** שתעיין בסודות
הmercבה ובסתורי תורה.

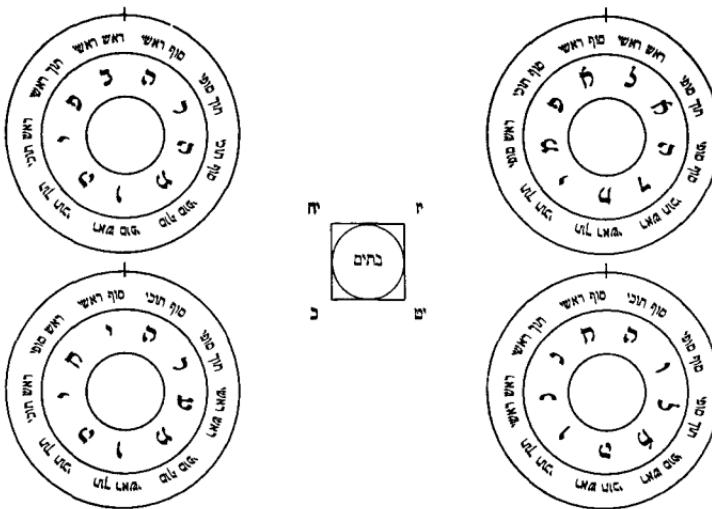
חיי העולם הבא

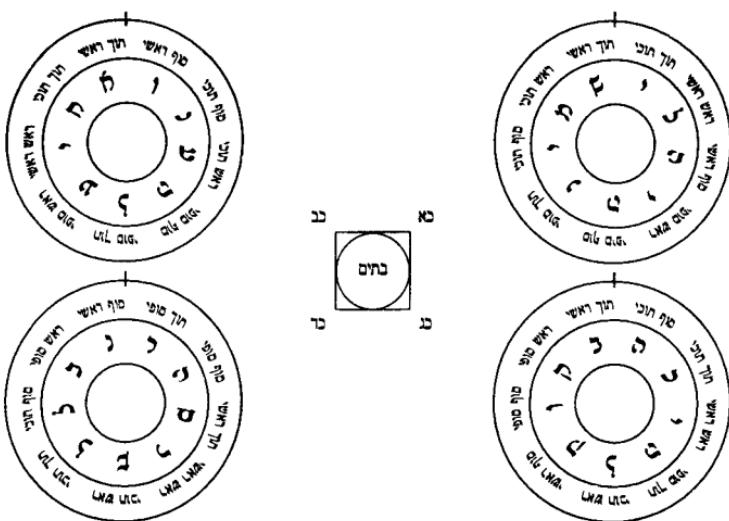
אין ספק כי הוכחה האלוהית גורה בחוב אמיתות מציאות
האדם, מפני שנחמת בו כל המציאות להיותו נמצא בשלוש
צורות חלוקות זו מזו באמיתות מציאותם, כאשר המציאות יכולה
נהלket לשש חלקים הנמצאים, הנקראים שלש עולמות, והם,
עולם האדם השפל הנברא מהמר התחתון, והוא מהוך שבו, והוא
טיפת הורע והורכב מד' יסודות אחד, והנה הוא גולם בלי שום
צורה חייה, והווצרך לחת בזו צורה נפשית מעולם האמצעי, ואחר זה
תרע מהות הנפשות, ומהות הגוף. וצורך עוד האדם הזה

לפי החכמה האלוהית לחת שפע שכלי אלוהי על הנפש לגומלה ולהענישה על כל מעשה הגוף המהנהג ממנה וגם על הבנתה בעניינים המושכלים כולם להבינה מה שאפשר להבינה לפי טבעה אחרי רדפה ההשגה בבחירה תגמול גמול עליון אלוהי עלייה, ואם בהיפך התהפוך עליה הכוונה, והגוף שמש לנשמה עליונה, והנשמה נבראת לעבור את קונה ולהכירו, ואם לא היה השם נתן הבחירה בידה ודעת תורה, לא הייתה ראוייה לענוש ולגמול, על כן נתן לנו השם ברוחמי תורה ומצוות חוקים ומשפטים צדיקים, להורות לנו תכליות האנושיות בכלל ובפרט, והודיענו הדרכ אשר נלק בה לטוב לנו כל הימים

לחיותינו כהיום הזה, וזה הגמול הגדול יבא לנו בעבר
היוותנו יראת אללים שמו וחושקן בו תמיד
והשפע השכל הנשفع עליינו הוא נאצל מהשכל הפעול, והוא
הملאך אשר מביא דביבות בין נשמותינו ובין הבורא ית"ש
ויתעלה, וזה יהיה באמצעות התורה והמצווה המחיה הנפשות
המושכלות האלוהיות, והנה א"כ האדם הוא משלש עצמים
הנקראים בלשונו גופים ונפשות ודרעות, וזה סוד גן עדן בנטריקון
לפי סוד קבלתינו. ג' הוא הגוף, נ' הוא נ"פש, ע' הוא ע"צם, ד'
הוא ד"עת, ב' הוא ג"zechin.

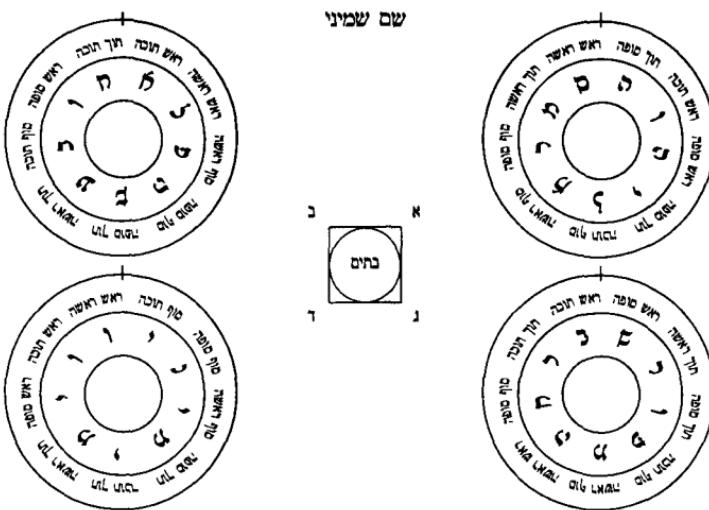

ע"ב עיגולים תוך חoco ס"א ראש ראשו

והנה שלשה, גוף אחד, נפש שניים, עצם דעת נצח"י שהוא אחד מיוחדר הרי שלשה. ואמנם עצם בגימ' קדמון, וא"ב הרי לך לדעת קדמון נצחוי, וע"ב נאמר שם מקדם, וסוד קדם ב' פעמים ע"ב כמו "קדם מפעלייו מאזו" (משל ח') והוא מפני להיות השם קדמון נצח"י, והוא דעת ולא דבר אחר, כי הוא דעת יודע ידוע²⁶ שכל משכיל ומושכל. ובהתלשלות השם, תדע כל מה שזכרתי לך, ובזיהית השם תדע כל דבר, ואמנם צריך שתדע מה שאומר לך בחכמויות האלו מעניין ידיעת השם הנכבד והנורא לעבדו באמת ובתמים.

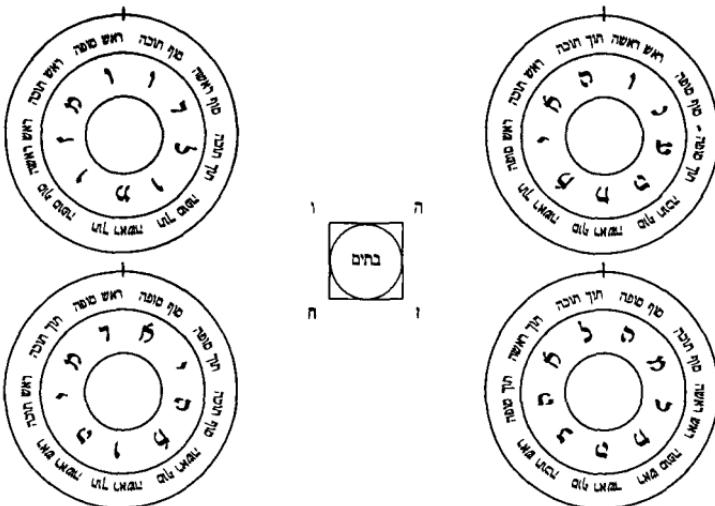
26. דעת יודע ידוע ר'ית דיביו שכל משכיל ומושכל ר'ית שמ"יו.

חיי העולם הבא

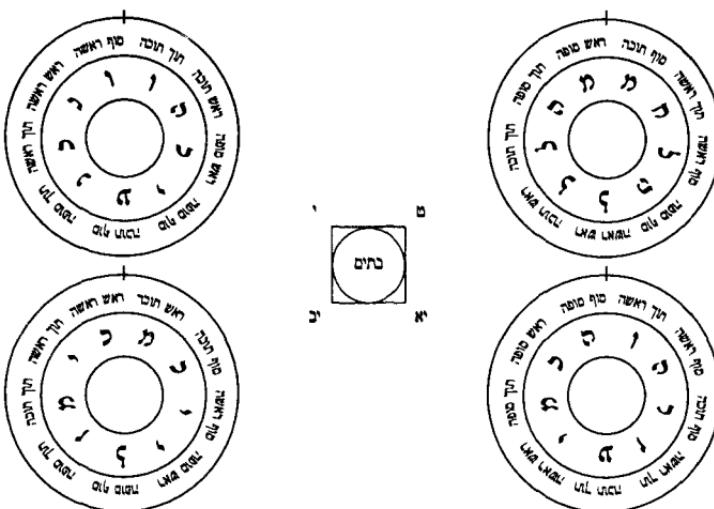

כאן מתחילה העיגולים ראש ראה

הנה נודע לכל מקובל שקרב לדעת דברם מתקבלת האלוהות האלה, שהשם הנכתב בך' אותיות הקודש, ונקרא בכינויו בן ד' אותיות הקודש, שהאות האחרונה מהן היא הראשונה, כל הרביעית היא הרביעית עצמה, וכן על דרך זה ג'ב בשם הב' ונקרא בכינוי בן ה' אותיות. הנה הרביעית שווה לראשונה של השם, וכן בשם הג' שהוא ארני' בן ד' אותיות הקודש, הנה הרביעי ג'ב שווה לראשונה של השם, וכן שמות אלו מספרים כמספר אותיות ג' אבות, שהם יג' אותיות כנגד יג' מידות, והנה שם הראשון הוא אברהם, ושם שני הוא יצחק, והשלישי הוא יעקב.

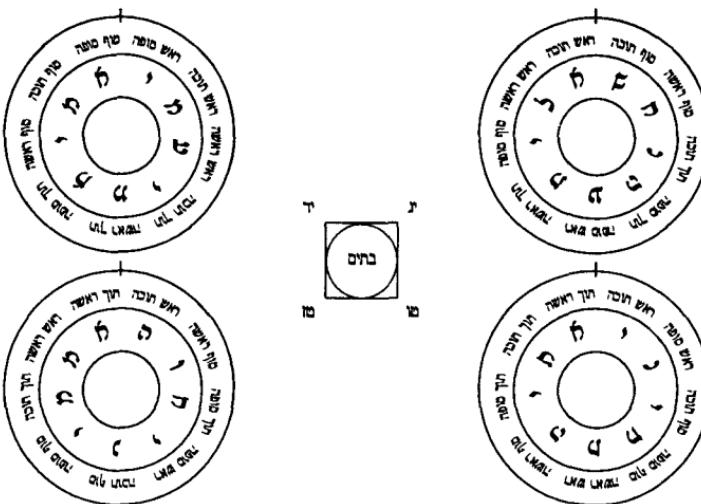

ואמנם שם אברהם בצורת אליה"ם, ובראש וסוף שניםם
שוים, וסוד תוכם בר"ה לה". ואמן השם יצחק
בצורת שם יהו"ה, שלא נשתנה הוא ליזכרון, וזה שמי' זה זכר"י,
שבו סוד כל ההזכורות בצורת הי"ה, עשר ההזכורות ידועות,
והראשונים לשניהם שוים, והנשאר צח"ק יהו"ה, ושם יעק"ב
בצורת שם אדר"ג, וראש זה שווה לסוף זה, והנשאר יעק"ב אדר"ג,
וכחbrick הנשארים ובצופם תשיג סודם, כלומר בר"ה צח"ק יעק"ב
לה"י יהו"ה אדר"ג, וגם הם לבדם תמצא בצופם נפלאות השם.

ועליך שתחבר תחילת כל שלשה בכלל, תחילת תתחיל
ל לחבר ג' שמות הרוחניים האלוהיים, ואח"כ תחבר ג'
שמות הגשמיים של האבות. ותרע שהאבות ייחדו את השם
באמת, והשיית ב"ה ייחד ג'ב' שמו עליהם, כמ"ש אלקי אברהם
אלקי יצחק ואלקי יעקב. "זה שמי לעלם זה וכרי לדור דר" (שמות ג' ט"ז) והנה מספר שלשה שמות השם עולה קע"ז, וסודם ג' ע"ז,
עד'ז, הנזכרים למעלה בסוד שלוש מעלות, שהן רמזו לשולשה
עלמות, שההשגחה בהן כללות ופרטות להעמיד מה שראוי
להעמיד בתמידות, והסוד שהשם אל עולם²⁷ ושמו תungan
לצדיקים ולנביאים.

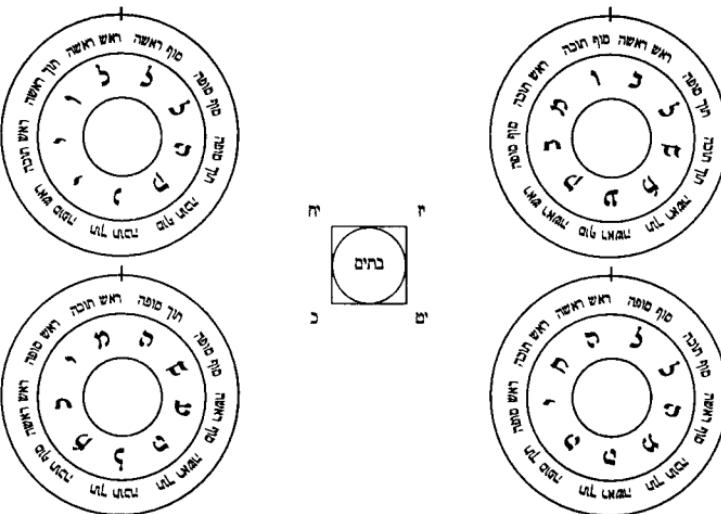
.27. אל עולם, גו עדין מספר אחד. אל עולם ושמו = תungan.

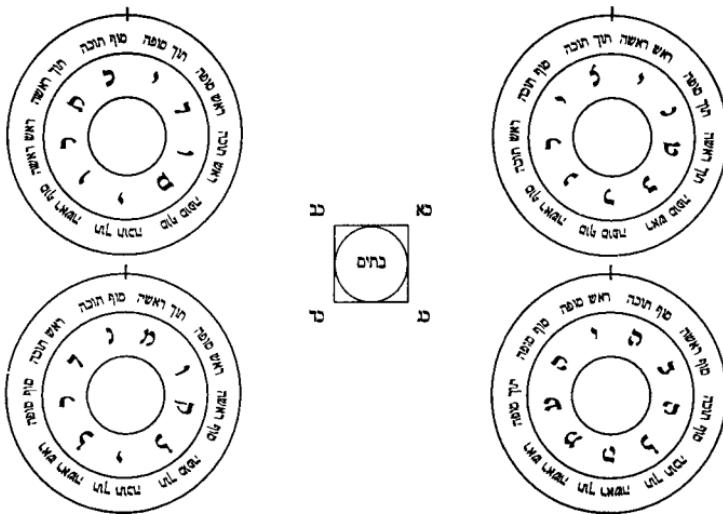
וישני השמות²⁸ לברם סודם העולם, וסוד העולם קג"א, וגם קומ"ה, ובכללים עשרה עשרה בהחותה החשבון האלט' לחשבון אחד ששמו אַלְט', כאמור א' אחד, ב' שניים, ג' שלשה, ד' ארבע, וכו' עד יו"ד עשרה. ובאות הדורך של המספרים למציא סדרות נפלאים, אמן ב' שמות כ"ו ס"ה, סודם מלא"ך האלקי"ם, ושמו אל קג"א, וסרו יק"ב, ונשתרו בספר"ז. ודע כי ממה חביר אלה ה"א מלאכים, כי מלאכי האלים גם הם אלה ה"א מלאכים לנפש ה"א מלאכים לה".²⁹

28. ב' שמות אדני אלחים גימי קנייא קומ"יה.

29. כי פעמים אלהיים גימי נפ"ש וכל אלהיים יש סביבו מלא"ך שהוא הויה אדני וזה מלא"ך האלים. כי פנימים אלהיים והר' חייזנים שם מלא"ך וגוי' אלהיים אם תחשר ה' מלא"ך שהיא עומדת בתוכת.

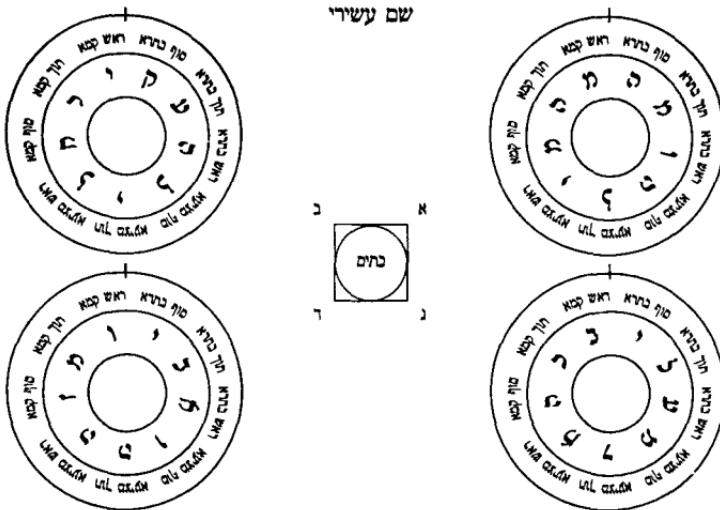
והם יו"ה, ה" פנימיים נגר ה" חושים, וה" חיצוניים נגר ה"
כוחות הדמיון, ועל כך י" ספירות בכל אדם. ודע באמת
כי סופי תיבות של שמות האבות למפרע הוא בק"מ, והם בא"ת
ב"ש שד"י, וזה מה שאמר ה': "ווארה אל אברהם אל יצחק ואל
יעקב בא"ל שד"י ושמי יהו"ה לא נורעתו להם" (שמות ר' ג') וזה ג"כ
סוד, בא"ל שד"י, ב"יד שא"ל, ד"י בשא"ל, כמו שד"י בא"ל, ומפני
מה לא נראה לאבות בזה השם הקדוש והטההור?

עד כאן העיגולים ראש ראה.

זהו הטעם, מפני שהאבות לא היו כי אם נ' אנשים, וכונגדם נראה לאברהם בשין' שצורתו משולש, וכוסוד, "ויהנה ג' אנשים". וליצחק בר" סוד המأكلת והאש והעצים והשה, וליעקב ב"י בסוד עשר עשרנו לך, והסוד לי ולך³⁰ שהוא הרבר הנקרוא כלל, שהוא ג' פעמים לל"ל, והם ג' פעמים יי"י, והם כנגד שיין' של אברהם, והרי לך א"כ שדי"י ג' פעמים, גם אם תחברים, בק"ם עם שדי"י תדע שסודם, דבק"י ש"מ, כמו שהיו האבות דבקו השם, וכן הוא בגימטריא, דב"ק ב"ו בש"מ.

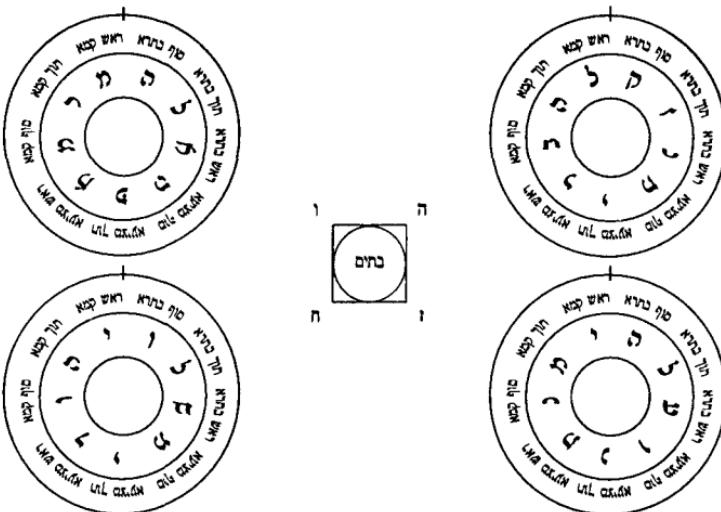
30. לי לך גימי כלללי וגוי לליל וגוי יודין הוא ל.

והסוד שדבקו באליהם, והבן זה מאד מאי הדבק בשם
ההוא דבק בא"ל, ועל זה נאמר בא"ל שהוא תואר
למראה הנבואה וסודו שדר"י, ואמנם סוד א"ל שדר"י מלא כזה,
אל"ף, למ"ד, שי"ז, יוד"ה, דל"ית, גימ' מטטרון³¹ שר הפנים, והוא
יפיפ"ה³² שר התורה, והוא שריו של עולם, והוא גלייזר גלי"א
רו"א, והוא רזי"ל בלא ספק ושמו אנק"י והבינהו, ואמנם
הוא אשר שמו שדר"י, כמו שם רבו שדר"י וסוד שי"ז בגימ'
מצפ"ע³³, והוא רוח אלהי"ם באמת.

31. יפיפ"ה גימי הפנויים.

32. מצפ"ץ רוח אלהים גימי אח"ית להם.

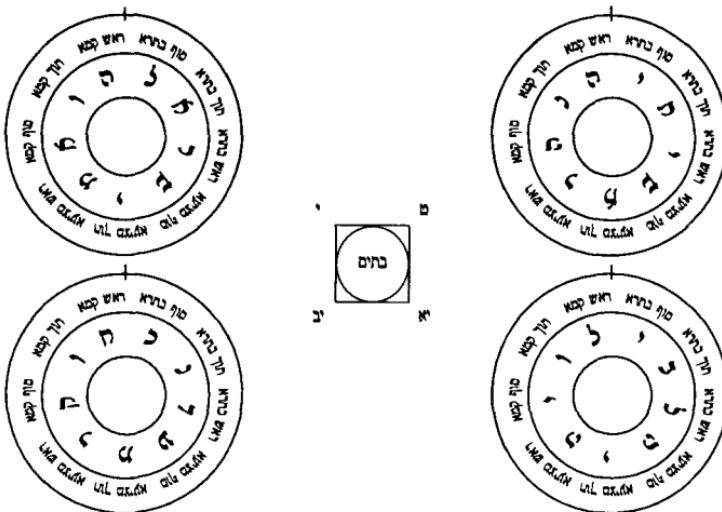
והנה תדע באמת כי יציאת הצירופים האלה מן השם הנכבד
אצלינו, קבלה הנbowות שמנה תדבק, ובחברך מ"צ עם
ו"ה הוא חצי השם האחרון תמצא מצו"ה, וכן תעשה ג"כ מן פ"ץ עם
יה"ה שהוא חצי השם הראשון (תמצא מצו"ה), ואז הוא צפי"ה, וזה עם זה
כח רחמים³³, וסודו הוא שדי"ה הנה מעפ"ץ יוצא מן יהו"ה בחילוף
את ב"ש, כי בראשית בראש אליהם סודם בא"ת ב"ש יאר"ר אלהים
את השמים ואת הארץ, וסודו איר"ר יש מאין³⁴, והסוד "אני יהוה הוא
שמי" (ישעה מ"ב ח'). כלומר, יהו"ה הוא יש מאין. ביצה, יהו"ה מורה
על הו"ה וכל הו"ה מלאה היא מציאות³⁵ וכל מצויות עולם וכל עולם
מצוי, ואין מצוי אלא חכמה ובינה, כמו חכמה ולבנה.³⁶

.33. כ"ח רחמי"ים, הויה מצפ"ץ גימי' אחת.

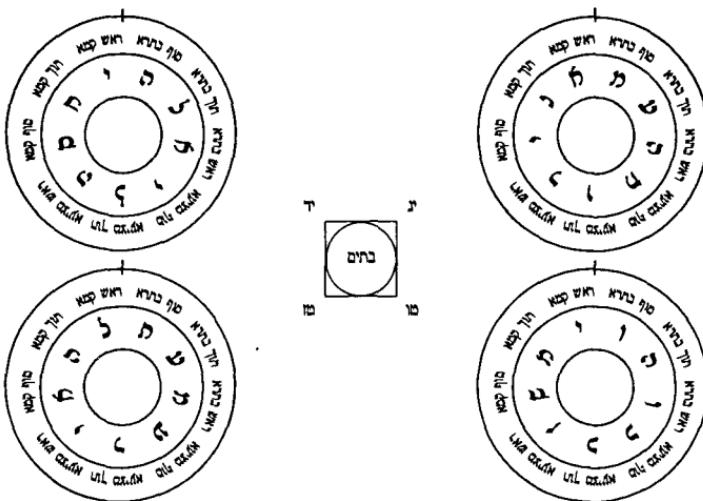
.34. יש מאין גימי' יאר"ר.

.35. מציאות וועליז גימי' אחת.

.36. מצוי, חכמה ובינה, חמי'ה ולבניה גימי' אחת.

ועל בן כחוב, "זה חכמה מאי תמצא ואי זה מקום בינה" (איוב כ"ח י"ב) וסוד מאין, מן איי, מן אלף עד יו"ד, וא"י לעדרות, כלומר ואיזה מקום בינה וסוד מקום בינה, בציורוף הוא, מביאין קומ"ה, כלומר מבין העולם, בין המקום, והם בוגני' זיון מ"ס נו"ז, שיורה על זמן נברא, אשר הוא החומר לכל נברא, ונקרא החומר ההוא יש מאין, ובהשיגך שני דברים הללו שהם הזמן והמקום, באמת תשיג עם החומר. (פ"א, תשיג עצם מעצמות החומר הראשון השפל).

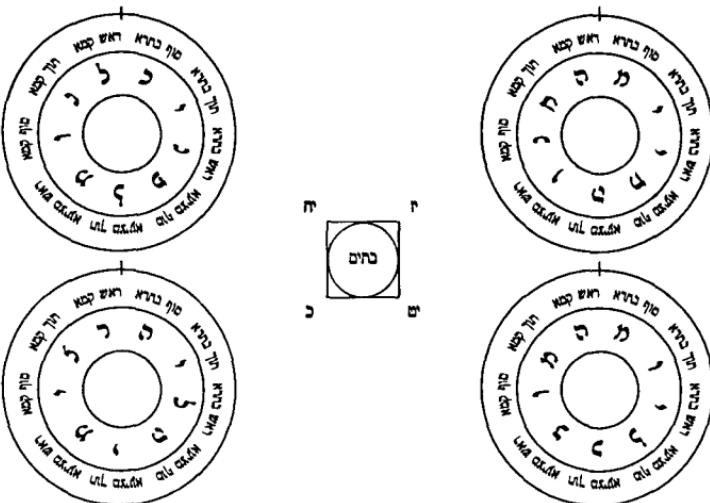

ודע כי החכמה האמיתית נמסרה מאת השם ית' ב"ה וב"ש
ליידי יפיפיה שר התורה, והוא לימד כל התורה למשה
רבינו ע"ה ב"מ יומ³⁷, וב"מ ס לילה, בנגד יצירת הולך³⁸ במעי
אמו, להבריל³⁹ בין זכר לנקבה, ועל כן יתכן לאדם הנחנה מזיו
השכינה בעולם הזה, להיות כל' מזון מ"ס יום כמשה ואליהו, וסוד
שמותיהם ידוע לנו, והוא מצורף זה עם זה תחילת משה
ואליהו יוצאה מצורפים, שם האלוהי, והוא בסודו, שם הבן שהוא,
ב"ן הש"ם ונשתרו בנשמה.

37. במי יום הוא שם מ"ב.

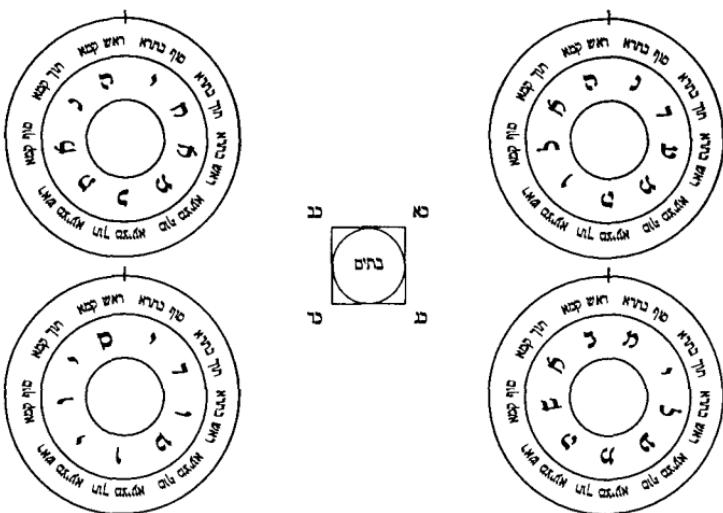
38. הוליד והוא גימי אדם.

³⁹. להבדיל בין זכר לנקבה הכלולים באדם.

ואמנם העلمות שם משה הוא מאין, מודיע לאמר אני מה"ש או אני מהש"ם והוא באמת. ואמנם העלמת שם אליו הוא לפ'מר' וד'או⁴⁰ ונסתרו אדם ומלמדו, כי הפה הוא מ"ם כי אלהו אלהי, ועליו נאמר לי הוא בפרש קרש לי כל בכור, וגימ' אלהו הוא ב"ן הרי לך סודו כי הוא בן אדם ומלמדו, וכולו אברך⁴¹ וסודו הירח והוא שם יפיפיה בעצמו, והראשון הוא אמרת והשתתף עם הירח שהוא השני, ועתה חבר האמת שיצא משם מש"ה עם היר"ח שיצא שם אליו, ותמצא סוד שניהם היר"ח האמת שם השנים האחרים שבהם אחרית הארץ⁴².

40. לפמ"ד ודאיו אותיות אד"ס ומלמד"ו (פ"א נחלק לשתי ממילוי). המלווי דאלחו:
41. אברך, הירח גימי כמו אליו ישי במילוי. שם הוא חוויה ושדי. האמת מש"ה במילוי.

ותמצא סודו עשרים מדה והם עשרה דמים ואנמנם בתר הדם⁴³ שמו⁴⁴ ארבעים ושכינה ארבעה, כלומר ר"ב מהנות שכינה המ, וכן סודם מ"מ יו"ם צ"ר' מציר ארבעים ע"ב מורה נוצר, כי הרצון מעורב כמו שנוצר מעורב ונם מרובע⁴⁵, הסוד כולם בשם י"ב מרבע. והנה מלאה הנפלאות תוכל להבין כוונות נתיבות כל התורה ואיך נתנה ואני נתנה ומני נתנה ועל מה נתנהומי קבלה ואיך הקבלה ומתי קבלה. והתכלית והrhoות תשובה אל האלהים אשר נתנה.

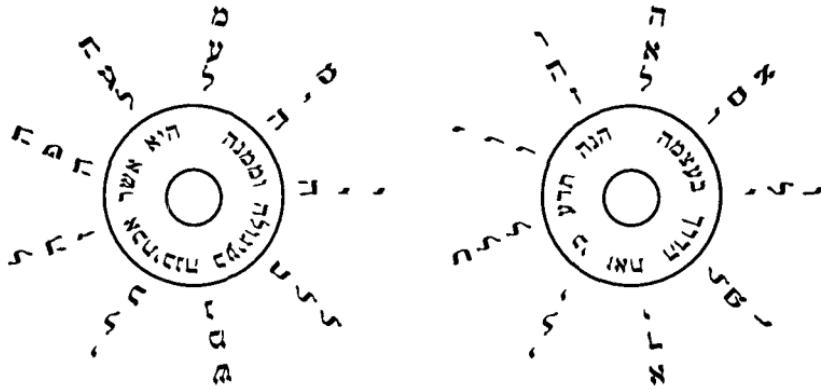
42. אחריות האדם גימי כמו האמת הירוח וכן השנים האחראיות והם מט"יט וסנד"ל. גם עשרה דמים וכן משה ואליהו במילוי.

43. בתר הדם גימי עשרה דמים.

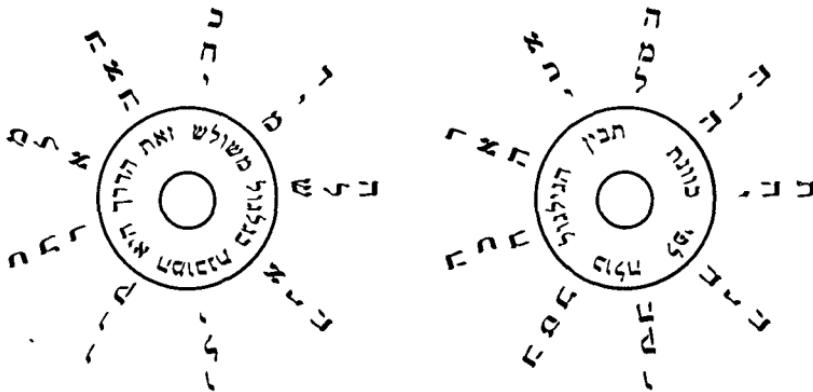
44. שמו גימי נוצר, אותניות רצון.

45. מרובע הוא ע"ב ור"ס וכך זה השם מרובי"ע ר"ל י"ב שמות הגנוכבים מרובע בתוך די כדורים.

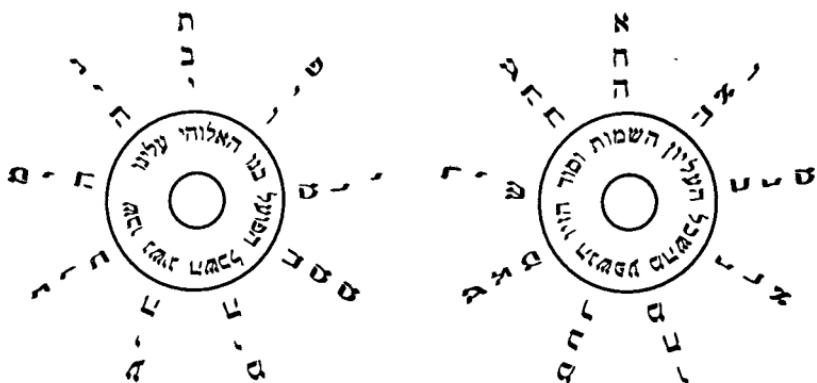
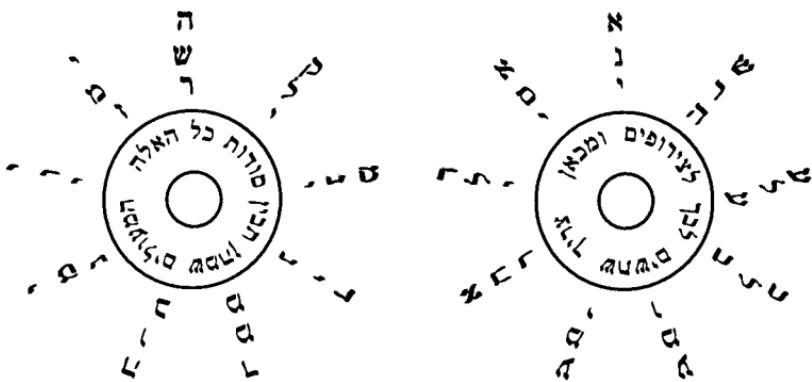
חיי העולם הבא

**בצירופה
והיא הדרך
הנבחרת המודיעו
סוד העולם
והאדם**

חיי העולם הבא

אליה הדברים הנפלאים כולם אשר כתבתי בעיגולים, היווצאים מהשם הנכבד והנורא להודות לשבח לפאר שמו יתברך, בהשנה שכליות אלוהיות ובצורה ובהשנה נבואית. כל עלייך מאור אמ תעיין בהם בעיון שלם להשיג מהם השפע העליון, עם המפתחות שמסרתי לך בידך, בעשותך מה שראוי לך לעשות בודיעת השם בהשנתהו, לעשות מעיון צירוף האותיות וניגולם וצירוף חיבותיהם והתהפכותם וחשבון גימטריות ונותריון שלהם ועיון הפלגה סתריהם, כי נסתיריהם רבים אין קין להם, רק השפע הנבואי הנשفع מהם למי שיודע לחקור דרכיו העליונים. ולפני שאוכל להדריך שככל להשנת האמת, אם החפזנה וכשתחפזנה ותחפשנה ותעשה מה שתשמע ממני, אכתוב לך כל הדריכים אשר אתה ציריך להם על כל פנים והנני מגלה לך שלא תוכל לקבל השפע מבלעדיהן בשום עניין.

וועתה אחל לגלות לך כל העניינים באmittות ביאור המפרש לכל משכיל ירא אליהם שלם בשלמות האנושית ובshall האלוהי, ומהם תדע כי אני הוא המבאר⁴⁶ הנני.

	נ	א
	י	
י		ב

בני תורה אל תשכח ומצוותי תצפון אתך, רע והבן והשכל כי התורה כולה היא נכללת ב-כ"ב אותיות אלה, אב גד هو זה מי כל מין סע פז קר שת, והיפוכם הראשון הוא הישר והוא זה, תשרק צפעם נמלך ימלוּך ימלוּך והרגג בא, והפוכם השני הוא לקחת אות הר ראשון, חבורו עם האות האחרון ולהקريب הרוחקים עד שיגיע החיבור להשוות ב' אותיות האמצועית בצורה זו, את בש גר דק הצ' ופ' זע חם מנ יט פל, והנה מלאת כ"ל שהיתה באמצעות החיבור הר ראשון, הוא שבא עתה בתנועתה להיותה בסוף, וכן יקרה (היא באמת לנראה) לכל שאר הפוכים המתחפכים, יודוע לכל בעל דעת התורה שהتورה היא באמת לבירה ע"ץ חי"ם, כלומר אותיות הקודש בגימ"ן נהר, והוא בגימטריא מגולגלת, ואמנם כ"ב⁴⁷ אותיות הקודש בגימ"ן נהר, והוא ונחר יוצא מעין להשquetות את הגן,

כלומר האמת גן עדן⁴⁸ שהוא סוד

47. כי"ב במלואה כזה כי"ב בי"ת גימ"ן מגולגליות.

48. האמת גן עדן אותיות מעין את הגן.

ו		ה
	ל	
א		ה

معدן את הגן שהוא בגימ"ר רוח הקודש⁴⁹, ועתה קראווהו כך, כ"ב אותיות הקודש יצא להשകות (את הגן) רוח"ח הקוד"ש, ואמנם יצא להשകות כי הנה"ר⁵⁰ היוצא להשകות את הגן, בכל מקום הוא יוצא לחת חיים ובכריאות לצמחים לפי טבעם ומיטיל בהם כח מציר בצורתו, ובאותו הכח הטבעי המטיל בהם יש בהם כח ג"כ לפירות ולרכבות בחיבור ופירוד.

וברתיחילה הנהר הוא מחובר ואחר כך מתרפרד לחלקים, והנהר הטבעי היה הוא מחובר תחילתה והוא כלו דבר אחד מחובר ייחד, אינו נפרד באמיתת עצמו והוא באמית דמיון לחומר הראשון.

.49. רוח הקודש גימ"ר האמת גן עדן.

.50. נו"ן ה"א ריש, גימ"ר כתרא. מכתרא עילאה דאצלות עד סוף אצלות שם ע"ב דאי"ב וזה הע"ב היא ברגלי א"ק בבריאת בהיכל ק"ק.

ו		ה
	ש	
א		ב

ויחזקאל קראו אופן אחד, וחכמים אומרים שהוא סנדלפוֹן⁵¹ והוא יסוד קדמון. ובאמת הוא מכו"ם הגו"ף, וע"כ אמרו רוזל' שראשו בשמות ורגליו בארץ וקשר כתרים לקונו, כי קונו'ו הוא קיומ'ו והוא קשר כתרים לקומו, שאליו לא היה קשר כתרים מהם הוא היה נפסר, אבל עם הכתירים קיומו עומד תמי, ומפני שהוא הכל לא נפסר כאשר גופה לא יפסר, כי סנדלפוֹן בגימ' גו"ף ול"א יפס"ר, ואינ'ו גו"ף בגימ' קונו'ו, וסוד לקונו'ו⁵², הוא הא"ל אין'ו גו"ף ולא הא"ל כ"ח הגו"ף, ואמנם סנדלפוֹן פועל הגו"ף, גם הוא על פניהם נفعالي"ם, בסוד לא יהיה אלהי"ם אחריהם על פנוי, שראשו בשמות ורגליו על הארץ וכן, שסוד אלהי"ם נفعالي"ם אחריהם כלומר שאינם קדמוני"ם⁵³ כמו כי אנכ"י קדמוני"ן לב"ל.

51. סנדלפוֹן יסוד' קדמוני". מקום הגוף גופו לא יפסד. פועל הגוף עיל פניהם נفعالي"ם מספר אחד להם והוא פ"ר.

52. קונו'ו קיומו"ו מספר אחד. לקונו'ו הא"ל, אינ'ו גוף מא"ל.

53. קדמוניים גימי סנדל"פון וכן אנכ"י קד"מוֹן.

ה		ר
	א	
צ		ו

זהותיות המתגלגות לעד"ם עלי וכן עד"ז עד"ם, והפרידה של הנהר, ומישם יفرد והיה לארבעה ראשים והם ר' יסודות שמהם ר' יסודות ובתוכם נפש מחברת ומספרת הכל לפי כל הגוף, ונוף בצורת השם הנכתב פ"ה⁵⁴ מןanca", וזה השם הנכבר והנורא מאד והוא יוצא מן אלף' שלanca", עד ה" של לא יהיה לך, ה" ראשונה, והם מה"ה אותיות כמנין אדם וסימןך "מה אדם ותדעיהו" (תהלים קמ"ד ג'). והאמנם השם השני יוצא מן שמע ישראל, עד אחד, וכו' כ"ה אותיות, וכמנין וחווה,

54. בצורת השם הנכתב פה, הוא כמו הי' ذכרה מן הי' בצורת מחנה שכינה הי' א זכרה ובאנכי יש ט' כדורים וכל אחד עשו ק"ץ צירופים כמו אלהים וזה בצירוף אי וט' פעמים ק"ץ הוא תתר"ף אלף נכ"ג.

י		ת
	א	
מ		ב

הרי שניהם מספרם אדם וחות, וכולם ע' בוגר ע' אומות וע' לשונות, ואולם הדרך האחד מהצירופים אינו כי אם ישר, ומהונגלת ה"האותיות בצורת מחנה שכינה, ואולם בדרך אחרת מצטרפות בצירוף אחר והוילך מצורף בצירוף מוכן, מורה סוד המדבר אשר נתן התורה למשה רכינו עליו השלום, ושמו אלהי"ם. כי אלהי"ם הוא יה"ה מלא⁵⁵, ואמנם יה"ה מלא"ה הוא יוד ה"א והוא יה"ה, ופודם א"ד והוא י"ד או אמרו הו"ד וא"ד, ואמנם אלהי"ם הו"ד מלא"ה הוא"א ד"ם בכ"ח⁵⁶, כי כן שם יוד ה"א ו"ו ה"א שם ד"ם, והנשאר ד"ם לב"י,

55. יה"ה מלא"ה ר"ל יוד ה"א הולכים ג"כ בצירוף כמוAnc"ci.

56. הוא דם בכח גמי אלהי"ם. ואם תחשר ד"ם מאלהים נשאר לב"י שהוא מייב גם נבד"ל וכן ל"ב ומוחך וכן בד"ם ובליב.

צ		ר
	ר	
צ		ט

והוא ד"ן ל"ב וסודו נבדל גם מבדי"ל, בל"י ד"מ, ד"מ לב"י,
כי בר"מ וכל"ב תמצא אלה"מ, והנסתה ל"ב ומוי"ת,
שניהם אלה"מ מפני שאין לאדם אברים אחרים קרובים למציאות
הנשמה ומעולים אצלם כמו אלו שנים, וכמו שביהם הנשמה שורה
בן השכינה שורה עליהם, והם שני עדים לשיטת ב"ה שהוא נמצא
ושחו"א אלו"ה קדרמו"ן אחד, בראש הנקרא גולגולת מלשון גלגול⁵⁷.
ומלשון גלגלי. וגם המו"ח עגול ככדור מלא מכל צד כמו גלגל
העלيون. והלב דומה לגלגל התחתון, ועל בן ההשגה בשניהם
בכלל ובפרט, ולכן שניהם מכיריים את בוראים לבם, ושאר כל
האברים מהגוף אינם מכיריים כלל. ומשניהם יחד נשפע כח פריה
ורביה על הכליות באמצע חוט השדרה, כי הוא חוט המשדר.

57. גלגל גימי אלהי"ק, גלגול גימי עיב. והם גלגל ולב גלגל העליון ליב הוא
מט"ט וגלגל התחתון הוא סנדלפון והוא גלגולת.

מ		י
	י	
ב		מ

והעצה מתחילה מן המות, והמחשכה באה מציר המות, בדמיון מהחרב וմבדיל על הלב, והלב מוליד רוח חיים מתנווע ומניע כה התאה ומקבץ בתנועותיו כל רוחות הגוף, וכל כוחותיו, ומתחברים אליהם הליחות הארבעה עם רוחותיהם וכוחותיהם ונעים מהם כמיין כסף (חי) נתק באש כמצורף, ורצים הליחות בחוט בקיבוין אחד ומגעים עד הביצים שהם כל התולדות, והרוח הוא דוחה כל הליחות עד צאתם מכל הגוף בצעירות האמה, רק העצנו"ר הוא ממשיך הרצון עד שיתוקן הנוצר בתכליית התיקון, ויישלם מציאותו אח"כ בגוף השני. והנה זה הצורך כולם מבואר לכל, שבן הוא יצירה הולך, ר"ל בקיבוין רוחות וכוחות וליחות שהיו מפוזרים בגוף אחד, ובפרידתם מהגוף האחד והתאחדם אל גוף אחר עד ישילומו עוד ויפרדו כולם מהגוף השני, וישובו להיות גוף אחד עומד בפני עצמו בריה שלימה,

ע		ת
	י	
ר		ב

אבל תמיד צריך בהעמדת הגוף ההוא, לחבר אלו הרוחות וכחוות וליחות ולהפריד ממן בחלוקת, עד ישבו כל החלקים אל אשר ממן נוצץ' האדר"ם הראשו"ן שבמי"ן, וכיוצא בצוורה הזאת אשר כתבתי לא פחות ולא יותר היתה צורות האותיות בעצמה כמו שאנו לך, וזה כי האותיות כולם שהם ב"ך (כ"ב) צורות בלשוננו שהוא לשון הקודש הם כולם כמו אב אחד ראשון לכל היצורים, כמו שהם כולם א-ב ראשו"ן מהזכר מאברים רבים לכל הדיבור, כי גם נברא הדיבור והיצור יתרכז בשם אחר, והנה כ"ב אותיות הראש שלهن א"ב, כי הם שניים יחד, שאין דיבור בלתי שתי אותיות, ואין היפוך בלתי ב' אותיות, כי א"ב ישר מתחפה לב"א, רחמנא לבא בעי. כלומר שהקב"ה מבקש מן האדם היפוך האותיות שלהם (נבראו העולמות) יבראו חכמים בהם עולמות וידעו דרכו על פי סוד הכו"ר, שכן שדי' כדורי' סוב"ב ד"ג, שהוא כדורי'ו חיים,

ל		מ
	ה	
י		א

כאמור יהו"ה קני ראשית דרכו ר"ת יקר"ד⁵⁸, הוא סוד שד"י, וכן חנו"ך לנער על פי דרכ"ו, כי חנו"ך הוא מט"ט, בהבין דרכ"ו עמו והוא בנים' גע"ר ושמו ישרא"ל והוא מאישר ושמו של"ל הפע"ל, מפני שגוף הנע"ר⁵⁹ הוא מקו"ם השכ"ל⁶⁰, והוא מצוי המחשבה שבא ממציאות המח בראשו, וסודו שם אדם עולמו⁶¹ כי השם עולם האדם, והשכינה על האדם. והשכינה על אדם סודו י"שרא"ל, ועל כן חבר שם אנק"י עם שם שם"ע י"שרא"ל, ובנים' אני יהו"ה אלהיך⁶², שהוא עיקר כל התורה כולה והחכמה והנבוואה, והדר"ם מעי"ד כי יסוד האדר"ם הוא הדר"ם, והנה זה דם מילה, כאומרים דם פסח ודם מילה, שבุดם נאמר, "זולא יתן המשחית לבא אל בתיהם לנוגף" (שמות י"ב כ"ח). שכל מגיפה בעין גוף ובכל גוף נוגף וע"כ מהচית השקל לכפר על נפש בחציו יו"ד,

58. יקר"ד גימ" שד"י.

59. נער גימ" מט"ט (מטטרוון) עם ו' אוטיות.

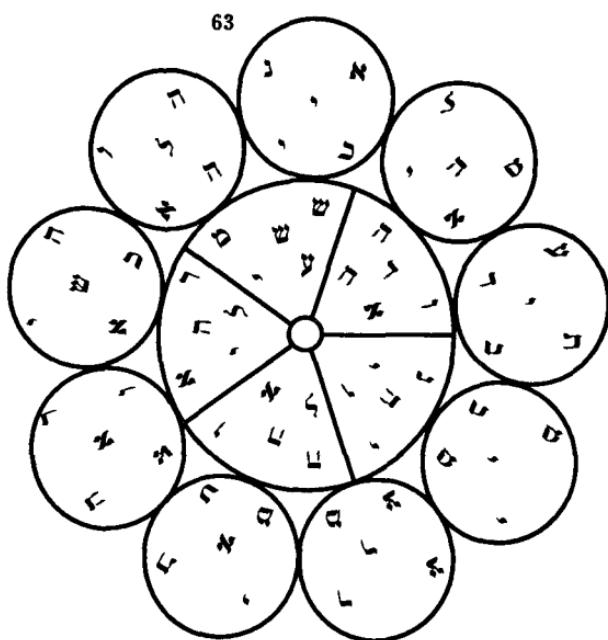
60. מקום השכל גימ" שכל הפועל.

61. שם אדם עולמו, ישראל, והשכינה על האדם גימ' אחת.

62. אנק"י יהו"ה אלהיך גימ' הדם מעיד.

חיי העולם הבא

ט		שׁ
	שׁ	
וּ		עַ

63. ט' כדורים אנכי, ושמע ישראל באמצע, ולמעלה, שכינה על האדים כזה,
(זהינו 9 אותיות המרכזיות בעוגלים בಗימוי).

א		ר
	ה	
ו		ל

כ' הנוף הרכבתו מן הדר".ם. ודם הזכר הוא מעולה בסוד פה ס"ח ודם הנקבה שהוא כדמות דם מילה, שאמר, מי לה' וחשוב חיבור פסח עם מילה, ותמצוא פ"י המ"ל ס"ח, כי פ"י ערך ל"ב וערל בשר, הוא ערל וטמא ואינו ס"ח, והסוד ס"ח הוא חכ"ם כל מי שמיל פיו, ר"ל לשונו וشفתו ופותח אותו לדבר באותיות, כמו"ש "למען תהיה תורת ה' בפיק" (שמות י"ג ט) ומלאנו לשימוש תורה ה' ואינו אוטם אונו, כי "מסיר אונו משימוש תורה נט חפילתיו ותועבה" (משלי כ"ח ט). ומלאת לבבו להבין סודות גילגול האותיות והפוכם, לשם עבודת ה' ית"ש לבדו ומדבר בם תמיד, הוא האיש הרבק בה' לבדו. על כן תבין כי היפוך האותיות הוא אמתות כל יצור וכל הדיבורים. כיצד חשוב כי א"ב ג"ד ירו עניין אחד והם פעילים בלב האדם ציור אחד ראשון מובן, והוא כי א"ב ג"ד הוא יעקב,

ה		ו
	ה	
ל		א

ועוד מדרgin מצורות יעקב לפי שינוי אותיות המובן מהם, ומודיעים כי שם יעקב הוא שם ישראל, ועוד מודיעים בדילוג המחשבה ציורם כי שם ישראל הוא שם ייחום לאנשי ישראל כולם. תראה עתה איך דלגו העניינים במרוצת בשותף המחשבה הדברית בדילוג הרוחות והכחות והליך, וכמו שאלו ציירו בריאה גופנית, כן ALSO ציירו בריאה רוחנית, והרוחניות נ"ב יש לה כוחות ורוחות רכבים, לצירר בהם צורות נחשבות בכלל עת, ואם נתבאו במופתים הציורים ההם להשכליים, הנה נשארו עולמים שלא ישתכו ולא יסרו מלבד, אבל אם חסרו ולא נשלמו ישתכו בלי ספק והוא ככל' היו כצורות פרטיו הגופים ההווים והנפשדים, והאמתויות כולן קיימות בעצמן, והאותיות כולן קיימות בעצמן בין יוישכלו בין לא יוישכלו,

נ		י
	ה	
ו		ו

בן האותיות באמתית מציאות ובஹיות חיבורן עם הבריות והספרים הנושאים אותן הן מושכלות לעולם בכללם בצורות הנושאות על החטירים השפלים שקיים תמייד בכללים, וע"כ אתה בן אדם היודר ברך מאד פן תשכח תורתך אשר גלגלת אותה לקיים בנפשך בפרטה, אבל הפוך בה והפוך בה עד שיקום בידך מה שראוי לקיים ממנה, ועשה מה שאינו מצוי עלייך בה, כי היא חייך ואורך ימיך, וממנה תכיר כל מה שאין ראוי למסכיל להיות בלעדיו, ואו תצליח את דרכיך ואו תשכיל.

והדרך אשר תחוק בה ותדבק בה כל ימיך, תהיה דרך היפוך אותיות וצירופם, והמובן הבן ושם בהבנתך אותו שמחה עולם,

ה		ו
	ר	
ח		א

והשמהה העיר עוד לבבך להוסף היפוך והבנה ושמחה ותענוג רב, ותמהר להפוך כמי שמהפרק לחת החרב המתהפרק לכל צד, לעשות מלחמה עם האויבים הסובבים, כי הדימויות וציור המחשבות הבטולות הנולדות מרוח יצר הרע, הם היוצאות לקראת החשבון תחיליה ומקיפים אותה כמו רוצחים, ומכללים דעת בני אדם השפל בעוון אדם וחווה, ואעפ"כ יש לאדם תקנה לבדו בשובו לאכול פרי מהחייה לעולם היוצא מעין הנקרא חיים, כי החיים הם חכמה, ובכל פרי-עץ שפע צירוף נבואה משמע מקודש. ועל האדם נאמר, ועתה פן ישלח ידו, ולא נאמר על חווה פן תשלח ידה, ואמנם ידו היא יוד' של השם שהוא השילוח הנאמן מהחייה.

על בן הרוצה לגלגל האותיות ולהפכם פנים ואחרו כצורת גלגל ולקבל מהם ענג ולא גגע, יהפכם תחיליה לפי המודמן וירגיל עצמו מאד בהתחפכוthem עד שישיה בקי בהם הרבה מאד, ואח"כ ישים עצמו להזכיר את השם הנכבד והנורא

כאשר נפרש לפנים. ובהגין להזכרת השם לפני צירופו והופכו גלגוליו גלגוליו יוי"ד פעמים, ואו יחויז הוא בחכמה והחכמה תחפוֹץ בו ותרצהו רצון אמיתי, ותגמליהו טוב ולא רע חיים ולא מות, אבל אם הוא יבא להפרק הטבע והשם, השם והטבע מוכנים להפרק טבעו, כי סוד המציאות הוא כלל בנו' דברים הראשונים ומציאותם כאחד. והסוד הראשון נוטריקון בם שדר"י והם שלשה דברים יחד⁶⁴,oSוד השני הוא והבנוטריקון שככל טבע נפש והוא שט"ז, ולא שהוא בעצמו כך אלא מפני שהמצא בכל שפיע שט"ז, כלומר כל שפיע הנשفع ומשפיע יש לו מניע וחושך דעתו מהשיג משפיע על אמיתת מהותו ונקרא משטין, ואם ימנע את השפיע מכל השגה למגרי הוא שט"ז גמור. ואם ימנע מעט הנה יהיה מלאך, והוא שיב מהיפך להייפר, ובאמת הכוונה במציאותה אינה אלא להיות עוזר. והרמו על זה, "לא טוב להיות האדם לבדו עשה לו עוזר בוגדרו" (בראשית ב' י"ח) ופירשו חכמוני ז"ל, זכה עוזר לא זכה בוגדרו להילחם. וע"כ לפי זכותו לב נפש מלך במלחמה, וזה אמרם להילחם, ואין זה העניין צרייך פירוש כי מפורש הוא לכל משכיל מקובל והמשכיל ההוא בדעתו, סוד מלחמתו יכח הרבה, ובקשתורו⁶⁵ ילחם אותו, וכשיציליח לא יראה ממנו, כי אלהו עמו אשר הוא השלימו. ברוך כבוד השם ממקומו.

64. שלשה דברים יחד רית' שדר"י.

65. הרבה גימי רינו, ובקשתו גימי שדי' במלואו.

ואמנם באמת תדע כי הדבר הנקרה בעולם שר שלט ומושל על דעת האדם, וסודו ש"ז ר"י⁶⁶, והוא בנימ' בית' דין⁶⁷ של מטה והוא מציאות השג'ה, כי הוא שר המחשבה והוא ראש מר"ש המדרש והוא שר"ש האיד"ם, ואין ספק כי הוא הפנויים, כי סוד פנויים נלא פ"א נו"ז יוזד מ"ם והוא שר הפנויים, ודענו בסוד דומני"ש שהוא הרהו"ר וממנו יוצא דמיינו"ש, והם ז' שטנים⁶⁸, אשר לכל אודם מהם ד' פנויים, והם כ"ח פנויים ונשלם מציאותו בשנה זו, שהיא שנת חמשת אלףים וארבעים ליצורה, מפני שהוא תכלית מחוזר חמה שהם ק"פ פעמים כ"ח ונשלם מהלך ח' שמות⁶⁹ שסודם פ"ח נס"י, וסודו יצח"ק. והסוד כ"ח פע"ל הויה בפע"ל⁷⁰ היה בפועל אשר הוא הפע"ל בדי"ז, ומזה כולה תוכל להבין מי הוא אשר הנזכר השולט אם הוא טוב, יש בקצת פועלתו רע מצד הפטרים והגפעלים, והרע שהוא הוא טוב להיוות המת מידות, ואין ראוי לבטל טובה הרבה בשליל מעט רע, וע"כ יראה כי טוב ההוא הרע בעבור הפטר, כי הפטר סכל ואנו חכם והוא מבקש להיות שופט את שופטיו, ולא הבין הסכל אמונות המזיאות בידיעת השם היוצא מן אנב"י, וב להשגה השם היוצא מן שמע, והחכם בסודות אלו יוכל להציג מציאות השם ויחדנו, או

.66. ז' שטנים לכל אחד ד' פנויים ז' פעמים ז' גימי כ"ח. פנים גימי ק"פ.

.67. ח' שמות הויה גימי כ"ח פנויים וכן פ"ח נס"י וכן יצח"ק, ופעול הויה מספר אחד.

.68. הויה בפועל היה בפועל מספר אחד, וכן הפעל בדי"ז.

הוא היה מכיר באמת מי הוא שרו של עולם והיה מכיר מי הוא עלול משורש, ואם הוא אלוה הוה אינו אלוה, והפסוד כי רוח אחת⁶⁹ היא ונקראת רוח הקדש והוא בעצמו משטיין כ"ל שט"ז, ואין דרכו להיות משטיין כל מלאך, כי אין דרכו אלא ניסיון וכן הוא בגימ' רוח הקדש, רוח מנשה כל צדיק, כי המנחה לעולם לא ינosa אם לא יבקש דרכיו צדיק, ובבקשו דרכיו צדיק דין הוא לנסתותם מכל צד אם הוא ראוי להצדיקו אם לאו, ועל זה נאמר מה שרמזו חכמיינו ז"ל, המעיין בהפלתו מזכירין לו עוננותיו, והוא אצלנו סוד גדול לפि טעם העניין למה זה ועל מה זה.

ואחר שהדבר כך, איך יתכן שלא ינosa התלמיד המקביל ואת החכמה (העלינה) האלוהית בכל דרכי ניסיון מהמלמד האלוהי והמלמד האנושי, כי זאת החכמה העלינה נמנעה בטבעה מהמupil אשר לא יסמה ללבת באלה הדריכים האלוהיים, ואם נמצא נאמן רבו מחויב למסור לו כל מה שיודיע עד סוף דעתו, ולא יסמה ממנו אפילו נקודה אחרונה שהוא עמוק מADOW. ואם יוכל לקבל, פעם יתבונן לו ברמזים מספוקים לו בהבנתו ופעם ימסרם לו בראשי פרקים פה אל פה ופעם יבארם לו מפורשים. אבל אם בחנו רבו ונמצא בלתי נאמן בכלל ניסיונותיו, אסור לו בתחילת האיסורגולות אפילו דבר קטן מזאת החכמה, מכל שכן דבר שת"ר שהרב חייב מיתה בידי שמים.

.69. רוח אחת, רוח הקדש מס' א'.

וכאשר יקרה לו עם רבו כן יקרה לו עם השם, ולפיכך ראוי
בדעתו לכתוב בפירוש דרכי הניסיון אך הם בניסיון כדי
שישתורל בכל לב וככל יכולתו להיות נאמן לבוראו, וידעו גם
הם לנסות לתלמידיהם לכבוד השם ית"ש וית', כדי שלא יהיה
עדת השם בעלי המקובלים, כצאן שאין להם רועה.

תחילת בחינת כל בוחן תלמיד שմבקש קבלה אלוהית צריך
להיות הבוחן, בוחן ומנסה תלמידו לכבוד השם
יתברך ב"ה, ויהיה כוונתו לשם שמים, ויהיה רצונו לעוזר לתלמידו
באמת, עד שיבין התלמיד שכוונת הרוב לשם שמים, וצריך שיבחן
התלמיד בדרך האנושית הנקראת מדות, כגון חזוק לבב ואהבת
החכמה לשם ומעט כעם וסבלנות הרבה, ויהיה רחמייו אפילו על
שונאיו שלו כשהואנו שונא המקום, ונדייב לב ורוחו נאה ושמחה
לב וככישת יוצר הארץ ובזיוון תאות השרפה, וכבוד ובזיוון תאות
המאכלים רעים ותאות נשים אסורים, ואהבת השם באמת
ואהבת האמת, וشنאת השקר וצניעות ובקשת כבוד אנשי החכמה,
וכבוד ספרי החכמה, והאהבת שמיית הקדריות החכמה, אשר אי
אפשר בלעדיה,eahbet רוב הלימוד, והחוורה מה שקיבל פעם
ופעמים ושלש עד שישודר אצל לביבו כמו שמסודר בספר,
ובקשת תוספת חכמה בכל יום ויום, עם כל זה צריך לעיין בדעתו,
אם חזק הוא או רפואי, העני הוא או רב, אם כוונתו לשם שמים
בhashatrolotu ברוב הלימוד או כוונתו להתעשר או להשתרע על בני

עמו ברוב חכמתו, ועיקר כוונתו לשם החכמה האמיתית, ולא לשום כבוד עולם הוה החיים ההבלים הקצרים האלה.

ואחריו שתבחןנו וימצא שלם ונאמן, חובה עליך מצד השם ומצד החכמה למסור לו כל דרכי הקבלה אחד אחד בכלל ובפרט, והתלמיד צרייך לשמעו לרבו ויעשה על הון ועל לאו לאו, ועליו אמרו, "יהי כבוד תלמידך חביב לך כשלך". והוא נצטווה על מורה רבו כמורה שמים, כי אתה לו כאלהים והוא לך כ מלאך, ואין אלהים עושה אלא רצון מלאך, ואין מלאך עושה אלא רצון אלהים, וכמעט אלהים והמלאך דבר אחד לו לי שזה עילה וזה עlol.

ואם בחתת תלמידך ומצאת בלתי שלם בקצתם אל תבהילו מיד, כי הנפש מדתה וטבעה בשינויים, אבל גלגוליהם במדוע ובחכמה ושוב וכחנהו עד שלא ירגע שאתה ממנו, ואם שב שוב וקובליהו, ואם לא שב בchnerו עד ג' פעמים, ואם שב אל תמסור לו עדין עד הייתו קיים וחוק ושלם וחוק ואמץ בתשובהו, ואם לא שב הרחק מהכיעור והדומה לו, אבל התלמיד השלם עשה עמו אותן לטובה ויראו שונאיו ויבשו, כי אתה עורתו ונחמתו בעורת השם יתברך שמו ויתעלה לעד אמן.

וזאת היא הדרך אשר תמסור לו, כתוב לו עשרה שמות מצורפים אלה זה אחר זה, ואחר כך תפרשים לו כפי מה שתראה מפורשים בספר הזה, וישביעו על קבלתו שישמרנה.

זו היא השמות העשרה:

שם הראשון שם א

כהה	אבא	להה	מהש
הקט	הרי	מבה	יזל
חוו	חהה	מלה	נלב

עלט	סיט	ילי	והו
ההע	לאו	אלד	הוו
פחל	לוו	כלי	לאו

וישר	לבב	לבב	ריי	אומ
יוו	רעה	חעם	אני	סאל
מיה	מעש	ערוי	סאל	מייה

נזהה	שאה	ירת	האא
יחו	להח	בוק	מנד
ההה	ילה	וול	מיב

פיו	מבה	נית	ננא
מחי	ענו	יהה	ומב
מומ	היי	יבם	ראאה

והו	החש	עמת	דני
نمם	הרח	מצר	יל
רמב	חבו	אייע	מנק

שם השני שם ב

הבה	מלך	לב	לוּחוֹ
המת	אבי	יה	ילֵבָה
וקה	ראה	מיה	שְׁמַנִּי

מעל	וטל	כלל	האל
העל	ולי	ילי	וּחוֹ
הפה	אסו	אדִי	יוּנוֹ

השר	כלב	אחר	אני
ימו	עלע	עמי	אמי
ויו	שרה	עמו	רלי

הנה	כתי	כתר	כח
תהי	אהה	ווק	חלש
הוה	מלא	ולי	רים

ממה	נוב	תבי	ארן
יום	עהה	ניה	מנב
פיו	מיה	מיה	ואה

עצם	אהה	דין	ומג
مبر	עהח	מני	הוב
וחם	ריש	קליז	דממ

שם השלישי שם ג

וושם	ירד	זיב	המו
אבק	יעי	ל לנ	יעם
יעח	ל מה	ויע	לעה

זהה	ליין	אומ	היי
לשנ	LERİ	בחד	וותם
טמה	ווא	יבי	דלל

עסב	הימ	לרט	עלצ
ישם	HIR	ודן	למא
בוי	לב	לית	נחת

מייע	ו אש	סחי	ארדר
האמ	פנח	היי	לאר
מנא	שאו	כחב	ל לנ

מלו	האן	הבה	יתי
התם	הבה	אחי	ריטם
החו	קני	וחוף	תתם

מרט	הוה	ייי	יקן
כאי	יהה	אהע	לմב
הוי	חהח	חהח	כוט

שם הרביעי שם ד

שמו	ירד	זיו	ועל
ACHI	יהי	לבן	העם
על עקב	מעל	עלי	הימ

זהות	ולא	איב	הוד
למה	ירו	כהוי	מהלך
שטן	NELI	DOM	ליו

סבב	הזר	הLLL	נאצ
למה	ימר	מני	ימע
שיו	לבב	רתוי	עליה

אםא	אישו	כחי	RAL
ניע	נפח	הווה	NEL
מהם	אישו	יסב	RAL

להם	קנא	כחא	תמי
ומה	ההוב	פחה	רים
הווה	ynthia	יהו	תמי

מוני	ואה	אהחה	לבן
רמא	כחי	עה	ימק
הווה	היה	יהו	ומכ

שם החמישי שם ה

יבם	לבו	ליק	הממ
דרדי	ימח	הני	כיע
וויי	רמה	ירכ	ארוי

מעי	ראשן	ויב	חול
בללה	ילח	אבא	וסכ
לטה	וינו	מהו	וזזה

ממם	להר	חעי	ולם
הער	למי	והם	עמת
ואא	רישח	זוב	מאי

זהם	יהה	לי	נלה
טאו	ננה	שכח	להה
ימת	האת	מנם	עיי

רנסן	יבק	יאו	לשנה
שלל	לכה	עחן	מיי
ברה	קאו	עליה	ינה

עווי	בפה	ננה	לחוף
יהב	הווה	יהה	דיא
חרם	אלו	ורם	מאה

שם השישי שם ו'

רמי	מלב	ני	امي
יב	יחם	קלה	המכ
דיו	רזה	כיד	רייע

סלה	אבו	שי	כלע
woo	אמב	וחדר	תאל
כהו	יהו	לנו	הימ

הוא	שים	זבח	מעו
מאם	להה	יהוד	למא
רעם	ירח	ערמו	מתי

לעוי	לייצ	תטה	הוזט
נזהה	למן	הוא	נהמת
הלי	שמה	הייא	תינג

נבל	בקו	אהוי	שמי
לשך	קלא	עללה	נהי
סחר	יבח	ענו	הלי

האל	הרחה	לוה	ירבי
יחד	הומ	והא	הוות
ARP	חנן	יחי	יבט

שם השכיבוי שם ז

וואח	זמר	באה	וואא
אהה	מלו	בלט	ימה
תחה	וואו	תחה	דיא

סמא	לעפ	הרמ	ומי
והל	אחב	ברפ	ווי
ושה	שוח	ימן	HIR

לתח	עמי	תאה	אמו
אנש	מיים	יתי	המן
עההי	יאא	ניח	יהי

להل	נכוו	זהה	כוי
ללם	יער	הוע	ממך
מהה	רמה	כני	זיל

יטנן	רטו	מהב	למלך
רצוי	ויב	הלה	דין
בנרכ	דים	יעה	ולר

קאע	lol	הזהה	בכעה
בשו	ינק	חמל	מלא
מלב	יהל	יהל	יהש

שם השמנינו שם ח

רמי	להה	לאה	ומו	האי
הוא	בכח	אהחה	ומו	בכח
הייא	כמה	לדו	ענו	הייא

סמר	חוב	ברח	ווי
מיט	המפ	עשה	אלוי
יני	וראש	פלא	הוה

אמם	ארתי	אלוי	עמי	אמי
תעה	התה	יני	עמי	התה
הוה	יני	יני	עמי	נחש

מהל	ונכ	כימ	הרט	כימ
ולוי	יעז	נען	טליה	יעז
לחט	כהו	רדו	כטה	לחט

נדר	יהע	כתר	ציר	ציר
ליל	וים	ihil	רב	לילה
קומ	הבה	ודרי	טני	קומ

ומב	לווי	החי	מיב
קעא	ינק	ההם	אללה
שלב	הلال	עשה	על

שם התשיעי שם ט

כמת	אני	ליה	מבש
הממ	היי	مراה	יצל
חו	מנה	יחי	נמכ

וואו	ייי	סבט	עמם
החי	אנדר	להו	המע
לוו	כבי	ליו	פNEL

והר	LIB	אומ	רלי
יהו	רעה	חומר	אני
מרתה	על	ערוי	סאל

נינה	השא	ירת	שאה
יוו	לחה	מנד	בעק
השה	מכב	ויל	ריה

פא	נלה	נות	נזה
מי	עלו	יאה	והב
מהם	הלי	יימ	רלה

והו	דלי	היש	עלם
נקט	ירל	הבה	מור
דרב	מכק	אלע	חו

שם עשירי שם י

אדם	בכה	העך	ליל
מרט	נוק	רית	ל התב
דימ	יהו	עללה	שלו

מהם	ילה	ירח	ומה
אבי	ומו	ת harness	עלוי
אפה	אללה	ימן	תנו

מייש	לי	ראל	הייה
אני	רוח	העם	יחם
מעט	ירע	להא	והו

הנה	ראש	יתני	הוא
לבבי	חוק	דמע	דנכ
הלי	אללה	יםיש	זכב

בלב	המו	ניב	מלפ
הנא	ערן	וחם	האל
ובבי	יומט	סיו	ליימ

תכם	אהוי	באש	המע
יום	רצוי	מיה	ליה
והה	ים	לנו	

הנה כבר כתבתי לך העשרה דרכים של שם בן ע"ב⁷⁰ אותיות, והם מבוארים עפ"י הקבלה. וצריך שתבין מזה העניין כל דבר על בוריון, ותדרע כי אין בכלל חכמota הקודש כואת החכמה, כי היא קרש קדשים, והיא תכלית כל הדרכים שאפשר לאדם להשיג במידעת השם והשגת פועלותיו והברת דרכיו ותאריו, כי שמותיו יתעללה הם הדברים הקרובים אליו מאוד, והם הם אמיתות תורהנו. אבל ידוע לכל שעל שכל מקובל שיש בכל מכתב דברים מובנים לחכם אחר, ואינם מובנים לחכם אחר, ועל כן

70. העשרה שמותה הנו כך הראשו יוצאה והיו מגי פסוקים והם בשש בתים כמו ויו ובסל בית ד' כמו גי קסרין ד'יו ובכלל בית ד' שמות ברוחב ווי' שמות באורך הרי ייב' שמות בכל בית והם שיש מעלות לכסא וויאיד פעי' ווי' הרי שישים. ובכלל בית ג' גופים באורך מהם ג' שמות באורך והם ט' אותיות. א"ג הז"ט הם חסדים דאבא ואינט מובנים ובודחו"י הם ח' גבורות ומובנים נמצא בכל כדור ט' אותיות נמצא בכל שם כ"ד כדורים כמו ווי' ובסל הה"ג ק"כ כדורים והגבורות דאבא הנו החסדים דאמא והם בהיכל קדשי קדשים דבריה בחב"ד (וכל בית) דבריה וכל בית אחד שם ייב' שמות עומדים בריבוע תוך ד' כדורים וככדי' כדורים הראשונים הם התוו"ז והשנאים תוכי'י והשלישים ראשיו' והרבייעת ראשיה והחמשית קמ"א נמצא היה"א וכל ה' שמות החסדים יוצאים שנייה מן הגבורה הראשו יה"י וכן כולם ובכל בית ייב' שמות והם ייב' מזלות וכן בכל גוף ט' אותיות והם ג"כ ייב' מזלות חז' משבי' שהוא עפר ונכלל שם מ"ב הם ז' כוכבי לכת ויה"י אמר"ש וק"כ כדורים הם אדם העליון בסוד בצלם אליהם כי אליהם ג"כ ק"כ ואדי'ם העליון גימ' ריא"ו בכל כד' כדורים יש ריא"ו אותיות והם ה' פער ריא"ו בגמי' בצלם וגמי' ב"פAncchi' וכן בכל כד' כדורים הראשונים הולכים ריא"ו אותיות ממש אליהם כולו ממי"ס וכן בשניה כולו יודיען ונמצא בצלם אליהם בראש וכן בכל כדור הולכים ה' שמות אליהם ובגמי' נפשם.

יויעלו המוכנים למי שմבינים ולא יויעלו לי מי שאינו מבינים, כמו שאינו מועיל הסמים הרפואיים החלאים למי שאינו מכיר תועלתם, ויויעלו לחכמי הרופאים המכירים אותם שהם רפואיים כל חולי וכל מכה, בן אלו השמות הם סם החיים לידועיהם ומכיריהם. והם הבלי השמות בענייני מי שלא שמע שם לעולם, אף לרבים אשר שמעו שם הבלתים בעיניהם מפני שלא הכירו תועלתם, ואף אם אשר הכירו תועלתם האמיתית לא ישן אצלם דרך תועלת הרהיא, כי הוא הפך בונתם.

אבל אני יודע באמת ובבירור שהוא מביאה לידי השנת השבל חיי העולם הבא, והשנת השבל הטועל היא תכלית חי הנפש המשכלה, והוא סיבת חיי עולם הבא, ותדבק הנפש ההיא בשם ית"ש ב"ה לנצח נצחים ולעולם עולמים, יהוה הדבר הנקרא עצם אלהים ודמותו באדם חיים מתמידים בלתי תכלית בחיי הבורא אשר הוא סicutum, ועל זה נאמר "כי הוא יחיד וארך ימיך" (דברים ל' כ'), ונאמר, "וזאתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום" (דברים ד' ד'). מכללשמי שאינו דבק בשם אינו חי חיים תמידיים כמו היום שהוא תמיד, וע"ב מוסף מלת היום, וכן בכל מקום שהתחורה מזכירה התמורה העניין מזכירה שם מלת היום או שמי הארץ או שם וירח או מכל הארץ, רוצחה לומר המינים שגם הם קיימים, וכל עכ"פ על כל אדם להרגיש קיומם ולצערם בדעתה.

אבל הפתאים אומרים שהשם מסר שמותיו שהם כל' המציאה, לאדם, להשתמש בהם בהבל' מחשבותיו, ולפעול בהם כחפזו שינוי טבעם, או דבריהם וחוקים כהשבעות, וכל' זה אינו מרע ושכל, כי בודאי הקב"ה לא נתן כל' מלחתו ביד אחרים להלחם בוגנו וכגンド רצונו חילתה וחם. והאוילים חושבים שהנביאים והכמים הראשונים פעלו בשםות לצורך עצם, ומביין ראה מפסקים היצרים פרושים ארוכים, והם מפרשין אותם כפי ידיעתם כאילו החכמים והנביאים עצםם הודיעום פירושי דבריהם, והסיבה היא מפני שאחד מהם אינו מכיר כוונת השם, אבל יהסו שקרים על השם ועל אהוביו ועבדיו האלוהים.

ואולם האמת כי הש"ית ב"ה לבדו אשר בידו נפש כל' חי יודע דעת נביאיו, ע"כ מגלה סודותיו להם וסתורי שמו, והוא מדריכם ומנוהגים את אשר ידברו ואת אשר יעשו, וכששולח אותם אל' עם אחד להגיד להם עתידות שיגידו בשמו, מופר בידם כחות משונים טבעים, כדי לעשות מופתים מורগשים לעין כל' רואה, וכל' זה באמת לעם אשר נשלח אליהם הנבואה, כי נראה אליו ה', וכי הוא צווה לאמור ולעשות כל' אשר יעשה.

והנה אנחנו קבלנו שהדורות הראשונים שקדמו למשה היו חכמים גדולים, ומהם היו נבאים כארם ונח והאבות, ואלו התמשה מצאנו עליהם כתובים המעידים שהשם דיבר אתם ולא מצאנו זה בזולתם, וכל' מי שקדם למשה זلت מה שמצאנו בעניין דבר ה' עם

חויה והגר זכרון דברי המלאכים עם נשים אחרות אין צורך להזכירם, זכרון מלאכי לוט וכל אלה יש להם קצתם דברי נבואה, ומהם סודות שאינם כפשוטם וצריך עיון גדול. ועל דורות הראשונים אמרו חכמוני ז"ל, נתנה תורה בראש הדורות, כלומר הראשונים היו בעלי חכמה ומדע ומכירות האמת, והוא מוכיחים לעם, כי כל הידוע האמת הוא מחייב להודיעו לכל אדם, כמו הנביא בעצמו, כי האמת אשר הכיר כל מי שיודעו ומכירו, הוא מודיע לאחר את אשר הודיעו לו ולנביא בשווה, אלא שהנביא יותר חזק בשלו האלוהי מהחכם, כי השפע האלוהי מכיר הנביאים לדבר ולעשות, ואל תקשה مما אמר האוומר חכם עדיף מבניהא, כי זה נאמר לכונה אחרת ואין זה מקום פירושו. אבל הנביא בידוע שרוב השפע האלוהי מכיריו לדבר ולעשות מה שאין החכם מוציא בשפטיו ובנפשו זה המכירה חזק, וזה החיזון, אבל מוציא חלש, וכפי מה שיזדמן לו ידבר או יעשה.

והנה הסכל אשר לא השיג דבר בכל העניינים האמתיים הביא ראייה להקשות על דעתו פעמים רבות מאנשי הומן אשר עברו, אשר עשו מופתים להלחם בהם עם השם ולעמור בנגדו בשם המפורש, והתהוו אחריהם חכמים רבים. והנה שכח זה המקשהamar משה: "ונתן לך אותן או מופת ובאות המופת... לא תשמע אל דברי הנביא ההוא... לו כי מננה ה' אתם לידעתי היישכם אהבים ה'" וכיו' (דברים י'). ואחר

שהדבר כן ידוע שהניסיונות הוא (אות) מأت השם לבחון אהובי האמת והשונאים אותה. וא"כ אפילו הכה והוא אשר פעל בו הנביא השקר היה ג"כ כלי אמת, וככה אלהי שחדש לנסות בהם באיזה מדריגת הם מהאהבת האמת, כי דרך מכיריו האמת, באמת שלא לעזוב האמת אפילו בעבר מופתים, וזה כי האמת אינה מתחבאתה לעולם במופתים מורגשים בלבד (אבל) ובמושכלים ג"כ. ואם יתבואר לאדם האמת באות ומופת ושביל א', לא זו מושכל בעבר אלף מורגשים בכואם להכחיש מה שהמושכל אצלו, ואם זו מושכלו בעבר מופת מורגש בידיעו שהוא מופת מדומה, שמדוברה היה והוא חושבו מושכל או קוראו כן ליהות אצלו המדומה כמושכל, וזה הטיעות ממית חכמים רבים שהוחשבים המדומה למושכל ונבדקים במדומה. וזה קרה להם מפני מזגם הרע שנמגו בם בעת יצירתם, ולא יציריו מושכל לעולם. ואיפלו למדו כל ימי חייהם או מפני מיעוט השתדרותם בספרי החכמה או מפני סיבה מהסיבות אפילו בהיות מזגם ישיר שווה בתולדות. וע"כ זה קרה להם בעבר שלא הרגלו מושכל אמיתי לעולם, וע"כ לא ידעו האמת מכל בני אדם כי אם נבייאי האמתומי שקבל מפיהם וידע מדעתו שכן הוא באמת מה שקבל בפה ומה שמספר לו מפני השם, מפני היהות והעניין כולם כן כאשר אמרתי. וא"כ לא יוכל האדם להתפאר בידיעת השם לאחרים, ואיפלו אם הוא יודע בעצמו מכל צד שהוא אמר אמת, ואיפלו אם יעשה בכך השם אותן ומופתים ונפלאות, אף"כ לא

יויעלו למקבלים כלל להוציאו שכלם מכח אל הפעול במופתים מוגשים להם. אבל העיקר למדם מופת שלי אמיתי, עד שישינו גם הם באמת מה שהשיג הרב המלמדן, ויצא שכלם מכח אל הפעול, ווישלמו השלמת הצלחות הנפש המשכבות להשאר הנצחות. כי זה לבדו הוא התכליות ושאר המחשבות של שאר התועלות הם בלי ספק מכל הרברים המונעים את הנפש מהשגת האמת, ואעפ"י שיש קצת תועלת בו, אבל התכליות העליונה יכולה מה שאינם קרובים לדמיונות הנמשבות אחר יצה"ר, והשם יצילנו אנו וכל הדומין לנו מהמחשבותיהם.

ואמנם אחרי שהכוונה בספר הזה להודיעו זאת למי שייחפוץ באמת, ע"כ ראוי לכתוב איך יתנהג כמ' בשעת הצירוף או בעת ההזקרה, עד שלא יסופק לו דבר מכל מה שאפשר לדעתה, מכל זה מה שידעתו אני מפי ספרים ומפי ספרים ומפי השם ית"ש. ואכתוב תחילת עניינים מוכראחים להקדים על זה, ויהיה התחלת הודעתה כללי חכמוות האלוהות בשמות ובאותיות, ואמסור לך אחריהם מפתח פותח כל מנעול ומגלה כל דבר סתום וחתום, ואפתח לך בו חרדי חדרים נפלאים נוראים שהם כבשונו של עולם⁷¹ המוראים סודות בית דין של מטה, שהוא ברית

71. כבשונו של עולם, שיי"ז ר"ש, ברית אברהם, ב"ית דין של מטה, אותיות הליב, גימי אחד להם. וכן שרי של כל וכן תכלית, וכן כל נברא ראשון וכן מציאות השגה וכן שר כל אדם אחרון, וכן חומר האדם הראשון, וכן נש שם כללי, וכן שם כללי לכל שכל, הכל גימי אי.

אבריהם, כמו שרמומי בסוד שר, שהוא שי"ז ר"ש, והנה אותיות הלב, שהם שרי של, והם תכליות כל נברא ראשון, וגם תכליות מציאות ההשגה, והוא שר כל אדם אחרון. והסוד חמר האדם הראשון שם כלל הbatis מזורען, וע"ב הוא שר כל אדם אחרון, כאשר נפש שם כלל של שבל, להעמיד כל עומד קיום אחרון, כאשר נפש שם כלל של שבל, להעמיד כל עומד קיום ובכלתי קיום, חזרה הלילה לקיום ממנו. ועל דרך זה תבין העניין הרاوي להבינו מכל אשר יבא אחריו, כי הדרך זהה לבירה המיוחרת, היא דרך השם והיא הקרובה להשגת האמת בזמן מועט כמו שלמדתי מתורת ה'. שהחכם משה החכימ את עם ה' בשלשה חידושים, עד שעלו כולם למדרגנות הנבואה או למדריגת הקרובה לה, כל אחד ואחד לפי מעלות עצמו, בשם עשרה הדברים. וכן זה בשמעך העשרה שמות מפי הגבורה אחר שתוציאם בכוונה שלימה.

התחלת הקבלה האלוהית שם שלש והן אותיות הנכתבות, כגון אמ"ש, בג"ד בפר"ת ה"ז ז"ח ט"י ל"ג ס"ע צ"ק, שהן ב"ב אותיות התורה שבנה נברא כל היוצר וכל הדיבור, והן כולם מלאכי עולם הרי אלו בפרטן ובכלן הם ההתחלה הראשונה.

וההתחלת השניה הנקראת גללה התורה ושמה אצלנו צירוף האותיות שמתוך הצירוף נמצא נמצוא כל הדיבור מצורף וכל היוצר מצורף.

וההתחלה השלישית נקראת רוח הקודש והוא המנעה הנגל הוה התורי, ופעולתה נמצאת בנקודות המנויות האותיות, כאמור החכמים "דמאי נקודתא באותיותה כנסמתא דחיי בנופה דאנישי". פירוש: דמותה הנקודת באותיותה כנסמת רוח חיים בגוף האדם, כלומר שהאות ו' לא יתכן לה טעם בלי נקודה, והנה א'ב נ" התחלות הללו שם אותיות צירופים נקודות, ונטריקון שלהן אצ"ז, מצורף צאן, בסוד משה רועה צאן, ואו אדם רועה צאן בהיותו שלם כהאבות, והצירוף מגנגל האותיות, והኒקוד מגנגל הצירוף, ורוח האדם אשר אלהים נתנה מגנגל הניקוד, עד שיציריו ויאירו בנפש ציור הרاوي לכל משכיל מקובל.

ואחר שהקדמתי אלו נ" התחלות של קבלה, עליך שתדרע הכוונה כולה שביהם, והוא שתדרע כל האותיות אינם כי אם סימנים מורגשים נפעלים בידים, שהם כל הפעולה האנושית, והעט הוא הכלי שבו המכtab מציריך, וכאליו הם אצבע הכותב ומצייר ציורי האותיות, וכאליו הוא אמצעי בין שני גופים, גוף פועל וגוף נושא צורת הפעולה, ר"ל גוף האדם וגוף הקלף שהאותיות מצויות בו, והעט הוא מתנווע ומניע הדיו מן הקמת אל הקלף והדיו דומה לחומר, והדעת האנושית נותנת בו צורה, ולא נמצא אותן מדיין בלתי צורה ולא צורה בלתי אותן מדיין, וכל העצבים שבהן יתכן לנחתם שם בכל דין, ועשה הש"ת ב"ה החכמה בצורת אותיות, לפועל

אותם בידי אדם כדי שיורגשו לעיניים, עד שיתתקכו הצורות ההן המורגשות, ויושנו בדמיון מוחשבות הלב, וממחשבות הלב יבואו במעלות הבנת הנפש, ותצייר הנפש בצייר שכלה המוטבע בה בכח מציאות העניינים המובנים מהאותיות בפועל שלם כמו שיורגשו לעיניים העניינים הטבעיים הקרים והלחים המשיים בידים, והיבשים והחמים אחר הנגעה, כי אין ספק שהאדם הרואה האש א"צ למשמו עד שיבחנו לו לדעת אם הוא קר או חם, כי כל בר דעת יודע זה בלי מישוש שהוא שורף. וכן רודר הוא עשב השורף, כל אדם יודע שטורף את הגוף הנוגע בו, ר"לبشر האדם, אף"י שבשו עב, וכיוצא בוה בשאר הדברים הידועים. וכן האותיות כבר נודע בכירור שם מחכימות הלבבות, כי זהطبع בראיהם, ולכך ציוו וכתבו בספרים, ואף"י שיש אנשים רכים שרואים צירום ואינם מכירים תועלתם הם כמו הבהמות, כי ההבדל בין האדם והבהמה הוא הדיבור, והדיבור הוא האותיות הנוכרות ב-ה" מוצאות הפה, והן חוקות בקול וחצובות ברוח וקבועות בפה, ואמנם ההבדל בבני אדם הוא הבנת דרכי ענייני האותיות,ומי שיודע יותר בסתריהם הוא גדול מחייבו אצל השם, והוא אשר השם משפייע עליו מחכמתו יותר באמצעות האותיות ובבנת דרכיהן. ואין ספק שככל הצירוף והניקוד נכלל בוה, ואמנם כל משכיל יודע באמת, שיש ספרים שמחכימים את האדם אפילו בפשטותם יותר מאחרים, אף"י שאלה ואלו מאותיות שוות ולשונם אחד, כי שיש ספרים רבים כתובים משירים ודברי חיים

ומעניינים שאין בהם תועלת נדולה ותכונה רכה, וייש ספרים שיש בהן תועלת נדולה ותכונה נדולה וסודות נפלאים, עד שמקרבינו את האדם ליריעת השם ולהשגת חכמה נפלאה. וידוע שהמשתרל בראשונים (היוינו בספרים שאין בהם תועלת) סכל הוא וסכל יהוה, ואם החכמים מעט עדין מחזיק בסכלותיהם, אך המשתרל באחרונים והמימות עצמו עליהם הוא האדם האמיתי, ושילם מה שהיה חייב לבוראו שלך נברא.

ואם כל ספרי החכמתה מביאים את האדם לידי החכמתה הזאת הנזכרת פעם אחת, בהשתדרלות נדולה אחר שנים רבות, זאת החכמתה אשר היא חכמת השמות, היא לבדה באמת המביאת את האדם לידי השלמות האחרון, אשר הוא השנת האלוהות, שפעמים רבות מادر בהשתדרלות מעוטה אחר זמנים מועטים, יבוא האדם ממוגן ומובן ומורגן כאשר זכרנו מהמידות הטובות הבינוונות שהן הקדמה יסודית, לזואת החכמת העליונה הקדושה והטהורה הנכבדת.

ועתה אודיעך את אשר תעשה בבקשך השנת השם. דע בני יeorך אלהים, כי השם הוא עצמו, והוא עצמו הוא שמו, ושם השם המינוחד לו הוא מרכיב מ-ד" אותיות, והם באמת יה"א⁷², והם אותיות הנעלמות, ובעבור שם ראש תוך

.72 יה"א הוא הלחש אך הא' אינו בא בלחש רק במקום שר"ש כת"ר ששם שם אהיה והלחש הוא רת"ס שהוא (אל"ף), אהיה הוייה אדני".

סוף יירו על השם שסודו ראש תוך סוף, והוא סוד כל'י הנקרה מקום⁷³, ונקרא ימן, הוא אמון, וזה בחשbon המרובה יוצא מן יה"ה, וזה בnimteria ארבע אותיות, ושניהם בצירופם החמר בכה זו⁷⁴ מקום וקן, מהטבע, וסודו מطبع הנקבה וברון, כיطبع השמיים מים, גםطبع המים שמים, והבן זה סוד הראשון המופלא ממש אמרנו, אם דומה לركיע בעניין צבע התבילה, והוא לזכרון שאם תוכיר תוכיר ותיזכר ואם תשכיה תשכח ותשכח. והסוד מ"מ קו"ף ו"ו מ"מ⁷⁵, והכל שם ח"י ודעחו, שהוא יוצא מן יה"ה ובר ונקבה⁷⁶, וזה סוד השכינה, שדיי ואדם וחווה, ובר ונקבה, אך הוא הסוד צלם אדם וצלם חוה, זכר ונקבה והוא י"ה פעמים י"ה שהוא רכ"ה, ועוד י"ה פעמים וזה שם קפ"ה, הרי שניהם זכר ונקבה, שנבראו מהרכבת שם י"ה בשם י"ה, שם ו"ה בשם י"ה והאדם חי, והוא האדם לנפש היה והאשה חוה והסוד ח"ח י"ה ו"ה, ח' פעמים י"ה והם ק"ב, וח' פעמים ו"ה פ"ה, הרי הסוד כ"ח פ"ק, קח כף ומלאהו, כ"ף פ"ה, וחכior הפנים שהם אל"ף למ"ד, וזה הסוד נרמו למעלה מן העשרה שמות, מעניין פח נמי שסודו פינחס, שהוא תכילת

73. הויה במרובע מקומות: י' ברבوع + ה' ברבוע + ו' ברבוע + ה' ברבוע.

74. החמיר בכ"ח זו בಗימ' שדיי הויה הלחיש שהוא בשם עיב יורץ מוקי' שבאצלות שם מקור הלחש.

75. מ"מ קו"ף ו"ו מ"מ, שם ח"י, גימ' א' (משיח).

76. זכר ונקבה, השכינה, שדי ואדם וחווה, צלם אדם וצלם חוה, הכל גימ' א'.

מחזורי חמה, ועין שם ומשם תבינהו, וכבר הורעתיך כי החומר הנזכר א' הנקרא מבריה"א שסימנים אלף ומאותם ושתיים עשרה שנה כמספר שנות הגלות מהחורבן ועד היום והבן זה וסימנים, "אריה"ב אתכם נאום יהוה ואתם בני בנים ארייב" (ירמיה ב' ט'), וסוד זמ"ן זיון מ"ם נו"ן, וככלם החומר והוא נברא. חסר מספר מן נברא, ותמצא כוללשמי, והוא יהה"א שסודו משותף כמו שתראה. וזה דרכו הוא י' ופירשו הוא עשרי בסוד י' ירושלים, והשורש הוא ריא"ו של ים, והנה י' בחשבונו מרובע שכינה עם כל המספר אשר לפניו מ-אלף עד יוד, כל אות בסוד מרובע", ומספר אדני"י ושדי"י והם שמות הערפ"ל, אשר שם אלה"ם, והוא הרקי"ע העליון, והוא הנה"ר העומ"ד תמיד נצחי, ושמו "נהר דינור גנד ונפיק מן קדמוהי" (דניאל ז' י), כי הריא"ו פעמיים מעידים עליו והם מהשם והשם מהם ומיספרם כבוד אל, כי "השmins מספרים⁷⁸ כבוד אל"⁷⁹, שהוא הפנים "ומעשה ידיו מגיד⁸⁰ הרקיע" (תהלים י"ט ב') ושם יהה עד שם ויה מגיד הרקיע,

77. מא-יי, כזה:

א בגד הוֹזֶחַתִּי
בגְדַ הַוֹּזֶחַתִּי
גָּדַ הַוֹּזֶחַתִּי
דַ הַוֹּזֶחַתִּי
הַוֹּזֶחַתִּי
וֹזֶחַתִּי
זֶחַתִּי

78. מספרים גימי נפש, וגם כי פעמיים אלהים.

79. אל במילוי גימי הפנים.

80. ידיו מגיד גימי בכח זו. ידיו כמו בכח מגיד כמו זו.

שהם באמת דיוו ה"א, וסוד הרקיע יה' שלם⁸¹, שהוא יודע ה"א, והוא כאשר זכרתי.

ואמנם העניין השני הוא יה' ופירושו מצורף אליו יה', וא"ה מקום כבודו להעריצו, וסוד הי"א ששית, וסוד הראשון בר"ת והשני כ"ז⁸² ושניהם בת זכר ורוח הקודש שווה להם, וסודו צ"א בת קול מודיעץ צבאות, והכוונה כולה שיתופם הדבר הנקרא עשירי לשכלים הנפרדים⁸³, והוא שם השכל הפועל עם הנפש הנמצאת בנו, ההוא שישית לכוחות הגוף כלום שהם חמשת החושים, והוא אחת בסוד ה"א, המורה על ה' חושים מורגשים ועל כה א' מיוחד מצויר פנימי לכל הגוף, ואמנם יה' א' כבר התבادر שהוא שם השם המוחדר לו יתעללה בחילוף הסוד הוא, בהיות א' במקום ה", וה" במקום א", יהיה השם יה'ה, ובשימושו היה והוא יהיה, שהם רת"ם, והזמן כולו אצליו שווה, מה שאין כן לנו, וכן אה"ה שהוא שם העצם, ג"כ בחילוף א' לוי, ווי לא'. סוף דבר תרע לך שאין לשם שם העצם, שלא יהיה בו יה', כי יה' הוא עיקר השם, ובתוספת וזה אחורי שהוא סוף השם, יהיה השם כולו שלם, יהיה

81. יה' שלם גימי הרקיע.

82. העניין השני הוא יה' ר"ל וי' דהלהש הצדורים המתחילין ב-ו' במרכבה עומד והוא באמצעות וסביב הרראש התוון.

83. ברית כ"ז, בת זכר, רוח הקודש, צ"א בת קול, מודיעץ צבאות, מספר א' לכולם.

84. מה שאמר והשנוי ר"ל הלחש והוא בגימי כ"ז עשירי לשכלים הנפרדים הוא מט"ט.

(הויה) יהו"ה ובתוספת א"ה לפניו, שהוא ראש השם שלם ויהיה אהיה". וא"כ הנה י"ה אמצעי בנים ולא יחסר, ווישלם י"ה להיותו חוץ השם. והנה סוד השם רוח⁸³

וסוד הראשון א' הי'ה, וסוד אהרון י' הו"ה, וסוד אמצעי י'ה י'ה, וזה סוד שם בן י'ב ורעם. ואולם י'ה מורה סוד ראש סוף, כי הראשוני מורה סודו י'ה קדמוני, והשני י'ה נצחוני, והסוד בשנייהם, תמיד והרמו, דברו אחד דברי אחד⁸⁵, זכר לנקבה זכר⁸⁶ בשני בטבע כל אדם שטן כל שטן אדם, והסוד שם העגול, שם המדרינה.

וע"כ כל הוכחה נודעת שדרך לקבל ממנה ממשלה אלוהית, והנה ג'ב כלל השם הוא ע"ז⁸⁷, וממנו מגדול עו' שם י'הוה בו ירוין צדיק⁸⁸ ונשגב, גם סוד אהיה", מתחלף אהיה", והוא הראש, שם עליו ד", הרוי אהיה", והוא יהו"ה, והוא התוך, שם עליו ד", הרוי הסופ, והוא י'ה י'ה, וחצי השם ו'ו ה"א, והוא ח"י, והוא الآخر, הוא הود"ז, אוד"ה, ודוי", ההו"ד, אהה הו"ד, הוי"ד, יהוד"א, הודי"ה, הוראה", (ס"א הור"י אודה"י יוד"ז ודוי"ה ה"ה ודאה"ה הוי"ד הוי"ד

85. י'ה קדמוני י'ה נצחוני גימי תמיד. וכן דברו אחד דברי אחד גמי תמיד, וכן דברי גימי ריו.

86. זכר זכר, בשינוי הטבע, תמיד, גימי אחד כל אדם שטן, גימי תמיד וכן כל שטן אדם, וכן שם העגול, וכן שם המדרינה.

87. אהיה יהו"ה וב' שמות י'ה גימי עז, גימי מגדל. הרוי גי פע' עיז', כי ב-יגיב צירופים יש גי'פ הוויה וגי'פ אהיה וויפ' יהה, עיז' עיז' עיז'.

88. יר"ו, צ' ו-צ', הוא וויפ' יהה יהה.

יהודיה הוריה הוראה). כי לשמו נאה להורות על כ"ב ההיו"ת שהם הו"ה בתוך הו"ה כמספר אהוי ייח"ד וכל אחד לבו אל"ף ה"א, וסודו ל'ב פ"ה, וכל פ"ה מיל"ה⁸⁹, ושניהם צריים למול הלב והפ"ה, בפיק ובלבנה, הפה להזכיר בו את הנזכר בהוכרת השם הנכבד. והלב לחשוב לשם בעת ההזכרה. כלומר באותיות השם בעצםם, כי הם תכליות ההשנה, והוא סוד הדיבור בולו, ו"ו י"ד⁹⁰ ויו"רו או כבוד א"ל אלהים⁹¹ פ"ה ס"ד⁹² הנולדים מן ה"ו י"א עליונה, הפס"ד⁹³ הוא, בהיות כוחה החלק העליון שהוא יסוד טبعי, והוא טבע יסודי, כלומר טבע כללי, וודיעו האמת בכל זה כללי צורות האותיות המתמידות וחלקוּן, כי החלק קל לשנותו לשעתו, אך לא יתميد על שינויו.

וע"כ הכוונה הראשונה – להזכיר בשם השם, כדי לקבל ממנו שפע חכמה ורעת. והשנייה – להרבות מה שקבל ולהתקן הספיקות הנחשבות בעניינים רבים ולחוק השפע, עד שבו יותר שלם אצל המקבל ממה שהוא, ויעלה מרבה לדבר ויושב רוח הקידש. והשלישית – לקבל ציווי דבר בהגנת העתידות. והרביעית – לחוק הלב עד שיזכה יודבר ויכתוב. וה חמישית – לכתוב וללמוד

89. פה, מילה מספר אחד.

90. ו"ו י"ד גימ"ל לב וכן כבוד.

91. אל"ף ה"א דאהיה במלואה אם תקח א"ל נשר פ"ו שהוא אלהים.

92. פ"ה - וס"ד הוא ב' פעמים ל'יב.

93. הפס"ד הוא פ"ה ס"ד. העליון יסוד טبعי מא'. גם טבע כללי.

אותות ומופתים לשנות הטבעים בחלוקת בשעת הצורך כאשר צווחה השם.

וכל זה הדרך ידוע שהוא תלוי בשם יוסע⁹⁴, שסודו חכמה ובינה, והנה נסתרו מלאך האדם^ה, והוא בעצמו מלאך האלים⁹⁵, ע"כ נאמר, יוסע מלאך האלים⁹⁶, וזה הסוד הוא שורש כל מה שבא אחריו, ונימ' שלו המוכרה ב"יד אותיות הוא נודע מסוד ב"ז י"ד ע"ל כ"מ י"ה⁹⁷, ב"ז י"ע י"ד המכ"ל, ב"ז י"ע הכס"ל, מלחמתה להו"ה בע' מ' לך מרד"ר ד"ר והמוכרה שכח בסוד העיבור ואמנם לא תשכח והבן זה.

ודע כי בוה השם הקדוש⁹⁸ אין בכלל אותיותיו אותן ג', אבל יש בו כ"א אותיות כמספר יה"ו, שסודו אהיה^ה, ואמנם כל האותיות נכפלים בו והם רכיבם, אבל ב' האותיות בלבד לא נכפלו והם צ"ט, והוא לסוד גדול כי הם תכלית מספר האותיות האחדים והעשיריות מצד אחר, כי יש למספר ב'

94. יוסע גימי חכמה בינה. וכן מלאך האדמה.

95. מלאך גימי הויה אדני. ה" אליהם ה"פ אליהם. האותיות שאינן כפולים ממשות אהיה הויה אדני אלהים כזו יהיו אליים דין גימי ויסע.

96. יוסע מלאך האלים יש י"ד אותיות.

97. כי יד על כס יה, כי ידע הכספי אותיות אי להם וכן כי יעד הכסל.

98. שם ע"ב בכל צירופיו

הכלויות והם מצד אחד צ"ט ומצד אחד ק"י. ואמנם סוד צ"ט בignum' סגול, והוא אצלנו שם על ג" נקודות המעידות על שם המויחד בצורה זו, יי"י שהיא צורת ג" פע' יו"ד בצורת ג' פסוקים שוים במספר אהיותיהם, שהם ע"ב ע"ב וסודם דיב"ר רי"ז⁹⁹, והסוד רי"ש יו"ד וא"ו, ומטרו ראש"ז יוד"ז, וסימן אה"ה אש"ר אה"ה. וזה חוק ומשפט¹⁰⁰ בישראל מורה כאמור אנק"י הייתה ואה"ה, הרי לך זה לערות על ג' הוiot המוראים על הו"ה והיה ויה"ה, כי דבר אנק"י מורה על הו"ה, ודיבור היה"י מעיד על והיה, ודיבור ואה"ה מעיד על ויה"ה. וההבדל אשר בינם והוא כי הייתה השלישי השלש הראשונות¹⁰¹ הם דברי השם, והשניות הם דברי אדם¹⁰², אבל אה"ה אש"ר אה"ה, סוד שווה א"ך א"ך א"ך, וכן סודו היה"ה והיה ויה"ה הוא, יה"ה יה"ה יה"ה, והוא ו"ך ו"ך ו"ך, וחברים שנים ותמצא האלו"ה האלו"ה האלו"ה, וענינים שלשה עדשים מעדים על האלהות עדות ברורה, אל ה"ה, אל הו"ה, אל הו"ה, והיה ה"ה ויה"ה, היה ויה"ז היה, והוא אש"ר אה"ה, והוא אש"ר אה"ה. וזה סוד (נדול) סגול הנזכר,

99. ריי'ו במלואו רי"ש יו"ד וא"ו ואותיות ראשו וידיו. גימ' אה"ה אש"ר אה"ה.

100. חוק ומשפט, וכן, בישראל, וכן, אנק"י הייתי ואהיה, גימ' אחת מהם.

101. שלוש הראשונות הם ריי'ו מן הצדורים התוך תוכי תוכו.

102. ושנים האחרונים דברי אדם הם ה"א" הו"ה אה"ה גימ' האלוות.

וכל ס"ו סוד גלגל, והנה סגול סודו ג"ל ג"ל ג"ל, והם צ"ט.
וכן סוד ג"ל ג"ל, הר"ה הי"ה הי"ה, והוא סוד אלהיך¹⁰³
ודעהו.

ומאחר שהודעתיך סודות הדריכים האלה המשולשים בשילוש
קדוש המשולשות, וכל השם כלו הוא אחד, והוא שם המיויחד,
שהוא בעצםו שם המפורש, אודיעך כי יהו"ה הוא ע"ב בצורה זו:
י"ה יה"ו יהו"ה, כולם יחד ע"ב, ואחר שהוא בן הנה הי"ה יהו"ה
ויה"ה, שהם יהו"ד יהו"ד, הם ע"ב ע"ב ע"ב, ואמנם זה
בסוד עניין ה"ה ז"ה, וזה סוד עניין והיה ר"ו והז"ה והיה,
זה סוד עניין יהי"ה, ו"ז"ה ז"ה ז"ה ז"ה, והראשון לב והשני
דין והשלישי דמיון, ושלשתן כ"ז פנ"ם¹⁰⁴ עצמו, וסוד כ"פ ו"ז"¹⁰⁵,
וכ"פ¹⁰⁶, כפ' וכות, כפ' חובה. הנה אלה הדריכים כולם אשר זכרתי
לך הם כמו מפתח לפתח בהם דרכי שמות העשרה הנכתבים
למעלה, ואח"כ אראר חדרי חדרים אשר תכנום בהם, עד שתמצא
דבר המבוקש אצלך לתוכיתו לפי יכולתך, ועל תזוז מזה הדרך
בשם פנים אם אתה חפץ למצוא האמת, ובזה תצליח בעוזרת
השם.

103. אלהיך גימי גלגל.

104. לב דין דמיון גימי כו פנים.

105. כ"פ ו"ז גומי הויה אלהיים.

106. כ"פ ו"ז כ"פ גים כ"ז פנים.

והכן לקראת אליהיך יישראל הcn עצמן לייחד לבך וטהר גוףך, ובחר לך מקום מיוחד שלא ישמע קולך לשום אדם. והוא יחיד ומוחדר ומתבודד מבלי אחד ושכבר חדר או בעליה ולא תגלה סודך לשום אדם. ואם תוכל שתחעשנו ביום הבית, אפילו מעט עשו. ואמנם הפוך והישיר שתחעשנו בלילה. והזהר לפנות מחשבותיך מכל הכלים עולץ באותה שעה שאתה מכין את עצמן לדבר עם בוראך, ואתה מבקש שיזעיר גבורותיו. ותתעטף בטלית ותפלין ושים תלמודך ובוראך בידיך, כדי שתהייה ירא וחדר מפני השכינה אשר היא עמוק בעת ההיא. ונקה עצמן ובידיך, ואם תוכל יהו כולם בגדים לבנים, כי כל זה מועיל לכוננת היראה והאהבה (לה) מאד. ואם יהיה בלילה הדלק נרות הרבה עד שייאירו עיניך יפה יפה. ולאחר כך תיקח בידך דיו ועת וloth. וזה יהיה לך לעד שאתה בא לעבד את עכוורת ה' אלוהיך בשמחה וכבוד לבב. והחל לצרף אותן מעתות אם רבות, והפכם וגלגולם במהירות עד אשר יחム לבך בಗלגוליהם, וישים לבך בתנועתם ובמה שתולד בוגלים. וכשהתרגישי כך שכבר חם לבך מאד מאוד בצירופיהם, והבינות מהם עניינים חדשניים אשר לא השגתם בקבלה אනושית ולא ידעת בעצמן מתוך העיון השכל, וכבר אתה מוכן לקבל השפע. והשפע נשפע עליך ומעורך בדברים רבים זה אחר זה. הcn מחשבותיך האמיתיות לצייר את השם יתברך שמו ואת מלאכיו העליונים, לציירים לבך כאילו הם בני אדם, עומדים או יושבים סביבותיך. ואתה ביןיהם כמו שליח שהמלך ועבדיו רוצים

לשלהו. והוא (השליח) מוכן לשמעו מפני מי מהם ישמע דבר השילוחות, אם מהמלך או מאחד מעבדיו. ואחרי ציורך והכול הכה שכלך ולכך להבין במחשבותיך העניינים הרבים אשר יביאו לך האותיות הנחשבות בלבד או המעשים ועין הכללים ובחלקיהם כמו איש שמנידים לו משל אחד או חידה אחת או חלום אחד או (מעיין בספר החכמה בעניין עמוק מהשנתו. ופתור העניין, אשר תשמע לפתרון המעלוה ולקרוב אשר תוכל. וכפי מה שתבין ממנו תדין (תשפט) בעצמך, וגם (בגauge לאנשים) אחרים לכל מה שיאמרו לך (כחוין). וזה כלו יהיה לך אחר שתשליך מזיך הדיו והקולם מבין אצבעותיך או אחר שיפלו הם עצמם מתחוך רוב מחשבותיך ומרוב שמהה.

ודע כי כל מה שיתחזק אצלך השפע השכלי הנכבד, יחלשו איבריד החיצוניים והפנימיים, ויתחיל כל גופך להשתער שערה חזקה עד מאד, עד שתחשוב בעצמך שעל כל פנים תמות בעת ההיא, כי יתפר נפשך מגופך מרוב שימוש בהשנתה ובהכרותה מה שהכרת. ותבחר מות מהיים בדעתך כי זה המות קורה לנוף (כלנד), וכמסיבה זו תחיה הנפש תחיה המתים לעולמי עד. ואז תדע שהגעת אל מעלה קבלת השפע. ואם תרצה או לכבד את השם הנכבד והנורא לעבדו בחיה הנפש והגוף, הסתר פניך עוד ותתירא מהביט אל האלוהים ו"אל תקרב הלום, של נעליך מעל רגליך, כי המקום אשר אתה עומד עליו ארמת קדרש הוא" (שמות

ג, ה). ושוב לענייני הנוף ומקום משם ואכול מעט ושתה מעט והריח ריח טוב והשב רוחך לנדרה עד זמן אחר. ושמח לך עם חלקך.

ודע כי אהברך ה' אלוהיך, המלמד לאדם דעת להועילה. וכשתהיה בקי בעניין בחירות חיים זאת, ותעשה דבר זה פעמים רבות עד שיעלה הדבר הזה בידך, חזק ואמץ כה בידך מaad ותבחר עוד בבחירה (בשיטת אחרת) עליונה מזאת. חזק ואמץ לבך ומחשבותיךascalיות והחל להזכיר בכוונה שלימה ותכין עצמן כאשר אמרתי כנ"ל. וכוון מחשבותיך וכו' והחל להזכיר בכוונה שלימה בניגון ישיר ונחמד ונעים בניקוד האמתי (הטבעי) של כל אותן אותן בשם זה (שם ע"ב): *וְהַזְוּ יְלִי סִיט עַלְמָט מַחְשֵׁלֶת לְלִיה* בוחינת נשימות ששא ששה שמות משימות הקדושים בשמונה-עשר נשימות¹⁰⁷, עד הגעד (כאפ"נ זה) אל סופם שהוא שם מומ¹⁰⁸, אם לא יריחך השפע לפסוק בינהם. כי הקבלה אצלו היא שהשفع בא לאדם השלם בהגיע אל תשלום (סיום) פסוק ראשון, אחר שהזוכר ב"ד שמות שסימנים "דורדי צח ואדום", (כפי שכחוב) "קול דורדי דופק" (שיר השירים ה, ב). ואם אתה רואה דמות נער או דמות שר, כי שך בלשון ישמעאל זקן, והוא מטטרוֹן והוא (نم נקרא) נער. ושמו (של

107. בכל בית ג' פטוקים נמצא ויפ' ג' חרי ח"ג.

108. השם האחרון בן ע"ב המשמות.

מיטרוי") גם כן חנוך, והרמו "חנוך לנער על פי דרכו"¹⁰⁹, גם כי זקון לא יסוד ממנה" (משל' נב, 1). חבר חנוך עם דרכו ותמצא סודו (של מיטרוי"). [כי כאשר] דרכנו כחו כן כחנו דרכו. וכראותך אותו (את מיטרוי") חזק לבך והבן דבריו ו"השמר מפני ישמע בקולו, אל תמר בו, כי לא ישא לפשעיכם, כי שמי בקרבו" (שמות נג, כא). הנה שמו שד"¹¹⁰ והוא מיטרוי"ן שר השמות, המדבר מתוך רשות השם.¹¹¹ והנה כ"ד שמות (שלש שלש בכל אחד) יש בהם ע"ב אותיות. ובדברו ענה לו; "דבר אדרני כי שומע עבדך"¹¹² (שמואל א, ג, ט). ע"ב ד"ך¹¹³ והוא המלא"ך המודיעך סוד יהוה ושמו גבריאל, והוא המדבר מתוך פסוק ראשון של שם הקדוש הנזכר על פיך, והוא מראה לך נפלאות הנבואה. כי יש לו סוד "במראה אליו אתו אתחודע בחלום אדרבר בו" (כנדריב, ו). כי מראה שסוד פסוק הוא גבריאל. וגם חלום שסודו עד", חנו"ך הוא. וגם עתה הנה בשםיהם ערי ושהדי במרומים" (איוב טז, יט), שהקבלה כך היא באמת.

אם חם ושלום לא קבלת דבר מפסיק ראשון שהוכרת כראוי, שוב עוד מפסיק שני"¹¹⁴ והוא זה: נת"ה הא"א יר"ת שא"ה ריי

109. חנוך עם דרכו אותיות דרכנו כחו, כחנו דרכו.

110. שדי גימי מט"ט.

111. שר השמות אותיות רשות השם.

112. עבדך גימי סOID הוי"ה.

113. את המילה עב"דך ניתן לשבור לשני מספרים.

114. קבוצה שנייה של כ"ד שלשות.

או"מ וכוון בכוונה מעולה ותיה הנשימה (נשיפה), שתגשום בכל אותן אותות, נשימה נמשכת אחר הניקוד אשר בה (באות) בניגוניה. והניגונים כולם חמש בלבד והם נוטריוקן בסימן פיתח' חותם קודש לה' וזה סידרם אָ אָ אָ אָ ובסך המkommenות תזכיר אותן האחת כפי הנקרה וכן האותיות המנוקדות כמוות, (ובכל האותיות) תנשומת בהן) בנשימה אחת שווה. ומפני זה אצטראך להודיעך מספר ניקוד השיווי והנה תדע כי כל האותיות שברשות ע"ב הם ב"א¹¹⁵ כמו שהודעתיך. והנה ב' אותיות מנוקדות בnikud ראשוני שווה, והן: י" ק". והנה י" אותיות מנוקדות בnikud שני שווה, והן: אֶ דֶן בֶּ לֶס עֶ צֶת והנה ז" אותיות מנוקדות בnikud שלישי, והן בַּ חַ טַפְר. והנה אותן אחת מנוקדת בnikud אחד מיוחד והוא nikud רביעי שווה והוא ש. והנה עוד אחת מנוקדת בnikud אחד מיוחד והוא nikud חמישי והוא ג. ויש באותיות עוד אותן לאחרת מנוקדת בnikud שווה לניקוד הרביעי, והוא ג' וניקודה ג' בnikud shin שהיא ש. ואף על פי שיש לה מיציאות באלפא-ביתא וכספרים, אין לה מיציאות כוה השם (ע"ב) מטעם שוכרתי לך. ולאחר שתתחל בהזכרת (בהגיון) אותן, תתחל להניע לך וראשתך. לך בציורו (דמיון) מפני שהוא פנימי, וראשך בעצמו מפני שהוא חיצוני. ונגע רاشך בציור הנקרה אשר באות שאתה מוכירה.

115. כל אותיות האלפ"ג בי"ת חוץ מאות גימ"ל.

זהו דרך הציור של התנועה: דע כי הנקודה של מעלה (מהאות) שמה חולם. וזה הנקודה לבירה היא למעלה, אבל ארבע נקודות הנשארות הן למטה מהאות. וזה אשר למעלה מן האות, שהוא או בשתו כבירה באות י"ז או באות ק", בהתחלה אל תטה ראשך לא לימיין ולא לשמאלו ולא למטה ולא למטה כלל, אבל ישר את ראשך בשווה כאילו הוא בכפ' מאוניים כצורה שאתה מדבר עם אדם אורך (נבויה) כמוך בשווי פנים אל פנים. ואח"כ כאשר תמשיך תנועות האות בהוכחה, תנייע ראשך לצד מעלה בצד השמים, וסגור עיניך ופתח פיך וייאירו דבריך. ונקה גרונך מכל לחאה, שלא תפסיק הלחה הוכחות האות מפיק. וככפי אשר (משך נשימתך) תהיה התנועה העליונה למעלה עד שתפסיק הנשימה יחד עם תנועות ראשך. ואם ישאר לך מן ההוכחה רגע להשלים הנשימה, אל תוריד ראשך עד שתשלים הכל. (וכן) בין כל אותן אותן יש לך רשות להמתין, לתקן עצמן ולנסום כשיעור שלוש נשימות מנשימה ההוכחה¹¹⁶.

ודע כי סוד י"ב נשימות¹¹⁷ הוא ע"ב שמות¹¹⁷ (וע"ב השמות) הם מושבעת¹¹⁷ עד אשר ישאו¹¹⁷ (יגרמו) ישנו שניי הטבע¹¹⁷, בדמיות שניי¹¹⁷, (כאמצעות) בשמות בניו¹¹⁷ בחישובן מדות¹¹⁷ שהם חתם לשם¹¹⁷. ואמנם סוד כל האותיות¹¹⁸ תלוי על כ"ב נשימות¹¹⁸,

116. ומכאן שלכל שלשה יש שתיים עשרה נשימות.

117. כל אלו גימי 818.

118. כל אלו גימי 828.

אשר תחת ההוד¹¹⁸. ואמנם החלקים שלשה¹¹⁸ (החלקים של השם ע"ב הם ע"ב שלשות), והם כנגד ע"ב ספירות¹¹⁸, שהם באדם ע"ב מחשבות¹¹⁸. אבל י"ב נשימות¹¹⁷, אשר סודם ע"ב שמות¹¹⁷, הם חותם השטן¹¹⁷. ועל זה הפסוד נקבעו י"ב חודש¹¹⁹, והבינים, כי מספר י"ב שמות עולמים חדש¹²⁰. ופושעי ישראל בוגרים נידונים, בניהנים נדונים י"ב חודש ושני בתים¹¹⁷ יש (ל)י"ב נשימות¹¹⁷ וסודם ויו", כלומר ששה ששה כמו שרמותי (ב)ע"ב שמות ההזורה. וא"ב יعلו (י"ב) הנשימות מדרגת בית אחד (עד שש נשימות), ויהיה או ח"י נשימות¹²¹. וויסיפו לך שנות חיים¹²¹, שהם ח"י נשימות¹²¹, שני חיות¹²¹ אשר בהם חיות הנשמה¹²¹. והנה עמר שני נחיריים¹²² (אשר) שמן ערבות¹²², והבן זה שהם נחורי הנשמה¹²² וסודם שנים ברובים¹²². והם (הכוכבים) שני מורכבים¹²² וمبرיכי השכינה¹²² (מורידים את השכינה לשכון בארץ ולדבר עם האדם "מעל הכפרת מבין שני הכרובים" (שמות כה, כג). כי חמד ראשון¹²³ הוא על הכפרת¹²³ כצורת הקשת¹²³. ואמנם שני הכרובים עניינם הוא לرمז להשכינה. הם עליה ועלול, זכר ונקבה על בן היו (הכוכבים) מקשה בגוף אחד בעל שתי צורות. רואות זו את זו והשם ביניהם. והכל (כמו) עץ על הכפרת¹²³. מהכפרת فعل

.119. סוד השטין (עם הכלול) גימי' 365 כמנין ימות השנה.

.120. חדיש גימי' 312 שווה י"ב פ"י הויה.

.121. כל אלו גימי' 824.

.122. כל אלו גימי' 678.

.123. כל אלו גימי' 805.

ובעbor הקשת¹²³ נקראו מקשָׁה¹²⁴, שהם (הטרכונים) ממונעים על השם¹²⁴ שהוא שם הימין¹²⁴, כי נמצאת מהם כל נשמה¹²⁴. עתה בפעלה (ו) תלוי המבשָׁף¹²⁴, ועל כן כל נשמה¹²⁴ (היא) מבשָׁפה¹²⁴. והכתב אמר "מבשָׁפה לא תחיה" (שמות כב, ז), כלומר כל נשמה לא תחיה, וכן ציווה השם בнакמת הרשעים: "לא תחיה כל נשמה" (דברים כ, ט). ואמנם הנשימה¹²⁵, שהוא מהשניה¹²⁵, והוא משבן¹²⁵ קודש¹²⁵ משלם¹²⁵ (כלב) בשם מיוחד¹²⁵ (עליהם) לركיע¹²⁵ לציר לימוד ההקשות¹²⁵ (היחסים) ב(ז) כל דבר הקשה בזאת¹²⁵ החכמה מן החזרה¹²⁵. היא לבדה חיים בשם¹²⁵, והוא נזכרת וחתומה בספר חיים¹²⁵ להחיה בחשך¹²⁵ (והיא) המשכילה¹²⁵ תמיד, כאשר עליה (מתרכחות) כל המחשבה¹²⁵ כל השנה¹²⁵.

ועל כן המזכיר את השם לחיות בו תמיד, הוא עובד את השם מהאהבה עם להיות השכר כולם שלו בלבד, כי כן רצתה השם בחכמתו. והנה הניקוד אשר שמו קמץ כוה אֶ שהוא בעין מטה ונוקודה למטה ממנה, כשהתוכירתו באחת מן עשר אותיות שכתבתני, נגן באות והגע לראש מהשמאל אל הימין באורך כצורת קו ישר כאשר (כמו) ניקדו המנתק. ולאחר כך שוב והשב ראש אל פניו המזרחה אשר לפניו, (כ)אשר אתה מזכיר השם בנגדו. כי פניו אתה

124. כל אלו גימי 445.

125. כל אלו גימי 410.

צריך שייהו לצד מורה כדרך מי שמתפלל לשם. והשתהווות למטה מעט¹²⁶ והשלם הכל כאחד (הנשימה ותנועת הראש) כמו שציזו-ייחיד באות הראשון. ועוד הניקוד אשר שמו צרי כוה א' שהוא שתי נקודות יושבות אחת לימין ואחת לשמאלי, כשהתוכירו עמו אחת מן שבע אותיות שכתבתני, התחל בהוכרת האות ובתנוועת גנענע ראשך מהימין אל השמאלי, היפך מן הקמץ כי זה קמץ קטן¹²⁷ זהה קמץ גדול וסוד קמץ כדורי וסוד כדורי מקיף והוא מפיק כלומר מוציא הלחם¹²⁸ וממנו תבין סוד המוציא להם¹²⁸ מן הארץ רק הבין ג'ב' שמננו הוציא אדם חכמה¹²⁸ והוא המוציא החכמה¹²⁸ וגם החכמה המוציא¹²⁸ כל אדם ממנו מטבע עגול כפי גורת החכמה והמצויה¹²⁸ בעץ חיים¹²⁸ בכח קדרמן¹²⁸ בצלם מיוחד¹²⁸ וסוד צר"י יוצר והנה הוא כדורי קטן כי קמץ גדול סודו כדורי גדול אבל קמץ קטן כדורי קטן אבל סודו כדורי סתום אדני' הקטן¹²⁸ וזה מבואר כי הוא גלגל נקודת.

ואחר שתשלים עוד, שוב ועשה ההוכרה במקום שנמצא אותה בין בצורת חיריק כוה א' ונגען לראש למטה לצורת המשתהווה לפני השם שאתה מדבר אליו, (ו) אשר הוא עומד לפניו. (תנוועה זו היא) הפך מתנוועת חולם. ודע כי בד' תנועות אלו משכנת (המלכת) את השם (על ארבעה כיווני השמיים). ועוד שוב

.126. כמו הנקודה שמתוחת לקו שבקמץ.

.127. צר'י נקרא קמץ קטן.

.128. כל אלו גימי' 230.

המשך) בהזורת נ^ג. והמליכהו (את השם בכיוון) מהתחלת עצמד
(מקד והלאה) ביוישר (ישר קדימה), עד סיום משיכת צוארך ביוישר
כל אשר תוכל. ואל תעלה ראשך ולא תורידו, כי אם הכל
בדרכ ישרה (קדימה) לצורת שורוק כו^א שהוא שלוש נקודות
ישרות הנחשות לנקיודה אחת בתוך האות כשייש עמה וא"ו כו^ו אן¹²⁹ והכל בוגנה אחת.

הנה באלו חמיש צורות של הניקוד המלכית את השם בשש קצוזות העולם (שהם): מעלה ומטה כצורת או אי, פנים (קדימה) ואחור כצורת או ארוך, ימין ושמאל כצורת אה אי. סימן הניקוד כולם ביד יהו"ת. וסימנק "נפלה נא ביד יהו"ת, כי רבים רחמיין, וביד אדם אל אפליה". וסודם אלוה¹³⁰ יהידי¹³⁰, במ¹³⁰ יובה¹³⁰ לבי¹³⁰. והסוד (הוא) די, די, די.

ואם חם ושלום עדין לא הגיע לך, ב(מן) הזכרת שני הפסוקים
(האלה), לא שפע ולא דבר ולא השנת מראה אדם והדומה לו
ממראה הנבאות,שוב (המשך) עוד והחל מן הפסוק השלישי.
עשה בו כאשר עשית לראשונים, לא תוסיף עליו ולא תגרע
מןנו. וזה התחלה: והוא דני החש עטם ננא נית. ובאשר
תשלים (את) כל השם, ותקבל ממנו מה שיחפו' השם לחתך לך,
הודה השם. ואם וחיללה לא היה עולה בידך דבר אשר בקשת

129. יש אותה כוונה כמו שלוש נקודות שירות.

130. כל אלו נימי מ"ב

מהשם, דע שאתה צריך לשוב בתשובה שלימה ולבכות על חיסרון מעלהך ועל אשר זכרת את השם (לשוא) שלא לשמו, והוא עוזן פלילי. ואינך ראוי לברכה כי השם הבטיחנו בהורה לברכינו בשם בומו, "בכל מקום אשר אזכיר אתשמי אבוא אליך וברכתיך" (שמות כ, כא). והנה (השם אומר): "אשר אזכיר אתשמי" באשר (אתה) תזכיר אתשמי, והסוד (של באשר תזכיר אתשמי, הוא): בראש (אותיות "באשר") תזכיר אתשמי, כאשר הודיעתך בעניין תנועות הראש בעת ההוכרה הקדושה. והכהן מברך את העם בשם ומתברך מהשם. וכל כהן שאינו מברך אינו מתברך.

ועם כל זאת "מוסר ה' בני אל תמאם, ולא תקוין בתוכחתו" (משל ג, יא). אבל שוב עוד אחר זמן מה בשחשוב בתשובה שלמה ועשה כבראונה והזכיר שמו הנורא על הדרך היה עצמה, עד שתתקבל מהשם דבר. (תוכל גם להזכיר אחד מהשמות האחרים (שם) העשרה, שהם במספר "אבוא"¹³¹ אליך וברכתיך" (שמות כ'). אולי יונקו מן השם. ואולי היה מה שקרה לך (כאשר לא נענית), ניסיון ובחינת אהבתך לשם, אם תכפר ואם תאמין. והישמר לך ושמור נפשך מאד מליהם לשם עול או חמס... כי לא דבר רק הוא" (דברים לב, מו), "אם ריק הוא, מפרק הוא". והנה נשלהמה קבלת ההזוכרה כולה וברහנילך בה באממת תצליח ותשכילה בעורת ה' יתברך שמו לעד לנצח נצחים.

131. אבו"א גימי יו"ד.

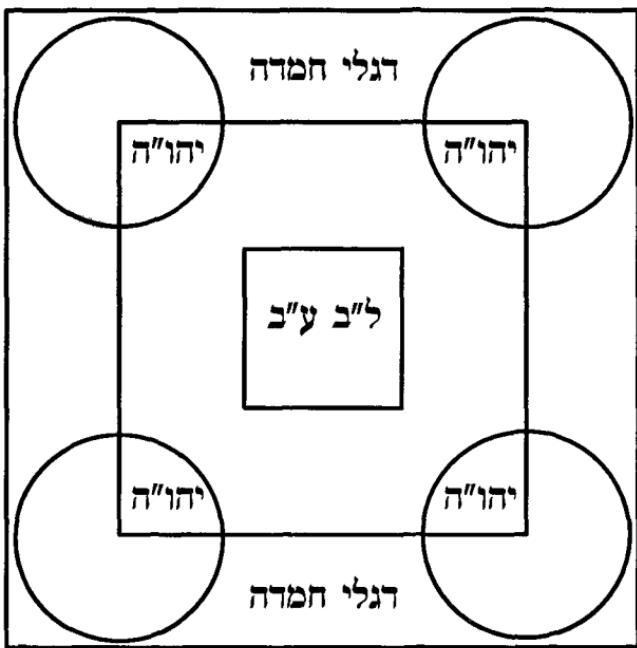
ועוד, אשוב להודיעך עוד דרך ההוכחה האחרונה הנכרת בשיתופם של האברים, עם אותן אותיות שם לפיה המשת הדריכים העיגולים אשר בשם המוכנים שם הם הא"ל וה"ז י"ו, ושם הו"ד מה"ל ל"ז, ושם סל"ה וו"ז כה"ז, ושם סמרא"ל יהו"ה, ושם מה"מ ייל"ה ומ"ה יר"ת, אלה השמות הנכתבים בדרכים האלה עיגולים, וכל אחד כולל כ"ד בתים'ם שמוסdem כת"ב דמ"י,¹³² וביהם אני משבי"ע דמ"י בשעת ההוכחה, והם עדים בשם¹³³, שמים עדי¹³³, וסודם עבר משכילה¹³³ מלחש בקול, ומתקבל בלחש הדבר בדעת¹³³, בכפו עתו¹³³ משקלו¹³³ משקלו¹³³, ישקו¹³³ מנפשו¹³³, והנפש גם מנשם בדם¹³³, ומוסר השם בלחש, ומשם מניע תנועת אביו בכב"ד בתים¹³³, ומזכיר אותן ורואה בספר ונושם, ועוד חור מהספר וסותם עינוי, ומכוון דעתו, והכוונה הראשונה היא שיציר שיש ארבע מהנות שכינה, או משכן סביביו וד" רגלי חמלה¹³⁴ בצורות עגולות סובבים מהנה החמיישית, והיא נפשית וליה רגלי ברגל מהנה הלוים האלוהים,¹³⁵ והם כולם דגלי חמלה בשמו והסובבים הם ארבעה בסוד דגלי חמלה. ואלה הם דגלי חמלה וזהו הציור:

132. כ"ד בתים'ם אותן כתיב דמ"י גימי משבי"ע דמ"י.

133. כל אלו גימי כ"ד בתים.

134. דגלי חמלה גימי ד' הויית.

135. הלוים, האלוהים, הוייה אדניי מספר אחד.

הנה אלה השמות הקדושים ארבעה, אשר לב וגלגל בתוכם¹³⁶ מסכוב מבית ומבחוץ, כלומר מצוייר בהרגשה ובדמיון, כי הדמיון שבבל הוא פנימי והוא מבית שהוא מבפנים, וההרגשה שבבל היא חיצונית מצד פעולותיו המורגות והנו מבחוץ, ועל כן הוא בדמיון רgel פנימי מסכוב רגלי חמרה לעד, והוא לשם לעד נאמן, כי שלוש עדים נאמנים יש לאלה יה"ש בעולמו, והם תלי גלגול ולב, והם כדמות שלשה מלאכים, תלי בעולם כדמות מלך

136. וגלגל גימי עיב. לב וגלגל גימי ד' הוויית וגם לעד, גימי 104.

על כסאו, גלגול בשנה כמלך במדינה, לב בנפש כמלך במלחמה, והלב בנצחו מלחמותיו הוא מלך על כלם, ואם ינצחונו הוא עבר נמכר לכולם, והוא מנצח בשכלו, כי יש בו שבל מנצח, שבעה כוכבי לכת ששם חביב'ל שצ"מ, והנה האותיות הם מלכי המלכים כלם, ומגלאים הכל ומתגלגים עם הכל בנסיבות עם הגופים, ולהם מראה קשה עגול ועולים ויורדים בסיבוב מראשי העיגולים ועוד סופם ובתוכם אותן עשירות תמייה, כי הם תשעה מלאכים. נודע שם תשע אותיות של השם ומרובעים בסימן, חי' חי' חי' חי', ח'י, ח'רברם עם שמות הארבעה הנקראים גגלי חמדה¹³⁷, ותמצוא ד"ס הרג'ל חי'י, ובם, רג'ל הדר'ס חי'י¹³⁷, חי'י ח'י הוא יודך כמוני היום" (שעה לה"ט), ומהם תכיר סוד יום ה' הגROL, והנה תדע שדרך האותיות להוותם נסתירות זו בתוך זו כדמות נס בתוך נס, ובצורת חותם בתוך חותם, וגם האותיות מגלים המספר הנקרא צפנת פענח, אשר מהם התקבל החכמה בריאו. (ס"א בדיאו). אשר בה מפורש הנעלם וגם בה נעלם המפורש.

וא"כ האותיות הם כה שורש כל חכמה ודעתם בלי ספק, והם בעצם חומר הנבואה, ונראים במראה הנבואה כאילו הם גופים עビים מדבריים לאדם פה אל פה, לפי רוח הציור השכלי הנחשב בלב המדבר בהם, ונראים כאלו מלאכים טהורים חיים מניעים אותם, ומלהדים אותם לאדם המגללם בצורת אופניים אויריים פורחים

בכונפי גלגוליהם והם רוח ברוח, ולפעמים האדם רואה אותם כאלו הם חונים בהרים ונסעים מהם בפריחה, וההר ההוא אשר האדם רואה אותם שוכנים עליו או נסעים ממנו, התקדש אצל הנביא הרואה אותו, ודין הוא עליו לקרוא אותו קודש, מפני אשר ירד עליו השם יהוה ב"ה באש ויקדשו, בסוד, "הגבל את ההר הזה וקדשותו" (שמות י"ט כ"ג) וברך קדוש רוח הקודש, ואמנם שם הר קדוש גבורה, הוא שם המפורש, ודע זה, וההר הוא ר' י' שסודו גבורה, והוא הגבור עושה מלחמה באובי השם שוכני שמו, והנה אחר שהאותיות מתגשות בצורה מלאכי השירות היהודים מלאכת השיר, והם הלויים שם בצדota האליה"מ, הנה يولידו קול דיצה וצהלה, ומלמדים בקולם ענייני העתידות ודרך חדשים, ומצוים ומחדרים בעת נבואת הנביא בתורת סוד נסתר ונעלם, ומצוים הם לנביא לכתחוב משלים וחידות, ולפעול פעולות זרות ונוראות נראהות לבני ארם הבנאים, שהם היפך (הטבע) האמת. בعنيין, "כאשר הלק עבדי ישעיהו ערום ויחפ" (ישעיה כ' ג'), וכיצא בו עד שאמרו חסרי מות, שהנביא משונע אפילו אם תאמר כי מישל היה, הנה אחר שלא הגדר לנו שלמשל נאמר, ייחסבו הפתאים שהעניין פשוטו, ויצעקו על החכם האומר שהוא מישל, וקראוונו מין אפיקורם על שאיןו מאמין השקירות אשר הם מאמינים, אשר לא הייתה כוונת השם בדבריו, ולא כוונת הנביא בכלל מה שבתוכם מהעניינים בהם, למשל לדבר מכל מה שחשבו הם, וכל זה גרם להם להיות החכמה חותם בთוך חותם, ועמוק מאד.

וידוע כי שתי דעות מתחלפות או סותרות זו את זו, הן שונות זו את זו על כל פנים פעמים בטבע, ופעמים בבחירה, ועל כן אל תחתמה כשהשתמע בעלי דעת האחד מגנים ומקללים בעלי דעת الآخرת, כי זה הכרחי לשחיה זו, והדין עם אלה ועם אלה, כי אלה יעדמו לקללה ואלה יעדמו לברכה, ואמנם בהיות מציאות שתי דעות שוות בכל דבר, וכובונתם לאמת זו לא תמצא בינם הבדל, וכאליו הם דבר אחד והוא זו ב עצמה וכאליו הם דבר אחד מיוחד.

ע"ב אם רעהך דעתך ודעתך דעתך, התקן עצמן בפראודור כדי שתוכנס לטרקלין, וסוד הטרקלין קדש, והוא רוח הקודש, וסוד פרו^ז דו"ר הבק"ר וזה הרាសון הנה הוא ידוע בחילופ' ב' ל-פ' על האותיות בומ"פ, גם הוא מלשון בקרת חכמה וממנו תבין השני. ואמנם טركליין היא מלאה יוונית וענינה טוביה משולשת, וע"ב סוד קדושה משולשת שהיא ידיעה בקרוב אחת משולשת והוא קדושה של שמות. אבל פראודור הוא בלשון יון פרידה דו, וכן הוא בנימ' שווה למלך ונבור¹³⁸, והוא מלך נבורה¹³⁸, וסודו מלך וחבר חבר טבעי¹³⁸, ונסתרו החכמת והירח¹³⁸, ושםו היבל החזורה¹³⁸ למזcid והוא לוברים¹³⁸ ולא לנקבות, ובשר ודם בנימ' נקבות, מלacci המות. והשם נקרא מיוחד, והוא כולם חיים, ועל כן אין מגלין

.307. כל אלו גימי¹³⁸

אותו אלא למי שליבו לב זכר, זך מעלה וזר מטה וכונתו יכולה בהוכרתה לשם שמים לבה.

ועתה בני שמע בקול איעץ ויהיה אלהים עמר, הוהר מן האש הנדולה¹³⁹ המסבכת השדים¹³⁹ הנבראים מן זרע לבן¹³⁹ אשר נקראו שמו שטן¹³⁹ נולד מן זנב ערליך¹³⁹ והוא מגלה ערוה¹³⁹ וראוי לשלם לו הנמול הרע¹³⁹ שהוא בוגוף רע¹³⁹ והוא חי מדבר ומדמה¹³⁹ גורם העלה¹³⁹ להכricht הטבע¹³⁹ בהוכרה ומדעת¹³⁹. אבל אם תכוון לשם שמים אל תירא מבני אדם, ואמרו, "יהו"ה לי ולא אירע מה יעשה לי אדם" (תהלים קי"ח ו'). והזוכר שם השם עם האברים שלך וציר העולם כלו בשלשה צורות, שהם, ראש ובطن וגניה באדם. וצורת ראש ובطن וגניה והם גם בעולם, ובכל גוף גנויה באדם. וכן מן הגופים הפרטניים בעולם יש שש קצוות, ולא יתכן שימצא שום גוף בעולם בלי שיש קצוות שהם שש פאות, והם מעלה, מטה, פנים, ואחרו, ימין, ושמאלי, והנה ג' ריחוקים כוללים אותם והם אורך ורוחב ועומק, ונקראים קו ושטח וגוף. הגוף הוא הדבר אשר בו העומק והרוחב הוא הדבר אשר אשר בשטח הגוף, והאורך הוא הדבר הנקרא קו, וכאליו זה הגוף ג' כ ראש ובطن וגניה כלומר, ראש סוף תוך, הראש הוא הצד הראשון שתחשער בו, הסוף הוא תכליתו של הראש והוא כדרמות זנב לו, והבטן ג' כ הום כדרמות זנב בראש, הוא וכל חילותו אשר למטה, וההתוך הוא אמצע הגוף והוא

139. כל אלו גימי שטיין.

בדמות גויה שם מקום הלב. והציור אשר תצייר בשעת ההזקרה לשנות בציור טבע גוף אחד מהגופים לשעחו לבך או לפני אחרים, חשוב בלבד שם הדבר והוא אם הוא משתי אותיות, כגון י"ם ואותה חפץ להפכו ושם ההפקה יבשה, חבר י"ם עם יבשה וייה רاش וסוף י"ה, ואمنת החוק מיב"ש י"ם והנה י"ה מיבש ים, כי הוא מיבש ים ליבשה באמת, והזכר בציור זה כל מה שתזוכר. וככה תאמר תחילת חוק הרראש ה" וצייר חוק רראש כאלו אתה מעיין ורואה אמצע מוחך ונקודתו האמצעית במחשובתויך, ואתה רואה עליה את ה" חוק שומר מציאות נקודת מוחך, ועוד חשוב ותנשומם אם תרצה נ' נשימות שהם נשימה אחת יוצאה מ-ג' מקומות בכל פעם, והכל ט" נשימות¹⁴⁰ ומיד ימות שטן, שהן היו משטינו"ת ההשגות בדם האדם, והיה דם בהמה¹⁴¹, ואםם סוד נשימה אחת שי"ן דלא"ת יו"ד¹⁴², והוא חותם שני¹⁴³ להיות חותם המחשבה בשני בתיים, ושם ראיתי דמות השטן, ואולי גם אתה תראה ולא תירא ולא תחת, "כִּי אָתָּךְ אֲנִי לְחַצֵּלָךְ" נאום יהו"ה (ירמיה ט"ו ח') אשר המית השדים בחותם משיח, ממית הדם הרע, וגם ממית מידת רעה, והוא מתמיד היקרה, בכח שלוש

140. ט" נשימות גימי שי"ן דלא"ת יו"ד, ימות שטן, גם משטינוות.

141. בדם האדם דם בהמה מי"א.

142. נשימה אחת גימי שדי במלואה, וכן חותם שני, חותם המחשבה, בשני בתים, דמות השטן מי"א.

143. חותם שני ר"ל שדי במלואה, וכן המית השדים וכן בחותם משיח וכן ממית הדם רע וכן עד סוף המאמר.

ניסיונות, שהן נשימה אחת בשני בתיים, אשר שניהם שטנים, ובهم
שםו מיוחד¹⁴⁴.

עוד חשוב ותזכיר תוך הסוף שהוא א", ותצייר ברעתק תוך בطنך
כאלו נקודה אחת עליך, ואות אלף שומר אותה, וכשהזכיר אותו
הענין הנמצא בתיבות ראש תוך סוף אל תאריך בהם, אבל הזכירים
כמי שישואל בנהח לאחד, מה אות שומר נקודה פלוני שהיא במקום
פלוני, ועומדר מוכן לשמעו מה יענה בהוכרת אותן, ואם תשמע
הוכרת אותן מפיו אל תזכיר אתה, כי הוא הזכיר בעבורך, אבל
התבשר שכבר ידבר לך, כי באחת ידבר אליה, ושם לך ושוב עוד
להזכיר ראש תוך הסוף שהוא ל', ותצייר כאלו אתה מסתכל
בבטןך, ואל תנשום בין הוכרת מקום אבריך, ובין הוכרת האות
ההיא המשולת על האבר ההוא, וاعפ"י שתעמור מעט בינייטים
להאוזן יהיה הכל בנשימה אחת, ולעולם תהיה השלמת הנשימות
בהוכרת האות, ולא בדבר אחר, לבך בעת ענותו, והוא יזכיר האות
על המקום אשר זכרת. ועל כן בא הכתוב "בכל מקום אשר אזכיר",
לא אשר תזכיר, והסוד אם אזכיר תזכיר, ואם תזכיר אזכיר, וחשוב
בענותו כאלו אתה בעצם ענית לעצמך, וצייר הדבר שאתה
משננהו פנים ואחרו, ותראהו או כאלו הוא כבר הפוך.

ואחר שתשלים השם כולם ותרצה להפכו צייר עליו צורת יה"ז
בשש פאותיו הפוך ושים חותם על חותם. חותם מעלה במקום

.144. מיוחד גמי אהיה אהיה יהוה.

חוותם מטה, דהיינו בחתימות בצדית לבך, ולא בעט בלבד, שכבר זכרתי מה שנכתב בעט בציור עגול. וסתום עיניו ושים חותם פניו במקום חותם אחורי וחותם ימין במקום חותם שמאל, וכן בציור זה ההפוך צורת העולם בכוונתך לבך, וזה יהיה אחר שתשלים השם. וקודם שתתחל ב כתשוך כוונתך בציור ההיפך לבך, כלומר שכונתך תהיה להיפך הטענו ברוח י"ה¹⁴⁵ אשר הוא בכוראך, והוא בראו לך, והוא עצם השם, עצם החיים הדיברי, ואינך צריך לצייר בדבר הנהיפך בציור אחר, כי אם תחילת ציור, ובינתיים כוונת ציור, ובסוף ציור. ובעת הפעולה בעצמה ציור ההפוך¹⁴⁶ כמו שתראה לפנים שסודו צירופי יה"ז¹⁴⁷ שם שהוא ציור פיהו¹⁴⁶ ויש מאין¹⁴⁶ והם מחנה שדי¹⁴⁶ התלו על גלגל השם בבח החשבעה¹⁴⁶ ומתקד הציור יתחרש היפך צורה¹⁴⁶ מהמזגה חדשה¹⁴⁶. ושוב¹⁴⁷ עוד להזכיר סוף המופיע שהוא ז', ועל תסир מחשבותיך מהשם בעבר שום דבר שביעולם, ואפילה אם דلغ לפניך כלב או עכבר או דבר אחר שלא היה עמוק בבית, שזה פעלת השט"^ז, הן שהוא שט במוח¹⁴⁸ ומולד דמות דבר שאין לו מציאות כלל, והוא ממנה על לך, וגם הוא בא לנסתורך כדי להטיב

145. ברוח יי'ה, בברואך, ועם בראוך וגם הדיברי גמי' אחד לשם. ברוח גמי' ריאו ברוח יי'ה גמי' רלי'א.

146. כל אלו גימי 417 (סוד הנבואה).

147. וושׁוֹב גִּימַי שָׁדַי

¹⁴⁸ השט"ו, שט במו"ח נימ' א'

לך באחריתך אם תהיה שלם לשם ונאמן לשם, שאעפ"י שהוא שט"ן הוא מלאך המות (ג"כ מלאך חיים) שאליו לא נמצא הוא, לא היה אפשר שתמצא אתה. כי הוא מני ואתה אישי והוא קדמון אתה חדש, הוא הוה נצחי קיימי ואתה נפסר, ואעפ"כ הוא מלאך שליח השם ומדבר בעדו ומתחفار בשמו, ואתה בא לבקשת מושלתו מידו, וההויה היא איתו ואתה מבקש להסיר עתרת מלכתו ותפארתו מעל ראשו ולהשימה בראשך ולאבדו מין העולם, ואיך לא יתחדש תחכולות לפניו להבהילך, עד שתנום מפניו, ותנית לו מערכתו. אבל אל תירא מפניו כי אתה ה'.

עוד שוב ותזכיר ראש התוך ה", הנה זה שתזכיר האברים כבר תזכיר ממה שאמרתי, כי הם כאילו ג' נקודות בראש פנים, שהוא ראש הראש, ואמצע שהוא תוך הראש, ואחרו שהוא סוף הראש, וכן חשוב כאילו ג' נקודות בגנוויתך שהוא מקום לבך פנים שהוא ראש התוך, ואמצע שהוא תוך התוך, והוא נקודה אחת בלב באמצעיתו, ואחרו שהוא סוף התוך. וכן עוד חשוב כאילו ג' נקודות בכתף פנים שהוא נקודות טבורך בראש הסוף, ואמצע שהוא נקודת גלגלי מעיך תוך הסוף, ואחרו שהוא נקודת תכליית העצה שהוא מקום הכליות, אשר חומת השדרה נשלה, שם סוף הסוף.

הנה א"כ כל מה שהוא פנים נקרא משותף, ראש עם הראש ועם התוך ועם הסוף, וכל מה שהוא אמצע נקרא משותף, תוך עם

הראש ועם התוך ועם הסוף. וכל מה שהוא אחר נקרא משותף,
סוף עם הראש ועם התוך ועם הסוף. וזה כולם מבואר ואין צדיק
פירוש אחר.

ועוד שוב והזכיר תוך התוך ז", אתה יודע כי הוכרת דרכי מקום
הנקודות אצלם מצויירים כמו שכבתני.

ואמנם עניין היהת תחילת התיבות השניות המורות מת"ר,
וחברות עם אותן אחרות לפניהם, כגון כל ה'הא"ן,
הנזכרות תחילתה עם הראש ועם התוך ועם הסוף, אתה צריך נ'ב
לדעת סודם. אבל בשם הראשון הם קדמו לאברים, ואולם
בארכעה שמות אחרים האברים קדמו לאותיות, ואמנם בשלשה
שם לשון הקודש נחתם אחריהם שם הקודש יה"ז. והראשון
בחותם ה"ז והאחרון בחותם א"ה הרי ה"א, חברתו עם שם יה"ז
ימצא הו"א י"ה, והסוד הוא א"ה ו"י"ה יה"ז א"ה, והכללו הו"א
ה"ז הי"א ה"ז. "ואהיה אצלם אמונה וeahiah שעשועים יום יום
משחקת לפניו בכל עת"(משל ח' ל').

הסופות	התוך	הראש
סופי	תוכי	ראשי
סופו	תוכו	ראשו
סופה	תוכה	ראשה
בתרא	מציעא	קמא

הנה לך סתרי חמץ דרכי השם והטעם
למה השתתפו עם אברי כל הגוף
בכל ועולם בכל שם
רי"ז פעמים
ונכרים.

רי"ו פעמים ה"י עולים א"ף, וסודם מסורת השעה¹⁴⁹ כי כן א"ף שע"ה, שפ"ע ה"א, שע"ה אנכ"י, וכן סוד ה"י שנייה, הרי סוד שתיהן אנכ"י אנכ"י, ושניהם בצל"ם אלחי"ם ברא את האדם ואמנם רי"ו פעמים י" עולים ב' אלפיים ק"ס בשני ההי"ן, והוא סוד בצלמו, בצלם ובצלם ואמנם רי"ו פעמים י' עולים אפריו"ו, אבל רי"ו פעמים א' הוא רי"ו בעצמו ובכלל צור ישראל.

עוד שוב זוכר סוף התוך י" ושותף נא תמיד במחשבתך עם נקודתך, כמו שאמרתי לך פעמים רבות, ואמנם אתה צריך לדעת גם כן מספר אותיות השם המשותפות תחילתה וסופה. ותרדע כי כל בית יש ט' פעמים ה' ראשונים וסימנת אדם, הנה לך אדם חתום בראש תמיד, וסוד הי"ד כפול הרי לך אדם מלך, והכל קhalb, והנה ט' פעמים ו', נdry. והכל מלחנה אליהם בחיה העולם הבא, הם באופנים גופניים. שים עליהם אדם בעבר הה' הרי גופיהם מאדי"ם, וכולם דרכ"י, שים עוד ט" בעבור הא' הרי הכל ביחיד כוללים כל החלקים, ומורדיםם חוק הכללים, ועליהם נשלים מכלל החוקים, וסימן "והארץ הרים רגלי" (ישעה ס"ו א') וזהו סוד, "זכר ונקבה בראמם... ויקרא את שמן אדם" (בראשית ה' ב').

עוד שוב זוכר ראש הראש ו" שומר הדרך כאשר שמעת. והבן למה נבראו האחرونים בלשון ארמית, ותבין סוד, אין מלאכי השרת מכירין לשון ארמית, והנה אם תסתכל בציורוף מלאכי השרת, תכיר

149. מסורת השעה גימ' תתר"פ.

שם האל, ותדע כי הם כת ישראל, ואינם מכירם בלשון ארמית, כי כת ישראל מאירת השבל, וסודם ספירה ארמית, אמן סוד לשון ארמית רל"א נשימות, שסודם מחזיר מלכויות ישראל למעלה, והסוד אין כת ישראל מכירין מלכויות ישראל, לבשר אמונהו בלשון ארמית בעניין תלת"א בב"י שהן דת אמת, מידות פנים ואחורה, קמא מצוה מציעא, סוד מצוה בהרא, סיבת מצוה. ואלה ג' דרכיו השם היא סבוכה ולכן ראוי לדעת מצוה ולדעת סודה ולדעת סיבתה, אמן סודה היא סבוכה ואמן סיבתה היא בינהה הידועה מן מכתבה, וכל מצוה המצאה, וכל המצאה טבע המוגנה, שהוא טבע האדם, וכל מצוה יש לה כלליים ופרטים טבעיות. ועוד שוב להזכיר סוף הראש ו" יושלמו לך בהם תשעה מלכי מדע, שימצא שם האלו"ה זיו"ז בגילגול עגול מובן ומהותן לקבל כל הכה המשנה הטבעיים בעוזרת שכל הפועל התנועה, וכזה תעשה לכל הבתים.

אני חפץ עוד להודיעך סוד הפתאות הם מצויירים כך בספר
ציירה עם חותמות החותמותיהם כולם, וזה צירוי:

חמש חותם רום ופנה למעלה וחתמו נצח יהה
שש חותם תחת ופנה למטה וחתמו הود יהו
שבע חותם מורה ופנה לפניו וחתמו דעת יהה
שמנה חותם מערכ ופנה לאחוריו וחתמו יסוד והי
תשע חותם דרום ופנה לيمין וחתמו חסד יהו
עشر חותם צפון ופנה לשמאלו וחתמו גבורה יהי

וכל אלה פינוי ת הרוח שבם חת"ם ופנ"ה חות"ם הכללים ובם
חותם המולידים. וזה מפתח היז"מ, ג"כ מיה"ו ואمنם סודו טל"ה
(שם הד"ט), מתחפה ממידות ההיפוך. וזה צורתה הישרה החותמות
הנכתב לעיל מטה פנים אחר ימין לשמאלו.

הנזה יש צירופים רבים וגמטריאות רבות לחיבורים הנפלאים האלה מורים חכמת אלוהות, אבל כוונתנו היא בעבר הפוכים, וזה צורתה ההפוכה, חותם מעלה במקום חותם תחתית, וחותם הפנים במקום חותם אחריו, וחותם ימין במקום חותם שמאל.

צורה הפוכה היו מטה יוה מעלה		צורה הישרה יוה מעלה נצח היו מטה הור
והי אחריו ויה פנים		ויה פנים דעת והי אחריו יסוד
הוּי שמאלי יהו ימין		יהו ימין חסר הוּי שמאלי גבורה
צורה הפוכה חותם עלי חותם	חותם ישירה	

אללה הם דרכי שתי הצורות הישרה וההפוכה, אשר בם כל גוף העולם נחתם, וסימן, מספר אלה עבדים, ואלה עבדים, ושניהם רבים, ונשארו עוד מן השם הנכבד לפיו זה הציור המתהפרק, ו"זו היהין להשלמתו, שסודם 'הוא יום מיוחד' ה"א וו"ם חי"ם, וזה כלו הוא ליה"ה ודעם.

צייר עתה ו" פעמים ה" לפני השמות הששה, להשלים שם המוחדר כולם שלם בארבע אותיות, ותמצא כי כן כל השם יושלם בו באמת, וזהי צורתה הישרה כזה:

חוותם	מעלה	יו"ה ה'
חוותם	מטה	הי"ו ה'
חוותם	פנים	ו"ה ה'
חוותם	אחור	וה"י ה'
חוותם	ימין	יה"ו ה'
חוותם	שמאל	חו"י ה'

וסורם נכה"ל¹⁵⁰ לכהן זה¹⁵¹ ה" שמות כנגד חמש אצבעות השמאלי, וסודם על"ה, מהל"ל¹⁵², ליוחדים, לכהן, והנשאר בסופם לה"ה יה"י הודי יוד"ה הד"ו והי"ד, והחותם ידוע שהוא מיוחד ב"ה ליוחדים¹⁵³, הכהנים¹⁵³, כל היהודים¹⁵³, יודעם¹⁵³, מולדיהם¹⁵³, ועדיהם¹⁵³, ממיים¹⁵³, בללים¹⁵³, והשמות סיני¹⁵³ הוא סלם¹⁵³ בעל כח¹⁵³ בעל החכמה כי הכל בחכמה¹⁵³ כאשר החכמה בכלל¹⁵³. ואמיתות יצירת האדם המוח והלב, כאשר הלב והמוח חבר אליהם השם נמצוא, סודם החכמה והלבנה, שבם חתום

150. נכה"ל ה" פע' יה"ו וכן לכהן.

151. זה גימי ייב, יה"ו.

152. עלה מהללי יהודים לכהן הם ד"ג פע' ה" יה"ו ונחסר ה" החזין בגמי כ"ה וכ"ה וכן יה"י הודי יוד"ה הד"ו והי"ד גימי כ"ה.

153. כל אלו גימי 130, ה" פעמים הו"ה.

החכמה והבינה, ובhem אקנה עולמי, וסוד השמות הא' חמשה ביחד ואחר לבדו, וסימנים נכה"ל כ"ה כ"ז¹⁵⁴, והסוד מימיניו א"ש ד"ת למ"ו, מימיניו ד"ת שמאלו¹⁵⁵, משמא"ל ד"ת ימין¹⁵⁶, והסוד, ומד"ת ימ"ן ושמא"ל, ומד"ת ימין¹⁵⁷ שמאלו¹⁵⁸, ומד"ת شاملא"ו ימין¹⁵⁹, אי"ז ל"ו דמו"ת שמי"ם, שא"ז ל"ו דמו"ת מי"ם, דמו"ת ימין¹⁶⁰ שמאלו, דמות שמאלו ימין, ומולדת"ם י"ש מא"ז, מוליד מא"ז שמו"ת, מלמד"י אמונה י"ש, ולאדם מני שמות, מימי" אדר"ם לשנו"ת, מודים לשון אמתי, מלmedi אמונה האיש דתו למןות, שמאמינים לו דתו, ושמאמינים לדתו, מות שמים מא"ז, מולדות אי"ז שמי"ם, שם"י מא"ז לו דמות, דמותי מא"ז ל"ו ש"ם, ואין ל"ו ש"ם מדרמו"ת, ואי"ז ל"י דמו"ת מש"ם, שי"ז מ"ם י"ד מלאות ושמי דמיון לאמת. כי סוף דבר מכל מה שצרכתי בזה היגלגול, יתאמת לך שורש ידיעת השם, ותבין כל הכוונה בה, ובהוכחתה, ותדע כי סוד, בשם הגלמי¹⁵⁵ הוא מגלה בשם¹⁵⁵ כי יש, בשם הגלמי¹⁵⁵ נת"ש¹⁵⁵ מ"ז ש"ם¹⁵⁵ מנש"ם מהשכינ"ה¹⁵⁵ והוא, שם ידוע¹⁵⁵ שהוא, שם כלל¹⁵⁵ נוף מצורה¹⁵⁵ צורה מגוף¹⁵⁴.

154. נכה"ל כ"ה כ"ז גמי' אקנה וכו החכמה והלבנה, החכמה והבינה, כולם ו"פע" הוייה.

155. כל אלו גמי' 430, ה" פע' אלהיים.

זו היא הצורה ההפוכה:

ז"ה ה'	מעלה	חותם
יה"ו ה'	מטה	חותם
הי"ו ה'	פנים	חותם
חו"י ה'	אחור	חותם
וה"י ה'	ימין	חותם
חו"ל ה'	שמאל	חותם

הנה אלה היצירופים שונים בשמות שלמים מצוירים פה סידורים צרייך עיון גדול, אבל צירופים י"ב, ומספרים ש"ב¹⁵⁶, ואותיותיהם מ"ח. וסודם דוד משיח בן ישע, והסוד מצורף דוד בן ישע משיח, וכן משיח בן דוד נער, והשמות הכהולים שב"ע שב"ע במד"ת הרחמי"ם.

הנה כבר נשלמו העניינים הראשונים של השם והוא המיויחר,
ולא נשאר לבתו ממנה כי אם צורה זו:

והם קד"ם הויז"ת

156. שייב, ייב פע' הויז'ה. מ"ח, ייב צרופי הויז'ה.

157. שב"ע שב"ע גימ' דוד משיח בן ישע וכן משיח בן דוד נער וכן במדת רחמים. הפחת שייב נשאר תלייב דהינו ט"ע עיגולים גל מ"ח אותיות.

חיי העולם הבא

ב

הוּא	יְהֹהֶה	יְהֹהוּ
וְהַיָּה	הַהִיָּה	הַוְיָה
הַיְהָה	וְיַהֲהֵי	וְהַיְהָה
יְהֹהָה	הַהִי	הַיְהָה

א

יְהֹהֶה	יְהֹהוּ	יְהֹהָה
הַהִיָּה	הַוְיָה	הַיְהָה
וְהַיְהֵי	וְיַהֲהֵי	וְהַיְהָה
הַיְהָה	הַוְיָה	הַיְהָה

ד

הַהִיָּה	הַוְיָה	הַוְהָיִ
וְהַיְהֵי	וְיַהֲהֵי	וְהַיְהָה
הַיְהָה	הַוְיָה	הַיְהָה
יְהֹהָה	יְהֹהוּ	יְהֹהָה

ג

יְהֹהֶה	הַוְהָיִ	יְהֹהָה
הַהִיָּה	וְהַיְהָה	וְהַיְהֵי
וְהַיְהֵי	הַיְהָה	וְיַהֲהֵי
הַיְהָה	יְהֹהָה	הַתְּהִי

ו

וְהַיְ	וְהַיָּה	הַהִיָּה
הַיְהָה	הַהִיָּה	וְיַהֲהֵי
יְהֹהָה	יְהֹהָה	הַתְּהִי
הַוְיָה	הַוְיָה	יְהֹהָה

ה

וְהַיְ	הַהִיָּה	הַוְיָה
הַהִיָּה	וְיַהֲהֵי	וְהַיְהֵי
וְהַיְהֵי	יְהֹהָה	הַתְּהִי
הַיְהָה	הַוְיָה	יְהֹהָה

ח' העולם הבא

ויהה	ויהי	ויהה
ההוי	ההיו	ההוי
יוהה	יוהה	יוהה
ההיו	הוהי	ההיו

ההוי	היוה	היהו
יוהה	יוהה	יוהה
ההיו	הוהי	ההיו
ויהה	ויהי	ויהה

ט

היוה	היהו	ויהה
יוהה	יוהה	ההוי
הוהי	ויהה	ויהה
ויהי	ויהה	ההיו

ח

היהו	ויהה	ויהי
יוהה	יוהה	הוהי
ויהה	ויהה	יוהה
ההיו	הוהי	ויהה

ב'

יוהה	יוהה	ההוי
הוהי	ויהה	ויהה
ויהי	ויהה	ההיו
ויהה	היהו	ויהה

א'

יוהה	ההוי	היוה
ויהה	ויהה	יוהה
ההיו	ויהה	ויהה
היהו	ויהה	ויהי

אללה הם י"ב עיגולים של שם עלילון הכלול י"ב שמות בכל עיגול ועיגול. והנה סוד מספר כל עיגול מצירוף שלם לפי אותיותיו מ"ח, וסודו כוכ"ב, והוא יוב"ל, ושמו ח"ל, "ישראל" עשה חיל" (במדבר כ"ד י"ח) "ימין ה' רוממה ימין ה' עשה חיל" (תהלים ק"ח). וסוד י"ב הוא זה, הרוי שניהם מחוזה, וסימן, "מחוזה שדר"י יחו"ה" (נמרץ כ"ד ט"ז). וסודו גלי עינים, שמספרם מחוזה עיגולים, והוא הווה מעגליים והם י"ב שמות בכל עיגול, מנהיגים י"ב מולות בכל גילגול. הנה בדעתך גילגול זה השם, הדעת סוד ראשית חדשים, סוד ראשי הימים, כי בראשי הימים, בא"א הוה", אמנים בראשי החדשים, נתן ומן כפרה לתולדות ישראל, בהיותם מקריבין קרבן שער חטאთ, ואולם בראשית, בראשי שני"ם, בר"א י"ש פרטיא מא"ז, בר"א הבורא שמי"ז מא"ז, אחר שברא, עולם האדם. כי על כן נקרא האדם, אדם הראשון, ועל תפלא אם תמצאו אחרון, דבתרא הוא, כי עצמו פנים ואחרו, כאשרו "אחריך וקדם צרתי ותשת עלי כפכה" (תהלים קלט), אל תקרא כפכה אלה הפכ"ך, והסוד כהנים, והוא סוד מספר העיגולים כולם שעולמים חדש, והם י"ב חודש, ומספרים ברכבת כהנים, וכל אחד סודו י"ב חודש מ"ח, וכולם שבע, והרמו, "שבע על חטאיכם" (ויקרא כ"ז) וכל מספר שמות הי"ב עיגולים כולם עולמים ארויים ותמי"ם, והם אורחים ותומיים, דמו"ת מאורי"ם מאורי"ם האמת. כבר כל מנין ותיבות התיקון ייחד, ותמצאים מוחלי"ן, לוחמי"ן, ותיבותיהם מיוחדת הן כ"ז כל אחת ואחת

מתגלגת פנים ואחרו בחיות הקורש, ברצוא ושוב, וכך הם בתורה, ומספר כל האותיות הם תקע"ז, סודו מלקו"ת, ואם יקובל המוכרים והוא חייב, הוא מוחליין מלקו"ת, ומכפריהם אש"ם, בסוד מספרם כולם. כי להם ג' דרכיהם והם כולם מספרים, מספרם אותיותיהם שהם י"ב י"ב, בסוד שם בן י"ב, שהם כוללות (מספר) סוד זמן כפלה, והי"ה והוא יוה"ה, והם י"ב, כ"ד, ל"ז, מ"ח וזה שמי לעל"ם זהה זכריו לד"ר ד"ר. הנה נגלה לך סוד הזמן, בסוד על"ם ד"ר ד"ר, שסודם ד"ם ע"ל ד"ת, ד"ת על ד"ם, ועוד למ"ד דעת, את העם אמרו, "דור הילך ודור בא והארץ לעולם עומדת" (קהלת א' ר'). הנה שמר לעלם, ה' זכרך לדור ודור. הנה הוא חתום על האדם, זכה בו והכירו וחיה, לא זכה בו ולא הכירו ימות.

חול' ע"ל הקוד"ש קוד"ש ע"ל חול', י"ש שם קוד"ש וי"ש שם חול', שם קוד"ש וש"ם חול', חשמל' שם'ו קוד"ש, שם קוד"ש חול' שם'ו, שם חול' קדו"ש שם'ו, לוקח שם'ם משמש'ו, שדר'ו שם'ו חל'ק שם'ו, שדר'ו של'ו שדר'ו, של'ו שדר'ו ד"ז של'ש, חל'ק שם'ו ק"ז של' מ"ח שקו"ל מא"ז שקו"ל מ"ח שקו"ל מא"ז מאוני"ם של'ו מלחנ"ים של' נוח'ל שמי"ם חשמל' מינ'ז. רע כי אלה הנגלים כולם אתה צריך לעיין בהם היטב, ולדקק בהם מאד, בפרטם, ובכללם, אם אתה חושך לדעת את השם. כאמור, "ב"י ב"י חז"ק ואפלטה"ז אשגבה"ז ב"י יד"ע שם"י" (תהלים צ"א י"ד). ואם איןך מפרק, שתדעם כולם או רובם או קצתם, עד

שتبין מה הייתה הכוונה בהם, הוזכר מהזכיר את השם היקר הזה, שהוא שם העצם, המגלת כל החכמה ודעת, וסוד התקופות, גללי הגללים, ועיגולי הנבראים, ומחנותיהם, וכוחותיהם, ומבטל כח הרדי"ם, וכל הכתפיהם, כי לשונך כשו"ת, גם כ"ח נפש"ך נ"ח כשפ"ך. וע"כ אתה מבטל הכתפיהם ממנה ומן העולם בכח הזורת השם, כי למה נקרא שם כשפים, ש מבחישין פמליה של מעלה, שם אלף"י אלף"ם, וסודם שלוש, מתנווע בשתי דרכיהם, והבן זה דרכו השני גם כן, ותבין שנייהם.

חי העולם הבא

ב

היה	אהיה	אהתי
יהאה	ההאי	ההאי
ההאי	יאהה	יאהה
אהיה	ההיא	ההיא

ג

אהיה	היה	אהיה
ההאי	יהאה	יהאה
יאהה	ההיא	ההיא
ההיא	אהתי	אהתי

ד

ההאי	היה	היה
יהאה	יהאה	יהאה
ההיא	אהיה	אהתי
אהיה	אהתי	אהיה

ג

אהיה	היה	אהיה
ההאי	יהאה	יהאה
יאהה	ההיא	אהתי
ההיא	אהתי	אהיה

ו

יהאה	יהאה	ההאי
יהאה	ההאי	אהיה
ההיא	אהיה	ההיא
היה	היה	אהיה

ח

יהאה	יהאה	ההאי
ההאי	יהאה	יהאה
אהיה	ההיא	ההיא
ההיא	אהתי	אהתי

חיי העולם הבא

ח

האהי	יאאה	יההא
אהיה	ההיא	האהיה
היהה	אהיה	אההה
יההה	הההה	היההה

ו

יההא	יאאה	יההא
האהיה	ההיא	אהיהה
אהיהה	אהיה	היההה
היההה	הההה	יהההה

ז

ההיא	האהיה	האהי
אהיה	אההה	אהיהה
ההאי	היהה	היההה
יההה	יהההה	יההההה

ט

יאאה	האהי	יההא
אהיה	אההה	ההיא
היהה	יההה	אהיהה
יההה	יהההה	הההה

יב

אההוי	אהיה	ההיא
אהיה	היהה	אהיהה
ההאי	יההה	יהההה
יההה	יהההה	יאאהה

יא

האהיה	ההיא	האהי
היהה	אהיה	אההה
אהיהה	היהה	ההאי
הההה	יההה	יאאה

אללה הם י"ב עיגולים כמו הראשונים הם ג"ב עיגולים של שם העצם, כי שני שמות הקדושים האלה הם לבדם שמות העצם השלמיים. אמנם שם י"ה, הנמצא בכתבונים רבים ובנביאים מעט ובתורה מעט מדהמעט, הנה הוא חלק ממשם השם השלם העצמי, והוא חצי (השם) מוֹהֵה והוא בראשית, וחצי מוֹהֵה והוא בסופו, אעפ"י שהחצי כבולה הנה חצי השם שהוא מגן סוד מל"ך המשיח"ח, וסודו יו"ט השבע"י, והוא מושל על גוף השט"ז, אשר שמו תמו"ז, "מכות את התמו" (יחוקאל ח' י"ד). והוא עבדה זורה אחת שהיו עובדות הנשים בימים הקדמוניים, ומסוד תקופות טבת שיבינוהו המקובלים, יובן עניין חצי השם האחד, ומסוד תקופת תמו יובן חצי השם الآخر, וזה השם השלם האחד זורה על שלימות תקופת ניסן, וחצי השם השלם זורה על תקופת תשרי, וזה סורו טלה וזה סורו מאונים, וזה טבת וזה תמו, ושנים מלאים בחלוקת, והשנים חצאי בחלוקת, ר"ל שעותם וחצאייהן. כי השמות מנידין סוד העולם, וסוד שיעור קומה, והיכלות, ויצירה, וסוד שמייטין, וסוד יובלות, ושנים, ועיבורן, וחדרים, ושבותות, וימים, ולילות, ושבות, ועתים, ורגעים, וחלקים, ומণים, וכן שם העצם הזה לא נזכר בתורה כי אם בג' מקומות, והם על עניין הגאולה בלבד, והם, אהיה אשר אהיה, וגם אהיה שלחני אליכם, ולא יותר, אבל, לא זכרו שום נבייא וגם אינו בכתבונים, כי השם חדשו למשה, וכן אנחנו מקובלים מפי השם ומפי משה, כי המשיח יחדש לו השם שם

האמת ובחילוף ה"ע עם א"ם אמיתת שם, יה"ה ארא"ץ, והיא הארץ.

יה"ז יוה"ה יוה"ה הו"ז	ויה"ה וה"י וה"י יה"ז	ה"ז הי"ז הי"ז ויה"
חו"ז הי"ז הי"ז ויה"	ויה"ה וה"י וה"י יה"ז	יה"ז יוה"ה יוה"ה הו"ז
ויה"ז יה"ז יה"ז ויה"	יה"ז יה"ז יה"ז ויה"	ויה"ה יה"ז יה"ז ויה"

דע כי אלה השמות הקדושים והטהורים שהם אֱדֹנִים¹⁵⁸ המוצאות כלו הם כולם מוראים על הנגנת השם ית"ש ב"ה בעולמו כולו בהם. וכבר ידוע שאין שם העצם כי אם ארבעאותיות שהם יה"א ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ומחלקיהם עליונים ותחתונים מתחננים. והتورה רמזה אותם על מעשה השם כולו, שנאמר בחותם כל יום ויום מששת ימי בראשית: "יודו ערב ויהוד בוקר" זה סוד יה"ה ערב, יה"ה בוקר. זה ערב זה בוקר, זה בער זה ברכ, זה עבר זה יCKER, זה בעיר זה בCKER, זה עברי זה קברי, וכן תבין הכל בסוד יעקב ובסוד רקייע¹⁵⁹.

גם תבין הסוד ממאמר אלוהים: "יהי אור ויהי אור", הו"א ריי' ויה"א ריי'¹⁶⁰, ררי' יה"א ויה"א, וסוד ררי' מעשי והבינים. חלכם כה,

158. אֱדֹנִי, אֵי הוא הלחש, ודינ' הם שמות נ"ד בע"ב שמות.

159. ר"י דרייע מתחלף ב"ב יעקב.

160. אם תתקח ריי' מן ויהי אור נשאר הלחש.

חדש, שבו יגאל את ישראל. שנאמר, וקרא לך שם חדש אשר פִי יהוה יקנוו" (ישעה ס"ב ב'). והוא שם אדני" בთוארו, ושם עצמו,

אהיה יהוה אהיה יהו יה אה"י אהיו או איז א".
וامנם הנזכר מהם לשם יהוה אלה"ו והאחרון יהוה נזכר בכל מקום שיכתוב אדני, והמשכילים יבינו לבדם ולא יבינו כל הרשעים, כי המשכילים יהירו כוهر הרקיע ויבינו היטב.

ואמנם אם תהיה מכת המשכילים עין באמיתות השכליות תחילת, שם הקדמות החכמת השכלית, ואו יתבאו
לך הדברים כולם אשר זכרתי. אבל זה אני צריך להודיעך כי
השמות הנקרים עצמאיות הם לבדם שרשיהם וארץ, ובهم
מתנהג כל העולם העליון והעולם התחתן, וזה תבינהו מסוף פסוק
בראשית ברא אלhim והוא סוד, את השםיהם ואין הארץ והענין
בهم את שמי"ם כלומר את שמי"ם הם "ושמו את שמי"
(במדבר ר' כ"ז), שסודו, השמו"ת. והעיקר נשמו"ת, ה"ם השמו"ת,
והם שמו"ת הארץ, ש"ם האו"ת ר"ם, ש"ם הדר"ם או"ת, הי"א
ת"ו של ד"ם, האמ"ת של יד"ו, מת"ז של ד"ו, ד"ו לשמו"ת,
די"ל"ו שמו"ת, והבינים, כי שם יהה אתם. אך ואת הארץ רצוי"א
את"ה, אוצר"ר את"ה, והסוד אצורי"ת. נשמו"ת אוצרות"ת בצורת"ה
צורת"ה בשמו"ת הארץ, בשמו"ת אצורי"ת. ועיקר, או"ר את
צ"ה, שהוא סימן מנין כ"ב אותיות שמהם תצא אורה, עם שם

אריב אהוי	אריב אהוי
רוח ה'יו	רוח ה'יו
חוֹרוֹ זָהָב	חוֹרוֹ זָהָב
זֹו הַחֲרָב	חרב ה'זוּ
אַחֲרָ זֹו	אַזְוָרָ חֹזוּ
אַחֲרָ זֹו	חרוֹ אָזוּ
בָּחָורָ חֹוה	בָּאַ הַזְכָרָ
יד הַבְּחָורָ	אַהֲבָהָ רֶכֶב
בָּאַכְרָהָ	
זָהָרָ זָיוּ	זָיוּ זָהָרָ
זָיוּ הָאוּרָ	זָיוּ רֹוָהָ
חוֹ יְהָאָ	רוֹ יְהָאָ

אליה הציגופים הם מודיעים נפלאות למי שمبין בהם, וידעתי שהם כמו שעוננות לאשר הם חכמים בעיניהם, אבל, "הוּ חכמים בעיניהם ונגר פניהם נבניהם" (ישעה ה' כ"א), כי אני יודע בברור כי הרוב מבני העברים היום המתלמידים ומלמדים תורה, כולה גופנית ואין אצלם נפש רוחנית, כי הם יתלוצזו כאשר יראו בספר הזה דברים רוחניים. ואם הם עברים הם עורירים ואין להם לב אמת, אבל רוכם עשו להם אלהי כסף ואלהי זהב, ועbero על דעת המקום, ועל דעת תורה הקדושה, והזהב אצלם כללו רוחניות ושכחו מאמר, "כִּי עָשָׂה נָעָשָׂה לֹו כְּנָפִים" (משלי כ"ג ה').

ואמנם סוד התורה יכולה בנסיבות ובפרטות בראשיתה ובאחריתה לקבלנו עליה קבלה אלוהית שנהתלית על ההיות ועל בן נאמר: "יה"י או"ר ויה"י או"ר", וכן החותמות. ונאמר, יה"י רקי"ע ויה"י מבדי"ל ויה"י כ"ג, שני. ונאמר ויה"י כ"ג¹⁶¹ ויה"י כ"ג, בשלישי. נאמר ויה"י מאורו"ת והי"ו לאותות והי"ז למאורת והוא בן, רביעי. ואין בחמשי מפורסמות כי אם החותם. ונאמר בשישי ויה"י כ"ג ויה"י כ"ג. ואין שביעי חותם לסוד גדול כי עדין לא נשלם. ע"כ נאמר אשר ברא אלהים לעשות, ואעפ"י שהשימים והארץ כבר נשלמו מצד אחד, חותמים לא נחתם, שהוא חותם ערב וכוקר, מפני סוד השמייטה של הארץ, אבל נחתם יום השבעי בכליו מעשה ושביתה וברכה וקדושה. ונזכר שלש פעמים אלה"ם, שלש פעמים יום השבעי, ושלש פעמים מלאכתו, וסוד מלאכתו, אמת כלו, אותן מלך, כי הוא אותן בצואו שלו, אבל, ת"ז מלא"ך ובגימ', ב"ל מעש"יו הי"ו, וסודו מעש"יו היכל"ז, והבינים. ואמנם, בל"ז יומ שע"ה, והסוד גלגול יומ שע"ה, שבעה ד"ג יומ, והש"ם לימינו, והימ"ן לשם"ו, השלום ימינו, והעיקר, הימ"ן, והשמה"ל, תאומים¹⁶², יומ אמת, זההו, כלו אמת, וזהי מלאכתו, מלאכתו מלאcheton, לבשו מלאכות. ואמנם חתימת כי טוב, סודה כ"ח י"ט, והפתאים לא יבינו כ"י ט"ח עיניהם מראות מהשכיל לבותם, ולא ראו כי טוב, אמן אליהם יראו כי טוב, והעיקר יה"א מאיר

161. ויהי בן גימי פיה"ו.

162. תאומים הוא הויה אדני".

לטוכה, יה"א מאיר כ"ל טוב"ו, יו"ד ה"א מאיר טוב כל"ו. אחר שהודעתך סודות כל השמות העצמים בראשי פרקים, והודעתך ג"כ סוד גלגלי ריו'ו בראשי פרקים, שאי אפשר לזואת החכמה בדרך אחרת, ואפילו פנים בפנים, כל שכן בכתב, אבל בטוח אני בשכלך בעור השם אם אתה חכם וمبין מדרעך, שתבini מה שראוי להבינו, ותניח מה שאי אפשר לעיין בו, ועל כן אודיעך עוד קצת בראשי פרקים, שם בן מ"ב אותיות, ומן השם היוצא משני פסוקים שלAncyi, ושל שמע, ואתחילה לדבר בפסוקים תחילת, כדי שאסיים בשם בן מ"ב אותיות הקודש. ואומר כי מלת פסוק זה עם מלת פסוק זה מצורפות כך:

א נ ב י י ה ו ה

ש מ ע י י ש ר א ל

וכדי שהיה לך קצת פתח להבין סודם, ארמו לך ממה מה שתוכל לדעתו, והשם יכפר עון ישראל עמו בכח שמו. זה אשר תשמען, סוד אותיותיו אלו, הם בסוד י"ו, שזכרתי מן החצי השם, ולאחר כך תצטרך לחבר שאר אותיותיו עוד.

א נ ב י י ה ש מ א

ל ו ה ע י י ש ר י

וועוד פכח עיניך והבן וראה, מלא השכינה הוא עשירי, וכן תחבר
עה, הנשאר, ותמצא סודם מבואר כה, א"ש אוכל"ה הוא י"ה
לי"ה.

א ל ה י
י ה ו ה

הכלל הו"א הא"ש הי"א הכללי א"ש אוכל"ה הו"א הו"א הי"א,
וועוד חבר י"ה לי"ה הנשאר, ותבין עין והבן הפליהה הזאת אין
צורת"ז הו"ה וצורתנן"ז הו"א (ס"א ותבין הפליא הזאת אי"ן צורת"ז הו"ה
צורה תיב"ז הי"א).

ר ה ו א צ ו א ת
י נ ו י ה ו
הי"א י"ה ותשוב עוד והשב לאחור לחיסרון עד שתשלימנו כלו.
לחיסרון בן צרייך להיות.

י ב מ א צ ר א מ
ה א י ה ד ה י א

אר"ץ א"ד י"ם ה"א חכמ"ה ועוד לו דרכיהם והבינים בצירות.

צ ר י מ מ ב י
ל מ י ד ב ב ע ת

והבן מפלאות סודם, ועליהם בנה גם אתה עליות מיוחדדים ומרוחקים, ודע בלתי יצרם בהם, מדע בלתי יצריהם בהם. בם מצירר בלי דעתך, בלי יצר דעתם בהם. מאלה תתעורר לנשאר כי די לך ברמזים הללו.

ושם דעתך להבין ג"כ סוד שם בן ארבעים ושתיים אותיות בדרכיהם המשותפים ומצורפים האלה.

צ"א שט"ן בק"ע תרי"ג
קצ"ץ טב"ת ג"ו תשרא"י

בשפ"ן גזלו"ן ח"ק יעק"ב ג"ט י"ד

דע כי השם הנכבד והנורא הזה, לא יתעורר שם לב האיש המזיכרו אלא בעת שהוא מבירו, ומבין סודו, ונסתרו. אבל אם הוא ערל וטמא, והוא אטום, ועיניו רואות האותיות, אין תועלת לו בכך ואפילו אם יתנו לו אלף רבבות קובלות. כי העיקר הוא שייהי חכם

ומבין מדרתו ויכיר במעט רמו, עומק הדבר הנגלה לו, עד שלא יטרך אל מלמד ממיין אדם, כי אם לספר התורה ולספרי הנבאים והחכמים, ולא השפע האלוהי המוטבע בו מהשם, ויכיר כחות המציאות וידע מהם מה שאפשר לדעת בכח אלוהי ואנושי, ואו למידיו, המלמד לאדם דעתו כמו שאמרתי לך למעלה. "כִּי ה' יתנו חכמה מפיו דעת ותבוננה" (משלי ב').

ודע כי זה השם מצורף גם עם בראשית שם הוא מילה סתמי בראשית, ומהוויה הירוח בכל מולד, שמתגלגל בסימן א"ב תשצ"ג, ובין סוד שם אב"ג ית"ץ, כי מא"ב תשג"ץ יוצא, והוא שם תג"ץ בא"י, וכן מן שם שקו"ית, תבין סוד כי"ו תקצ"ה, כי השי"ן אשר נחופה על מחוזר כל חדש חסירה מן מחוזר י"ט שנה, שסודו זי"ז החמ"ר שט"ן אבל מחוזר חדש א"ב תשצ"ג כי בעבורו חוזר שם אב"ג ית"ץ, אבג"ץ ית חדש, שסודו בראשית, ב"י אה"ר ב"י אה"ת ג"ץ, אבל סוד ג"ץ, הוא התני"ן, שעטנו"ז ג"ץ, שסודם ב"י אה"ת ג"ץ בחמשהאותיות. והנשארות בד"ה חוקי בסוד שם זה והוא, שט"ן ע"ז ג"ץ ה"ב חוק י"ד, והנשאר, ספר מלאכתו, וסוד, מספ"ר ב"ל או"ת, ב"ל ספר מאoit, ב"ל או"ת מספ"ר, פר"ס מכ"ל או"ת, פר"ס מלכות"א, והוא סוד פ"ס יד"א ד"י כתוב"א, פ"ס יד"א כת"ב יד"א, החק ביד ה"ב, היד בה"ק ה"ב, ייד ח"ק ה"ב, ק"ח ייד ה"ב, ייד ק"ח ג"ט, ז' ש"ן ע"ז, ע"ץ או ש"ג, צל"ם אנו"ש, שונ"א קי"ג, ב"י שבעתיהם ק"ס קי"ג, הרי י"ד

ולמ"ד שבעים ושבעה, הרי ע"ז, והרי והסור אי"ש ויל"ד, ויש סבנה
לגולות צירופם מבואר, אבל ברמו י"ש ל"א"ל ד"ו של המגלה
אתם, והרמו אי"ש וד"י ל"ו, והוא גימ' אישים¹⁶³ והוא מלאך רע.
ואי"ש ד"ס והבן כל זה כי אין בכלל מה שתמצא בספר הזה הקדוש
דבר שהוא צריך להסתירו, כוה ראה וקדש¹⁶⁴.

כל משכיל אשר רוח אלhim בקרבו, יודע ומכיר, כי הדבר הקרוב
אל הדבר, אשר הוא ממיןנו, אם אין לו הפקים שיהפכו טبعו, הוא
הוא הדבר האהוב לו יותר מזולתו. לפיכך הוא מבואר, שהgnef
אהוב הגnf, ואם אהוב gnf אחד, ושונא gnf אחר, הוא מפני סיבת
הפקית שבין gnf לגnf, וכל זה לפי הטבע. שהנה היסודות, האויר
אהוב האויר שהוא ממיןנו, האש אהוב את האש, והמים למים,
והעפר לעפר, ואשר יש קצת קירבה ביניהם, יש קצת אהבה
ביניהם. והנה הראשונים בכלל ובפרט רופאים זה את זה בחלוקת,
כי מפני שיש תכליות קירוב ביניהם יש תכליות אהבה ביניהם,
וממקום זה, הוא מקום זה וזה תדעינו מה האש היסודי המשיך אליו
ה האש הטבעי, אשר אנחנו עד מקומו העליון, על להיות האש היסודי
גבוה מאד ורחוק מה האש שלנו, ותרוך הרחוקה שבה קטרה
במהירות התנועה, היהطبع האש זהה למהר פעולותיו ולמהר
תנועותיו כדי שימחר לשוב למקום האמתי אשר משם תולדתו,

163. אישים גימי' שונה.

164. כוה ראה וקדש גימי' תרחותס ג" פע' ריעו.

זה רומה למחשה שהושב שנפרד מארצו ומולדתו ובני ביתו רחוקים ממנו מאד, והוא כוסף מאד למהר לשוב אל ביתו, שאין ספק שהוא ממחר פועלותיו ותנוועותיו בתכליות מה שאפשר לו, מן המהירות, לפי העניין, כדי שימחר לשוב למקומו אשר כוונתו לשוב אליו, וזה יקרה כלו לבעל דעת הוה חוי המדבר, וכן יקרה לאש בדמותו זה שהוא מתנווע בטבע, ולא בעצם, והוא בלתי חוי, וכבלתי צומח, אבל הוא דומם מת, וכן יקרה לשאר יסודות, וזה כלו מORGASH ואין צרייך להביא ראייה.

אמנם הדברים אשר יש בינויהם קרבה קצר וקצת ריחוק, כבר יש קצת היוף בינויהם, והם אוהבים זה לזה מצד הקירבה, ושונאים זה את זה מצד הריחוק, כמו האויר והאש, האויר והמים, המים והעפר. כי האויר פעם חור לאש ומדליקו, ופעם מנפח בו ומכבחו, וכן בשאר, וסיבותיהם רבות. אבל הדברים אשר יש תכליות שונה בינויהם, הוא מפני רוב ריחוקם זה מזה, רוב התהפקותם זה מזה, כמו האש והמים שהם בתכליות השנאה, וכן השאר, וסיבותיהם ג"כ רבות. כבר התקאר בספר החקמה כל זה הצלית ביאור, ואולם כוונתי להזכיר במקום זה מפני מה שתשמע, והוא להודיעך שאם תראה שלוש אומות שונות זו לזו, תריה המיבה הראשונה מפני מרתקין חוקותיהם ודעותיהם, המתהפקים והמשתנים תכליות השינויים בעקריו האמונה, ונם יהיה זה לפי התקרכם זה לזה במקום, ובמשא ומהן, עד שאם תשאל

חלקי כל אומה, ייאמרו לך בקצתם מבואר, שהם שונים את אומה זו, מפני כך, ושונאים אומה זו מפני כך, ולפי הסיבה התורית של כל אחת ואחת, תהיה השנאה חזקה או חלשה, וכן בטבע כל דבר. כי הנרים אהבים זה את זה בטבע ראשון כלל, ואם תתחדש סיבה מפרדת בניהם, תשוב האהבה לשנאה לא טبيعית כי אם רצנית, שכן הונאות אהבות ולו בטבע כלל, וכן תלמידי הכהנים אהבים זה לזה, ובתחדש סיבה חיליקית יתפרק החלק הטبيعي, וישנאו זה להזה בבחורה ורצון ולא בטבע, ועל יטעד המאמר האומר כל אומן שנוא בני אומנתו, כי זה על פי הסיבה המתחרשת בהפבי הבחירה כמו שאמרתי, והכל כלו קיים תמיד ולא ישנה.

ע"כ תדע שם אתה הולך בדרך השם, ואתה עובד את השם מהאהבה, ורצונך (היה) שכל אדם יהיה עובד את השם ויודעו ומכירו כמוך, קל וחומר בני אומנותיך, וכל שכן הקרים אליך שאתה חם עליהם כמו שאתה חם על עצמך, וטבע האמתי גורם זו הבחירה העליונה, ואתה רואה אותם שוקעים בהכלי הזמן, אין ספק שהוא הדבר התחרש מכם ולא מך לדמיות שונים אצלך, כמו שהם שנואים אצלך השם, ואו אתה חייב בחזוב התורה השכלית לשנוא אותם כאשר השם שנוא אותם, ואעפ"י שהם בריותיו, ועל זה נאמר: "הלא משנאיך ה' אשנא ובתקוממיך אתקוטט תכלויות שנאה שנאותם לאיבים היו לי" (תהלים קלט). ואשר אמרתי בשנאה, אומר באהבה שהיא הפוכה, והלא כי

כאשר תראה אהובי השם, אין ספק שיש לך שתי סיבות ראשוניות גדולות לאהבתם, אחת שתאהבם מפני היוזם קרובו השם כמור וודעתם כדעתך, ושנית מפני כבוד השם הנאהב יתעלה שמו לעד לנצח נצחים.

וכאשר קרה זה בנסיבות, ממנו בטבע וממנו בכחירה, קרה כドומה לה לשם עם האדם, ולאדם עם השם. כי האדם מצד יצרו הוא בתכליות הריחוק מן השם, והוא כי אין בכלל הנבראים אשר ברא מי שיכחיש מציאותו לפעמים כי אם האדם מצד מחשבה הרעה, ועל כן רואיה שתהיה זאת טינה אחת גדולה להרחקו בתכליות ההרתקה ממנה. ואמנם מצד שכלו הוא בתכליות הקירבה אל השם, כי אין בכלל המורכבים מחומר וצורה שמיימים וארציים שהייה לשם בהם חלק בפרי של נפרד אחר זמן כי אם באדם לבדו. וא"כ שכל האדם הוא פרי הש"ית ב"ה וב"ש י"ת, זורעו, על דרך משל והוא באמת בנו. ועל כן אמר לנו אנחנו עם סגולתו, בנים אתה לה' אלהיכם, אנחנו עמו וצאן מרעיתו, והכחות קראנו, חלקו ונחלתו, באמרו, "כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו". וא"כ אל תפלא בהזוכרך שמו, אם יבקש שכך להיזבק בשכלו, כאשר בקש להיזבק בשמו, שכן תורה אומרת: "את ה' אלהיך תירא ואיתו תעבוד ובו תרכך ובשמו תשבע" (דברים י"ג). שבו ע"כ שמות, והסוד בשבועות שמו, כי שבועתו בשם והנסתר בשבועות הלחש, והוא לחש בשבועות,

אשר נזכרתי שהזוכרה היא שבועתו, וסוד כל ההשבעה והזוכרה מסורה בידי שר הפנים, שהוא נר הנפש.

ובאמת שאין אומה בעולם קרובה לשם כמוינו שנשתרל לעבוד את ה' בוראנו כאשר ציווינו על יד"י מש"ה, אשר קראו בשם, אל שדר"י ועל בן הדין עמו, ג"כ ליסרנו יותר מכל אומה, וכן אמר על ידי הנביאים: "רק אתם זייתי מכל משפחות האדמה" (עמוס ג' ב') ונומר. וכתיב, "ופקדתني ביעבט פשעם ובגנעים עונם" (תהלים פ"ט ל"ג). וכן פסוקים רבים מעידים על זה העניין שהוא בן, והשכל מעיד עליון, כי עם שקבל התורה מפיו הוא לבדו עמו ונחלתו כמו שנאמר: "עמי ונחלתי ישראל" (יואל ד' ב'). ובהיות הדבר זהה בן אם יצא אחד ממנו מידועי השם מתחת כנפי שכינתו, הלא הדין נותן לישרו בישורין קשים עד שישוב אל השם יה"ש ב"ה ויתעלה.

בן אם היה לאדם בן או תלמיד נאמן שלם וטוב מכיר האמת מפני אביו או מפני רבו לפי דעת אביו או רבו, ונכנים שט"ן בלבו וקטרג וקלקל מחשבתו ושינה דעתו, הלא הדין נותן לאב או לרבות מרדו באחד מהם בכוונה ורצון, לישרו מادر בישורין קשים ומריים ובגנעים גדולים, עד שישוב אל האמת, ויהוד לאביו או לרבו על האמת, ויצילו נפשו משאול תחתיות בעל כרחו, וייחי עוד לנצח ולא יראה השחת. ואם לآחרים אדם אומר לעשות, בן הלא דין נותן להיוותו דין דין זה בעצמו על עצמו, רוצה לומר שאם האדם מכיר את השם, ומוציאר את שמו כדי שירבד בו, ובעת השפע

שהשם בא להדביק עצמו אל עצמו, כלומר שכלו בנפשו, כדי שלא יוניש במתה הגוף, והאדם הוא בורה וחזר לאחוריו, והוא חפש בחיה השם הנצחים, ושב להיות כבמה, חי בחיה ההבל עוד כבתחילה, כאשר על זה הענן, נמשל "אדם בקר בלילין ולא יבין נמשל כבמות נדרמו" (תהלים מ"ט) זה נודע מהכתבוב, והשכל מעיד שראו לשנו אותו, שכבר סר מהאמת וברח מפני השם המבקש להחיותו, ולא חפש בגמולו הגדול הזה, אלא באמות וברתנאי אחד בלבד, אם כוונת הבורה החור לאחורי, כדי להשלים עוד אחרים אותו, ולהביאם תחת כנפי השכינה, ולמלט את נפשותם, ולא יעוז רך השם כל ימי חייו, או הדבר מחול לו. ואם לכונה אחרת יודע לכונתו, יש לנו אנחנו רך אחת להכיר בו קצת כוונתו מתו רעלותיו אשר יעשה אחר שובו מהשם, והוא שם ישתרל עוד ולמוד ויקרא ויעין וויסוף חכמה ללמידה לאשר ימצא, וויכוח או יכתוב דברי חכמה או דברי שכחות או תוכחת, הנה בזה נודע באמת שכונתו לשם שמים. ואם לא יעשה בן נרע בלי ספק לפि הנחשב אצלו שכונתו בלתי שלימה והשם לבדו מכיר האמת.

אתה בן אדם אם תבקש את ה' אלהיך באמת ובתמים אל תחשוב בעצמך לשמש בשם כי אם לידעית השם והשוגות פועלותיו, ולא לתוועת צרכי הגוף, וחשוב ברעהך שלא יוכל השם הנקרה באותיות להצילך מכל דבר רע **ಆעפ"י** שהוא יכול ופועלותיו וטבעו

כך, אבל מפני היותך מורכב מיצ"ר הר"ע ואתה גוף בשר ודם, שם שנייהם מלאכ"י המו"ת, צריך שתהשש זה. וסודם פרט"י החומ"ר הכלול כל האברים הפרטמים ונקרא חומ"ר הפריד"ה, ושמו נה"ר דינ"ר, וסודו חומ"ר ח"י פרט"י, ונקרא בשם ה' צבא"ת, והעיקר בש"ר וד"מ חומ"ר מי"מ רוח, חומ"ר רוח מי"מ, והחכם"ה רוח רוח, ולסוד בש"ר וד"מ יש ארבע דרכים, כי אם החכם"ה דעת, גם הדעת חכם"ה, ויתרונו הדעת החכם"ה, תחיה"ה את בעלי"ה, ואל יעלה בעתקך זולת זה, שכבר התבאר מופתី בשלימות האחרון, שאין בו ספק, שהענין הוא כך מדרבי העיון הפילוסופים, ומדריכים תורניים אמיתיים, ומדריכי הנבאים הנצחים, ומדריכי התוכנים האמיתיים. כי יתרון דעת החכם"ה, תחיה"ה את בעלי"ה, את בעלי"י התחיה"ה וכל משכיל התהיב עלייה לדעתה לחיות הטבעה, אבל המבקש חכמה לפועל בה כל דבר לכבוד השם, הוא מבקש את השם, אבל אם הוא מבקש חכמה השם לעשות בו עניינים גופניים, שימושין לעושר וחיים, או לבנים, או לאהבה, או להרוג שונאו, לכבוד עצמו, או לכבוד בני אדם הוא עושה זה, טרם השיגו מהשם השפע או רוח מהשם המפורש, אעפ"י שהוא אומר בפיו או חושב בלביו שהוא מזcur את השם לכבודו, אין הדבר כן, ועליה בידו פועלה מהזכרת השם הנכבד והנורא הזה, הרי האיש הזה פושע רשע וטמא, מחלל את השם הנכבד, והנורא, ומשתמש בשמו הגדול לשוא, וعليו נאמר, "לא תשא את ה' אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את

שמו לשוא" (דברים ה' י"א), וזה האיש אדור ליה אלהי צבאות'ת, ומכלול מפי מטטרון שער הפנים רבו המלמדו אותיות, ומוחרים הוא מפי כל שرف וכל מלאך, ובשחתה יהיה מפי כל נביא וחכם, מנוגה יהיה מפי כל הנביאים, ואדורו יהוה ומוחרים ומנוגה מפי כל תלמיד שיראה הספר הזה. אבל המבקש ללמידה לשם שמיים ברוך וمبורך יהיה מפי השם ומפי העליונים ומפי החthonים, אם ישתמש בו לכבוד השם ב"ה, בלבד לכבוד קבלת שפע חכמה, או דיבור מרוח הקודש או מעלה הנבואה, ואחריו כן כפי מה שייצא מפי השם לפי חכמתו וידעתו, יזהר עד מאד לעשות, ולא יטה ימין ושמאל, אם יורוחו דבר דיבור ידבר, ואם יורוחו דרך כתיבה בספר יכתוב, ויגלה מה שציווהו לגנות, ויכסה מה שציווהו לכנות, ואו יתרך מהשם ברוך הוא, ייתגשא בעינוי מאד, ויתקיים בו ברכה המשולשת בתורה, על פי כהנים, על פי משה ע"ה, על פי הנבורה, וזהו:

**יברכך יהו"ה וישמרך:
יאר יהו"ה פניו אליך ויחנך:
ישא יהו"ה פניו אליך ויישם לך שלום:**

**ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם
כבר גליתך כל דעתך וכל כוונתך וכל דרכך קובלותך, שפלו**

מה שידעתינו מעניין ידיעת השם, בדרכיו נביות אחרות
הקדוש, ואם תרצה ללבת בדרכים אל אשר הורעתיך, להתקרב
בם אל ה' באמת, והוא יוסיף לך חכמה בכל יום ויום, בעבר כבוד
שמו הנadol, "כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה" (משלי כ' ו').
לך ועשה כן והחיה את נפשך המשכלה בשם המפורש, ואם נראה
לך שיש בדרכים האלה שום עניין שאינו אמיתי אצלך, או הוא
עניין שבבדוחו בני אדם מלכם, ולא באו להם מאת הדרך האלוהית
אשר זכרתי, ולא יועילו לך בדבר בשום פנים, סור מהם והתרחק
מהסתכל בהם כל מה שתוכל, עד שתמצא דבריהם אחרים שייחוו
את נפשך, כי כל כוונת השם בברוא אותך בעולמו לא הייתה
לבטלה, אלה אם תבטלה אתה, כדי לעבר על רצונו, אשר רצתה
להת לך כח להיות רשותך בידך לבחור בטוב ובחיקם, ואם תבחן
במוחך תמות, ואם תבחן בחיים תחיה, ואם באתה לטמא ח'ו
תמצא פתחים פתוחים, ואם באתה לטהר ישודך מן השמים
ובחרת בחיים ותחיה.

ועל זו הכוונה נתנה לנו התורה הקדושה כדי לעורינו בחכמה,
ולהאריך עינינו בכל הדרך שנלך בה, להמית המתים ולהחיות
الחיים, לחיה התורה, בכל מקום שתמצאם נזכרים על עניין סתום,
דע שאינם כי אם חי עולם הבא, כ"ש אם נשתחפו עליהם אורך
ימים, וشنנות חיים.

ואחר שהורעתיך כל מה שראו לhhoirך עלייו, כדי שלא תיכשל

ח"ו ולא תחטא, והדרכתיך בדרכים ישרות, נשאר הדרך עלך,
ללכת בדרכי השם, ולאהבה אותו, ולדבכה בו, ולהישבע בשמו
הכבד והנורא ההוא, מי חכם ויבין אלה, ונבון וידעם, כי ישרים
דרבי השם צדיקים ילכו בהם ופושעים יכשלו בהם", "והצדיקים יארו
באור החיים". ברוך הנזון ליעף כה, ולאין אוננים עצמה ירבה.
ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

מדע להשאייר הוד יקר ותפארת
רומה להסתכל בדת נסורת
אמון תחלתו מאד נסתרות
הדם ושפכי הדם באש בוערת
הוריו הבי נפשי אמת חוקרת
נפש חכמה נקראת נשארת
בינה בהזכרת שם נזכרת
ה"א וו"ד ה"א שומר משמרת
אותות ומופתים על האמת נזכרת
הרחת בקראמ לבדיל עופרת
חכמה ברעה וחול נעצרת
יד הנבואה אם לשון אגרת
יוד הاء והא וו בו כתוב אדרת
מראה הנבואות פת קחו פרפרת
רוח נבואה הוא מלמד בעלי
זרע קדוש עליון בחכמה יعلا
ירוץ אנווש צדיק ונשגב עם כל
חומר וצורה הם שניהם גואלי
יום יום שני עדים יעדין כי עלי
יודעי לבבי סוד והכרי נחלי
היא נאצלת באמת מערפלוי
ענין וליבי נשרפו בנחלי וא"ו
וathanah דעתך להחכים שאלה
לא יאמינו לי ולא למבלבלוי
מודים אני זטכם ספקש מעגלי
הם הם מגלים החלום ומגלאין
בם נבראו ד' יסודות כולם
אנשי אמת שם קדשו ומהללי

הזכירו י"ה ופעולתו	כ"ה הוא חותם
הכירו י"ה בנשימתו	חוון נסתם

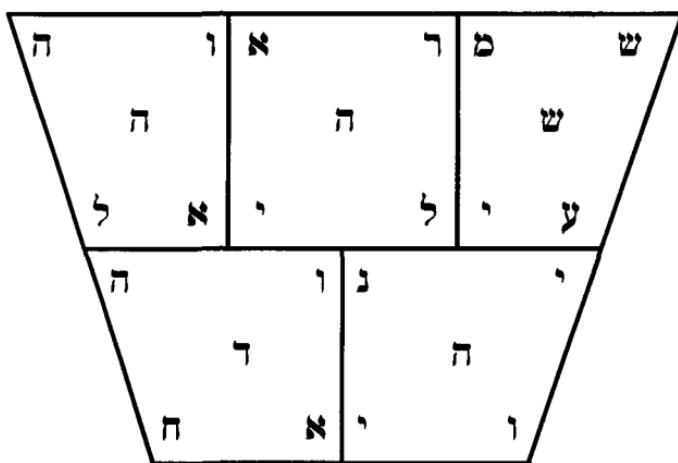
ר"ת של זה החרו הו:

חיי חי העולם הבא, המראה הנבואה חיים
תם ונשלם שכח לא בורא עולם

זהות	אה	בְּנֵי	גַּן	יוֹם	תְּהִלָּה	צָהָב
יהוָה	כוֹן	רְבִיא	עֲמָה	שְׁנִי	טְבִיא	נוּן
יהוָה	נוּן	בְּנֵה	דָּחָב	יוֹם	נְהָרָה	שְׁנִי
יהוָה	בְּנֵי	רְבִיא	צָהָב	תְּהִלָּה	גַּן	נוּן
יהוָה	טְבִיא	כְּבִין	נוּן	טְבִיא	יוֹם	עֲמָה
יהוָה	נוּן	בְּנֵי	לְהָבָב	פִּינְסָה	וְהָבָב	קוֹן
יהוָה	שְׁנִי	קוֹן	וְהָבָב	צָהָב	יוֹם	תְּהִלָּה

חיי העולם הבא

ח	ה	א
ש	ו	ג
ב	ז	ר
א	ת	ז
ר	ז	ו
מ	ב	א
ט	ע	י
ה	ת	מ
ז	י	י
ר	ב	ב
א	ד	ט

מלך ספר רוי חי העולם הבא